

SANAL KİTAPLAR

2020

ISBN978-625-97060-3-0

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞLER

YAZDIKLARIMIZ: 7

**YAZ DOSTUM
ZAMA ZİNGO İŞLER**

Mahmut Selim GÜRSEL
2020

YAZDIKLARIMIZ: 7

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞLER

Mahmut Selim GÜRSEL
2020

ISBN978-625-97060-3-0

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞLER 1

İÇİNDEKİLER

Mahmut Selim GÜRSEL TAKDİM

Mahmut Selim GÜRSEL Hayat Hikâyesi

ZAMA ZİNGO İŞLER

İMDAT! GÖLET'İMİZ TAŞMAK ÜZERE

SİTEMİZDEKİ SEYFALAR

10 KASIM

KURBAN VE BİZ

İNTERNET SAYFALARI TOPLAYICISI

DEĞİLİM

HİCRİ YIL VE MİLADİ KUTLAMASI ÇOK

YAKIN

DİKKAT ! TEHLİKENİN NERESİNE

KADAR GİDİLECEK?

GEL OKUYUCU KÜTÜPHANEYE GEL!

SEÇİM Mİ;GEÇİM Mİ?

BİR e-POSTA VE CEVABI

SESSİZLİK VE ZAMAN

BİSİKLETE BİNELİM!
1 MAYIS KISA TARİHÇESİ
HIZIR- İLYAS (HIDIRELLEZ)
VEFA
OLMAK VEYA OLMAMAK
27 MAYIS 1998
BİRİLERİ; BİRİLERİNE SÖYLERSE
DOST OLMAK; BİR OLMAK VE BERABER
OLMAK
TATİLİNİZ GELİNCE ZEHİR OLMASIN
GECE VE GÜNLER GEBE
TURKEY DEĞİL TÜRKİYE
YAZMAK MI YAZMAMAK MI?
BİZ SİZİ TANITIYORUZ, SİZ BURADAN
BAŞKASINI TANITMAYINIZ!
YAZSAK NE YAZAR YAZMAZSAK NE
YAZAR!
Hacı Ali KAZANCI
İFTİRA VE ÖTESİ
KURBAN BAYRAMI
CUMHUR VE CUMHURİYET
BİR MARUZATIM VAR!
YAŞADIKÇA

HER AYIN 15'i ile 25'i
GEÇEN YIL
GEÇİKTİ İSE AF OLA!
SENDEN NE DİLESEM YA HABİBİ!
NASİPSE GELİR HİNT'TEN YEMEN'DEN.
NASİP DEĞİLSE NE GELİR ELDEN!
GEÇTİ BOR'UN PAZARI SÜR EŞEĞİN
NİĞDEYE (DEDİRTMEYELİM)
75. YIL ÇORUM LİSELER ARASI
KOMPOZİSYON YARIŞMASI
NELER OLUYOR ÜLKEMDE!
NEDEN BU GÜNLER HEP BÖYLE BOZUK?
ÜLKEMİZ NEREYE GİDİYOR
ÜLKE KRİZ İÇİNDE Mİ?
KABUK BAĞLAMIS YARAYI KAŞIMAK
LEBLEBİ İMALATI
ÇORUM ANADOLU GAZETESİ YAZILARI
BEKLETİLMEK (!)
BU NE PERHİZ; BU NE LAHANA TURŞUSU
(1)

BU NE PERHİZ;BU NE LAHANA TURŞUSU

(2)

BU NE PERHİZ;BU NE LAHANA TURŞUSU

(3)

HİTİT

GÖZ ZEVKİ

GÖRÜNTÜSÜZ GÖRÜNÜM

KOLAY GELSİN

CUMHURİYET BAYRAMI

ON KASIMLAR

“İLİM İLİM BİLMEKDÜR”

MÜREKKEP YALAMAK

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi. İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sönestrinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni

okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde

Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim. Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım. 1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imın izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirerseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi
Kütüphane için hazırladığım kitap beni
yazmaya teşvik etti. Yazılarım
mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı
bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim
için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar
ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu
idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört
çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve
Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı
Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir
Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale
türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye
denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki.
Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız
size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri
inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.
Çalışmalarım: <https://gurselyayin.com>
corumlu2000@gmail.com

ZAMA ZİNGO İŞLER

“Zama Zingo” bizim buralarda bir
zamanlar anlaşılmayan işler için kullanılan bir
anlamsız sözdü. Sorsan kimse ne manaya
geldiğini bilmez fakat; bilmediği anlamadığı,
aklının yetmediği işler için bu deyimini kullanarak
konuyu geçiştirmeye çalışırlardı.

Nereden çıktı bu söz dersin; Bizim
buralarda insanlar artık ticari faaliyetlerde
bulunmak yerine “Zama Zingo” işlerle meşgul
oluyorlar.

Akşama kadar dükkânlarının, iş yerlerinin
işsiz ve boş oturduktan sonra evlerine giderken
günün zararından çok bu gün yaptık diye kara kara
düşünmektedirler.

Cidden bu son yıllar içerisinde Türkiye
ekonomisinin gerilemesindeki sebeplerin başında
dışarıdaki ekonomik krizlerin Türkiye’ye de
yansması mı? Yoksa o konu haricinde Zama
Zingo bazı işlerden dolayı mı Türkiye’de
ekonomik kriz var diye gözükmekte.

Ülkemiz bir zamanlar kendi ürettiği ile
[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

geçinebilen bir ticari yapıya sahip iken yanlış kararlar yüzünden nerede ise yediği somunu (ekmek) bile ithal eder duruma düşmüştür. Bu yanlışlık halen büyüyerek devam etmektedir. Neden kendi iç piyasamıza bazı kolaylıklar getirerek küçük iş yerlerinin devamını sağlayacak önlemler almıyoruz buna çok şaşıyorum.

Küçük esnafı ayakta tutan memur, memur emeklisi ve işçi emeklileri ile kendi çalışma alanından sonra emekli olmuş şahısların gelir düzeylerinin kısılarak alış veriş çarkının canlanmasının sağlanması her nedense yapılmamaktadır. Asgari geçim gelirin çok düşük tutulması Türkiye içinde esnaf ve sanatkârları da zor duruma düşürmekten başka bir uygulama olmadığı gözükmektedir.

Gelir seviyesinin emekli maaşları ile çalışanların maaşlarında Avrupa standartları ölçüsüne getirilmesinin zamanının geldiği gözükmektedir. Maaşların iyileşmesi ile Türkiye içerisinde para dönüşümünün çoğalması enflasyonu getirir korkusu da bana göre yanlıştır. Sabit gelirli yani maaşlı insanların refahının

artması esnafında refahının artması olarak gözükmekte, esnafın refahının artması ise iç malların üretimine hız verilerek iş istihdamının artmasına ön ayak olacağın kaçınılmaz olduğu gözükmektedir.

Bence artık büyük marketlerin de hükmünün kalktığı bir ortam zamanının gözüksüğünü söylemek kâhinlik olarak görülmemektedir. Sabit ücretliler ellerinde bulunan kredi kartlarını 2009'un ortalarına kadar kullanmış sadece bu kartların borçlarını ödeme çabası ile robotlaşmış durumda olmaları düşündürücüdür.

Ülkemizin kaynaklarının artık dış mihraklara peşkeş çekenlerin ayıklanmasının zamanı gelmişte geçmektedir. Satan kişiler için büyük gözüken bu paralar Türkiye'nin zenginliklerinin çalıştırılmaması ile Türkiye'nin sırtından paralar kazanmaya devam edecekleri ve ülkemizi bir sülük gibi emdikleri artık görülmesinin zamanı geldi de geçmektedir.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

İMDAT! GÖLET'İMİZ TAŞMAK ÜZERE

Geçenlerde bir arkadaş sohbetinde “Çorum Çöplüğüne” Özel İdare tarafından atıkların dezenfekte (arınık-arıtılma) yapılarak doğaya bırakılacağını duydum. Hemen aklıma Çorum’un Çöplüğünde bulunan kimyevi atıkların bulunduğu ve “Çorumlu 2000 Dergimizin YIL 7 – 15- 02 2005- 72.SAYI Sayımızda “İMDAT !GÖLET'İMİZ TAŞMAK ÜZERE!” Yazımız geldi. Sevindim. Geçte olsa bahsi geçen atıkların toprağa karışmayacağı, gelecek nesillere kalacak olan Çorum’un taban suyuna karışmakta olan bu kimyevi atıklardan kurtulacağını düşünerek sevindim.

Malum bizim oralara gitmemiz için “Gaz” gerekli. Maaşın almamız ve harcama bütçemizi düzenlememiz gerekli. Aracımızın oralara gidebilmesi için fazladan bir harcama yapmamız lazım olduğunda ve ayrıca “Çorumlular Ve Çorum’a Hizmet Edenler” çalışmamızın da doğması için oldukça özveride bulunmamız gerekli

idi. Ağustos Ayının 29’unda “gaz” bulundu bende çıktım yola.

Mahmut Selim Gürsel olarak 2005 yılında keşfettiğimiz yeri kim bilir hangi fi tarihinden o güne olduğunu nereden bilebilirim ki? Bilenler varsa yazsınlar bizde bilelim. Buraya dökülen atıklar ve sıvı atıkların hangi kararlarla buraya biriktirildiğini de sorgulamamız gerekli değil mi?

Şubat 2005 ve Ağustos 2008 epey zaman geçmiş olması ve atıkları için yapıldığı söylenen arıtım tesisi de beni sükutu hayale uğratması ile bu yazılarla karşınıza çıktım. Bu dünyada doğru bildiğin ve halka faydalı olduğunu düşünebilen kimse isen, gerçekleri saklamamak gerekli olduğu “Yüce Yaratan” Niye söylemedin, sakladın diyeceği vakitte anlım ak olsun düşüncesi ile doğru bulduğumu sizlerle paylaşıyorum.

Gölet artık taşmak üzere.

Artık bir daha oraya da gitmem. Kendini yormana ve üzmene ne gerek var? Ben görevimi yaptığımı biliyorum.Bilgimi paylaştım.

Yazdıklarımı da paylaştım.

Resimlediklerimi de paylaştım.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Resim1 Dumanların yükseldiği çöp yığınının altında yazımızda bahsi geçen yol gözükmemekte

Resim2 Yukarıdaki resmin bir başka açıdan

Resim3 Çöplerlerin kapattığı ve gölet'e kıyı olan iki tarafındaki otlar olan sert alan daha önceki yılda geldiğim ve arabamla indiğim ÇORUM'UN YENİ GÖLET'İ HEPİMİZE HAYIRLI OLSUN yazımızı yazdığımız yol olsa gerek

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Resim4 Sıvı atıkların yüzü sahi olarak çöp yığınının rüzgar etkisi ile gelen kağıt ve yüzebilen atıklarla kaplanmış

Resim5 Burada sıvı atıkların üzeri biraz olsun katı atıklardan soyutlanmış durumda.

Resim6-7 Burası da gölet bitimine yakın bölüm ve yola kotun birkaç metre kaldığı intibakını verse de attaki resim gölet'in en uçtan ve arabadan inmeden çektiği son bölüm olduğu karşıdaki yığından anlaşılmaktadır.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Resim8 Burası da gölet çevresinde devam eden yoldan çekilmiş bir resim

ÇÖPLÜKLE UĞRAŞMAK İSTİYORSANIZ; İŞTE ÇÖPLÜK

Buradan nafakalarını çıkaranlarla konuştuğuktan sonra benim menşur gölet’imi görmek için aracıma bindim ve gölet’in etrafından çeşitli resimler çekmeyi planladım.

Oldukça güzel resimler elde ettim. Yalnız beni gölet’in ülkemizdeki ve dünyadaki kuraklığa rağmen nerede ise taşacak şekilde büyümesi korkuttu. Ocak 2005’te ki kotundan bir eser kalmamıştı. İMDAT !GÖLET’İMİZ TAŞMAK ÜZERE! gözükken rengarenk akıntılar ve sıvı atık gölüne inebilmek için yazımızın sonundu yazdığımız bölümdeki çıkıştan girilince epey bir kot düşüklüğü ile inilmekte iken şimdi ise nerede ise düz bir yol halinde gözükmekte. Resim 3 e bakınız

Bu gölet’in oluşturanlar bizlerdik. Yani Çorumlular. Sıvı atıklarımızı buraya dökerek çevreyi temizlediğimizi sanıyorduk ve halen öyle

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

olduğunu sanıyoruz. Halbuki bu atıkların toprağın katmanlarına sızmasını önleyecek tabii bir iki tepe arasından başka bir önlem ve tedbirinde olduğunu düşünmüyorum. Bu gölet'in tabanında sızdırmama özelliğini koruyan bir kil tabakasının olduğunu ve bu atıkları buraya dökmeden önce de burada tabi bir havuzlama ve izolasyon işleminin yapıldığını da zannetmemekteyim. Buradan sızacak bu atıklarımızın yer altı sularını kirleterek Çorum'un geleceğini zehirlemesinin kaçınılmaz olduğu gözükten bir olgudur. Çorum'un zemin suyunun ve bur çanak olarak gözükten yerleşim yerinin alt tabakalarında bulunan ve artezyen ile çıkartılan diğer yer altı su kaynaklarına da ulaşması ihtimali büyüktür. Çanak olarak bu gölet çanak sularının kaynaklarından olarak gözükten yamaçta bulunması da af edilecek bir mazeret değildir.

Bizler neden: zemin suyunun kimyevi atıklarla doldurduğumuzu düşünmüyoruz? Yada neden düşünmek istemiyoruz? Basiretimiz mi bağlandı. Yada bu günün beyliği beylik,

gelecekten bana ne mi diyoruz?

SİTEMİZDEKİ SAYFALARIMIZ!

Bilmiyorum hiç ilginizi çekip aylık istatistik sayfalarınızı incelediniz mi?

Belki sayfanızı açılış sayfası yapmak isterseniz diye sayfanızda bulunan açılış sayfası yapı bir sefer tıkladığınızda bilgisayarınıza ilk girdiğinizde sizin sayfanız açılacaktır. Burada hepimizin kullandığı arama motoru bu sebeple sizlere hazırladım ve GOOGLE arama motoru adapte ettim.

Çok yeni olarak sizlerin sayfalarına siteler topluluğu olan AÇIK KAPI (Portal) ımızda sizlerin yazılarının yayınlandığı sayfaları kaç okuyucumuz izlediğini gördünüz mü?

Aşağıda görüldüğü gibi; Kendi sayfalarımıza kaç tekil kişinin girdiğini görmektesiniz. Bu girenler sizden kaç sayfa olarak sizin yazınıza gittiğini ve kaç dosya olarak size ait bilgileri incelediğini görmektesiniz.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Size ait sayfanın bir aylık istatistik hitide burada bulunmaktadır. Sayfanızı daha detaylı incelemek isterseniz tıklayarak kendi adınızın bulunduğu OCAK ayı istatistiğindeki binginizi tıklayarak istatistiğinizden detaylı sayfalara ve günlük istatistiklerinizi de inceleyebilirsiniz.

Buradan bütün ziyaretçilerimize de teşekkür etmeyi bir borç biliyorum. Açık kapımıza toplam Ocak ayında 25.774 tekil ziyaretçi girmiş ve 120,518 dosya incelenmiştir.

10 KASIM

Türkiye'mizin kurtarıcısı ve kurucusu Mustafa Kemal ATATÜRK'ÜN bu gün ebediyete gidişinin 70. yılında bulunmaktayız.

Türkiye için kendi özverilerini ve dehasını kullanarak, ülkesi için çarpışmak ve ülkesindeki insanları birleştirerek Kurtuluş Savaşına hazırlamak gözüktüğü kadar kolay olmazsa gerek.

Bir yokluk ve uzun yıllar çeşitli cephelerde savaşmış, yorgun ve fakir bir milleti özgürlüğe kavuşturmak için verilen çabaları takdir etmeyenler ATATÜRK'Ü kıskanlardan başkası olmayacağını burada söylememde bir beis görmüyorum.

Bizlerin kuşağında 10 Kasım'lar bir yas ve anma günü olarak kutlanmakta iken, bu günün kuşaklarında ise başka türlü anılmaya başlamıştır.

10 Kasım'da bir başka hatıralarımın da burada anlatmakta bir beis görmüyorum.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Askerliğimin son bölümünü Çavuş olarak İstanbul Dolma Bahçe Sarayında yapmış olmam da ayrı bir 10 Kasım anısı olarak bende bulunmaktadır.

Dikkat ettiniz mi bilmiyorum? Bizlerin hayatlarında da bazı önemli zaman dilimlerini biz yaşadığımız o zaman ve anda anlayamamakta ve sonradan da bu anıların kıymetini düşünmeden edememekteyiz.

Bizler ATATÜRK'ÜN emanetini korumak ve yüceltmekten başka; ülkemizin Dünya ülkeleri içerisinde ön sıralara başkalarının yardımı ile değil, kendi güç ve bilgilerimiz ile birikimlerimizle ileriye gitmemizin gerekliliğini bu vesile ile de sizlere teklif etmekteyim.

“Ne Mutlu Türk’üm Diyene”

KURBAN VE BİZ

İnsanoğlu’nun semavi kitaplarla başlangıcı olduğunu inananlar bilirler. İnanmayanlar da kendi bildiklerini okurlar. O da onların problemleridir.

Hazreti İbrahim; Allah-u Teâlâ bir oğul verirse, onu Allah C.C. için kurban edeceğini dilemesi üzerine Hazreti İsmail dünyaya geldi. Allah-u Teâlâ verilen sözü yerine getirmesini Hazreti İbrahim’e rüyada bildirildi.

Semavi kitaplara inananlar Hazreti İbrahim’in Allah C.C. tarafından imtihan edilmesinin ve biz insanların bu imtihandan geçmemizin emaresi olarak Peygamber efendimiz, Eshab-ı kirama, (Kurban kesmek, babanız İbrahim’in sünnetidir) buyurdu. Hakim) Dinen zengin sayılmayan kimsenin, borcu yoksa, gücü de yeterse, kurban kesmesi çok iyi olur. Hadis-i şerifte, (Bayramda kurban kesmekten daha faziletli bir amel yoktur. Ancak sıra-i rahm bundan müstesnadır) buyuruldu. (Taberani)

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Bu bizim dünyada malımızla imtihan edilmemizin delaleti olarak her yıl karşımıza çıkar.

Bilerek veya bilmeyerek bu imtihandan dikkat ederek çıkmamız gereklidir. Müslümanların bu dini vecibelerine de başka inanıştakilerin de dikkatli olarak incelemelerini ve bu sosyal bir yardımlaşma olarak incelenmesinin gerektiğini de göz ardı etmemeleri gereklidir. Çünkü herkesin inanışı kendisini bağladığı için başkalarının inancına da karışmak insanlık dışı bir anlayışın eseri olur.

Kurban bayramınızı bütün yazarlarım adına buradan tebrik ederek nicelerine ermemizi dilerim.

INTERNET SAYFALARI TOPLAYICISI DEĞİLİM

Dergilerimde; yazılarım kendime ait olup, kendi fikirlerimi yazabildiğim kadar beyanda bulunduğum yerlerdir.

Sanal olarak yayınlanan bu çalışmalarım haricinde de basılmış çalışmalarım bulunmaktadır.

Ayrıca 63 sayısı basılmış olarak bulunan ÇORUMLU 2000 AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT dergimde pek çok çalışmalarımı da yayınladım. Bunlar basılmış olarak arşivlerde bulunmaktadır. Bu dergim basılırken ilk birkaçı hariç o günden bu güne okuyucularıma da sanal olarak ta yayınlama mutluluğuna eriştim. Dergimiz halen devam etmekte olup her ayın 15'inde güncellenmektedir. Bu elinizde bulunan sayımız 199. sayı olarak sizlerle birlikteliğini sürdürmektedir.

Dergi ve sitelerime girmek için illaki üye

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

olacaksınız diye bir şartımız da bulunmamaktadır. Bütün ziyaretçilere alenen açık olarak okuyucunun istediği an okunmaya açıktır.

Dergilerimize yazı veren arkadaşlar bizzat endi çalışmalarını e-posta veya posta ile bana ulaştırmakta ve bende bazı ufak tefek kişilik hakları ve diğer bazı bana ve yazarıma gelebilecek kısımları kaldırarak yayınlamaktayım.

Yazarlarıma ve çizerlerime buradan teşekkür ederken yazı yollayacak arkadaşlarımızın da kendi çalışmalarını corumlu2000@gmail.com e-postama yollamaları gerekmektedir.

Dergilerimde bulunan çalışmalar herhangi bir siteden alınarak yayınlanmamakta, yazarlarımızın müsaadeleri ve gönderdikleri yazıları yayınlanmaktadır. Bizim dergilerimizden başka yerlerde de yazarlarımızın çalışmalarını yayınlamaları onların en tabii haklarıdır. Bu bilginin de sizlerle paylaşmamım birkaç nedeni bulunmakla birlikte burada bunları yazmama da gerek görmemekteyim.

Yazıyor, çiziyor, çekiyorsanız ve sanal değilseniz sizde davetlisiniz!

HİCRİ YIL VE MİLADİ KUTLAMASI ÇOK YAKIN

Bu yıl nerede ise çakışacak ini yılbaşını aynı andı kutlamamıza imkân veren bir peş peşe lik sağladı.

Bu iki yıl kutlaması için şunları aklımdan geçirdim:

Merhaba kocamış yıl!

Nasıl de geçti 365 günün. Ben bilemedim. Ya san bildin mi?

Neler verdin bizlere? Nelerimizi aldın bizlerden?

Geldin gidiyorsun. Bizi bıraktığın gibi bizlerde burada bildiğimizi yapacağız. Sende gidiyorsun yaşlandım diyerek.

Eş, dost ve akraba ile yeniden gelmeni bekleyeceğiz gencecik ve kocamamış halini umutla bekleyeceğiz.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

“Umut Bu” bilmem anlayacak mısın? Desem güler geçesin. Bana ve soranlara. Sen kaç yaşındasın ki benim yaşadıklarımı bileceksin dersin. Haklısın. Sen her yıl ölür, yeniden doğarsın. Yaşlanmaktan korktuğun için böylece kendini küçük ve genç göstererek bizleri eskitir ve yol olmamızı gözlersin.

Bizse senin hey yıl gelmeni sabırsızca beklerken yaşlandığımızı anlamadan bu dünyadaki sıramızı savar ve gideriz.

Savaşır, öldürür, ölür, gezer, tozar, trafik kazası yapar, salgın hastalıklarla boğuşur, bazen açlık çeker, bazen tok gezerken açlığımızı bastırmaya çalışır, bazen yazar, bazen de çizerek senin günlerini birer birer tüketiriz.

Sen yine bu günlerde,yine bu yaşının sonuna geldin. Bize ne verdin? Bizden neler aldın? Düşünmeyeceğiz her zamanki gibi, yine senin geldiğin ilk günden yeniden doğmanı sabırsızca bekleyeceğiz.

Bu satırları yazan benim ömrümü tükettin ve yaşlandırdın sanma. Benim yaşım düşüncemle yaşıt bunu da unutma.

Her yıl gibi senden dilediğim bir şey yok!
Dilesem de senin elinden gelen bir şey olduğunu zannetmiyorum.

O yüzden isteklerimi seni ve beni yaratandan istiyorum.

İyi ki doğdun “Yeni Yaşın kutlu olsun 2009.”

Seninle yaşamaya çalışan fani Mahmut Selim
GÜRSEL

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

DİKKAT! TEHLİKENİN NERESİNE KADAR GİDİLECEK?

Biraz Çorum'da ne var,ne yok diye yerel bir kanalını açtım.

Çorum Değişim Projesi bilgilendirme toplantısı. Anlatılanları dinleyince tüylerim diken diken oldu. Ya ne diyeceksiniz?

Sevgili Sayın Prof. Hocamın tek muhalif olan matbaacı arkadaşımızın ne demek istediğini anlar gibi olduğunu söylemesine.

Konu: Çorum'un kültür varlığı olarak tescil edilmiş olan bir bölümü. Anlatan: Diksiyonu çok düzgün ve ödevine oldukça iyi çalışmış, teklemeden konuşan bir hatip. Anlatımı gayet mantıklı görünüyor. 20-25 dinleyici. Hiç çıt yok.

Konuşmacı tezini anlatıyor. Yerine otururken Sorusu olan var mı ? Diye sorunca sadece bizim haklı her konuya itiraz eden Sayın Nizamettin Oktay'ımız:

-... Bu çalışmalar için belirlenen sınır nereden, nereye kadar?

Başlama noktalar, itiş noktaları neresi... diye sorunca. Konuşmacı bir şeyler geveliyor. Nizamettin tekrarlıyor sorusunu. Bu sefer Sayın Başkanımız cevap veriyor.

Sonra Rüstem baba sarı levhalarla ilgili başkana soru yönetiyor.

Başkan cevaplıyor. Şimdi gelelim konunun özetine: Belediyemiz mantıklı gözükken bir proje için kollarını sıvamış. Bir bilene danışmış, proje istemiş. Acaba bu ön proje için ne kadar ücret vermiş?

35 dönümlük şehir merkezinin altı seçilmiş. Acaba; bu alanın üstünü düzenlemek yerine niçin altını seçmiş ? Bu alanın altında neler var acaba? Neler yok ki. Bu belirlenen alanın altında bir tarih yatıyor. Bir kent yatıyor. Tarih kokan büyük bir hazine yatıyor.

Neden buraya ÇÖPLÜK denilmiş acaba belediye bunu araştırdı mı ? Hiç zannetmem. Bence bu fikirlerinden vazgeçmeleri için gereken bir iki başlık sizle re iletayim.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Birincisi;:Burası NİKONYA şehrinin bulunduğu yer olabilir mi. Uzun süre Çorum'u fetih eden atalarımız bu yıkıntıları çöplük olarak kullanmış olamazlar mı? Buralar ve eski Karakeçili mahallesi bir önceki medeniyetin yıkıldığı alan olup olmadığı biliniyor mu ?

İkincisi: 1 Temmuz 1940 Tarihli 24. Sayı Çorumlu Dergisinin normal sayfa 2. genel sayfa 725 şi bir güzel okumaları ve yine aynı derginin 25. Sayısında yayımlanan "MTA TAG Direktörlüğü Tusik Raporu No:1057 Çorum Havalisinin Jeolojik ek sizi"ni bir güzel inceleyiversinler.

İkinci bilgiyi bulamazlarsa; yayımladığım Çorumlu 2000 dergisi 7 sayı 28 numaraya bakı versinler. Ya da ; 8. Sayı 27. Sayfada bu rapor hakkında yazan Sayın Hocam Oğuz Leblebicioğlu'nun yazısını bir inceleyiversinler.

Bence bu iş biraz cıvık.Neden mi? Çünkü bu projenin yapılacağı alan oynak toprak yani alüvyon yatağı. Altında Ankara gibi taban kayası yok. Biliyoruzki; bizim il merkezimizin yerleşim alanı taban suyu bol bir yer. Bu topraklar bence yer altında bir katlı

derinliği kaldırabilir fakat 35 dönümlük bir alanı ve hele hele,2 kat olan bu projeyi kaldırama.

Gerekçeleri gayet açık. Bir kere bu alanı şu anda bile beş dakikalık ufak sağanak yağmurlarda bile caddelerimizden dereler gibi akan sular acaba nerelere akar. Nereler dolar? İşte sizin projenizde Çorum'da bu akıntıyı verecek ne bir eğilimli arazi var, nede bu suları pompalayacak bol enerjimiz var. Yoksa burayı bitirdiğiniz gün yağın şiddetli bir yağmurla doldurarak yüzme havuzu filan mı yapacaksınız? O da olamaz, koca Çorum'da bu derinlikteki bir havuzda yüzebilecek kaç hemşehrımız var? Belki de: Bir efsanevi söylenişte geçen; "...yelden;Çorum seldom batacak." Denilen sözler sizin eserinizle gerçekleşecektir. Orayı yaptığınızı var sayalım. Şiddetli bir yağmur yağınca ne olacak acaba ? Olacağı malum. Otopark,dükkanlar ve Allah C.C. korusun orada yüzleri bulan dükkanlarda çalışanlar ile, yağmurdan kaçmak için oraya doluşan binlerce Çorumluya mezar olacak. Bakın ; kendinizde söylüyorsunuz. Uydu [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

kent. İstimlak ederek bir sürü güzel tarım arazisini,mesken yeri olarak alıp Çorum'a büyük bir kötülük yaptınız Bari oralarda bu projeyi yer üstünde yapıverin. Yok olmaz diyorsunuz. Ben zor olanı seçtim. Bence siz ; zor olanı değil,rant olanı seçtiniz.

Yine de size 5. Sayı 15. Sayfada kolay rantlı ve müteahhit ve istimplâke bile gerek olmayan bir teklifim vardı bir zahmet onu okuyuveriniz. Tek katlı olan önerimiz, şehrimizin tarihi dokusunu da zedelememektedir.

Sizin projeniz bence birilerine, proje karşılığı biraz para vermek. Yada bu proje ışığı altında “definecilik” yapmak.

Son olarak; Alah’u Teala bir daha Türkiye’mizi eleme boğan depremle bizleri imtahan etmesin. Bu proje ile deprem bölgesi olan ilimizin gerçeklerini göz önüne alınması gerekir. Kolay rant uğruna ilimizi büyük bir felakete sürükleyecek olan bu projenin belki getirebileceği birkaç milyon dolar için, Çorumluları lütfen tehlikeye atmayınız.

Saygılarımla.

GEL OKUYUCU KÜTÜPHANEYE GEL!

Bu sıralar üyesi olduğum elit bir grup olan kütüphaneci grubunun en sık gelen grup mesajı okuyucu bulamama olarak gözükmektedir.

Acaba semt pazarlarındaki satıcılar gibi okuyucuyu cezp etmek için” Gel Okuyucu Kütüphaneye Gel!” diyerek kapı önünden mi bağırmak mı gerekmekte?

Hayır! Bağırarak, Söyleyerek kitap okutulmaz. Peki nasıl okuyucu miktarını arttırarak okuyucuyu kütüphaneye bağlayacağız?

Öneriyi ben yıllar önce dile getirmiş, arkadaşlara açıklamıştım. Onlar sadece kendilerine bazı yükümlülükler ve zorluklar yüzünden benimsetemedim.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Bu gün o öneriyi yapmaya da pek niyetim yok. Neden yok derseniz benim yapalım diyeceğim işlev içip personel gerekmede. Ayrıca personelin çokluğu da bir işe yaramayacağını biliyorum.

Zamanı gelince belki birileri hatırlar ve sizlere bu önerime kendisi lanse eder diye düşünmekteyim.

SEÇİM Mİ; GEÇİM Mİ?

Bu dönem mahalli seçimler neler getireceğini hep birlikte göreceğiz.

Hele bu mahalli seçimler de ekonomik kriz denilen dünyayı yönetenlerce empoze edilen suni ve ekonomik özgürlüklerini kazanamayan ve dış borç içinde yüzen ülkemiz gibi ülkeleri yok etme veya ufaltma için yapılan operasyonlarda deneme tahtası haline gelmekteyiz.

Bu yıl bu mahalli seçimlerin ekonomik krizin olup olmadığını bizlere gösterme açısından da büyük bir sınavı da bizlere göstermiş olacaktır.

Aday adayların tamamının hemen hemen belli olduğu bu günlerde parti ve parti adaylarının yaptıkları harcamaların mercek altına alınması ve bu harcamalarda da takip edilmesi gerekli olması bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır.

Seçimlerde her nedense parti harcamalarının pek çoğunun bağış ve katkı olarak harcan-

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ması ise başka bir problem olarak karşımıza çıkacaktır.

Seçimlerde iktidar olanların ise avantajlarını kullanmaları kaçınılmaz olarak görülecektir.

Krizin sonucu işsizlik büyük ölçüde artarken, fakirlikte artmaktadır. Gelirler kişilerce değil ailelerce tüketilerek geçim çabası verilmektedir. Mahalle seçimlerin sonuçlanmasından sonra krizin devam edeceği, bu krizi bize empoze edenlerin gönlü yetene kadar da devam edeceği gözükmemektedir.

Bizde burada sizlere “Seçim mi; Geçim mi?” diye soralım dedik.

İleride bu konuların devamının dergimizde yayınlanacağını da sizlerin de görüşlerinin bizim için çok kıymetli olduğunu bilmenizi isteriz.

BİR e-POSTA VE CEVABI

İlisikte ki gönderdiğim dosyalar (yazınlar) kurulması arzedilen

Corum Kültür Merkezi

ve

Güzel Sanatlar Fakültesini

ilgilendirmektedir.

Saygılarımla

Merhabalar Sayın Çoban!

Gözlü var gözsüz var. Okumayı sökemeyenler var.

E-postanızı yazarmen 18 punto kullanmanızın

sebebini ne olur ne olmaz diye düşündünüz

herhalde?

Çorum!

Kültür Merkezi!

Güzel Sanatlar Fakültesi!

Maalesef bu yolladığınız konular hakkında bilgim

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bulunmamaktadır.

Açıkça ne yapmamı yazın; gerek görürse yapar veya yayınlarım.

Hamiş; Dosyalarınızı siz siz olun kopyalanmasını istiyorsanız word dosyası olarak yollayın ki yayınlasınlar. Sizin adınıza bir daha o yazıları yazan pek bulunmaz zannedersem.

Fotoğraflarını yayınladığı albümü dergimde yayınladığım fotoğrafçı. Ates Velidedeoglu Çocukluğunu ve amcasın arkadaşım babasını tanıdığım Çorumlu. Kenan Dalgic Tanıyamadığım Serdar Kılıçkaplan Mehmet Ali Doğan Zerrin Ayvazoglu.

Adam gibi adam diye birilerini lanse ederek bu seçimde arkasında durmayan Çorum'u tanıdığını bile zannetmediğim Agah Kafkas 63 sayı basılan ve 120. sayısı hazırlanan dergiyi kültür olarak görmeyen yada 3. sayısı da basıldı diye gazete Sevket Erzen Dergime reklam vermezse de abone olan Mustafa Yaglı Birkaç kere giderek görüştüğüm Ünal Kakac Hiç görmediğim bir gazete Manset Gazetesi

Bilemediğim Çorumlular Mehmet Özdoğan Mütallip Yalın

Beni de gönderdiğiniz e-postasında listede görünce şaşmadım desem yalan olur .

->>corumlu2000 Dergime reklam vermezse de abone olan arasına sanal yazıştığım Mahmut Köksal

Bilmediğim Hacı Odabasi Herhalde Sungurlulu olsa gerek tanışmadığım Halil Baklan Tanıyamadığım şahıs Servet Seyfettin; İsmi yabancı gelmedi fakat tanışamadığım Mustafa Toprak ;

Bilemediği birisi daha Mustafa Harputlu ; Dergime reklam katkısı veren ve ilk sayısından son sayısına kadar abone olan Ahmet Ahlatcı

Çorumlu olduğunu bildiğim Çorum 1997 tanıtım katkısı istediğim Ahmet Hamoglu Kendisine Anitta Otelde taktim ettiğim Çorum 1997 isimli çalışmamı görmemiş ki köşesinde Çorumla ilgi kitap olmadığını yazan telefonlar kendisine hatırlattığım halde hatırlamayan

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

(Hatırlama mecburiyeti yoktur) Ahmet Samsunlu
Tanışmadığım Esra Keskin ; Nesrin Çobanoğlu ;
Niyazi Özmercan ; Nilay Çevik
Tanışız Sonmez Yanardag
Bilemediğim schneider-guerkan@gmx.de ; Faruk
Gökmese ; web@corum.bel.tr ; Selahattin
Toprakci ; Sirin, Metin (M.) ;
Dergilerimiz kendisine taktim edildiği halde;
dergimizin yayın hayatı boyunca gazetesinde bir
satır bile yayınlamayan gezete genel
yönetmeni.Mehmet Yolyapar
Ben Çorumluyum
Kendime göre birşeyler yapıyorum.
Aralık tekil ziyaretçim 28912 Toplam sayfa 53 389
Toplam dosya ziyaretçisi 151861 ve toplam hiti
2962341 olan

SESSİZLİK VE ZAMAN

Bende önceki bir zaman diliminin tılsımlı
havanın esmesi ile meydana gelen bir tutkunun
yazılmasının zamanı gelmiş olduğunu anlamış
gibiyim.

Birinci yılını doldurduğum memuriyet
hayatımda bizleri bekleyen büyük tehlikelerin
neler olduğunun bilinci ile zamanımı geçirmekte
ve kendi planımın doğrultusunda hayatımın
yönünü vermeye çalışmaktaydım.

Her hafta gittiğim Çorum'a gelince her
zamanki gibi anne ve babamın baskılarının
olacağını biliyor, onları bir bahane ile yine
atlatacağımın bilinci ile otobüsün Çorum'a girdiği
anda saat 22'yi gösteriyordu gayet iyi hatırlıyorum.

Çorum otobüs garajı o yıllarda Çorum'un
dışı sayılacak bir alana yeni yapılmakta idi.
Otobüsler garaja girmeyip saat kulesi civarında
yolcularını indirme geleneğini halen sürdürmekte
idiler. Her ne hikmetse o gün otobüs eski garajların
bulunduğu yere gelmiş ve yolcuları burada
[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

indirmişti. Durakta bulunan tek taksiye işaret ettim. Geldi ve bindim. Şoför her nedense hareket etmekte acele etmiyordu. Ben alışkanlığım üzerine şoförün yanındaki koltuğa oturmuştum. Aynı otobüste birlikte Ankara'dan geldiğimiz benim yaşımda iki çiftte taksinin arka kısmına binmişlerdi. Taksici hayatından memnun bana dönerek:

-Birader ne tarafa gideceğiz? Diye sordu.

Ben:

-Arkadaşları bırakalım, ben sonra inerim. Dedim. Fort taksi homurdanarak yerinden kalktı. Taksi şimdiki hükümet konağının bulunduğu bir yere doğru yol aldı ve vilayetin arkasında bir evin önünde durdu. Taksi içindeki çift paralarını verip indiler. Taksinin çok yüksek bir fiyat talep ettiğini görünce inen çiftin erkek olanına:

-Bir dakika bekler misiniz? Diye seslendim. Adam durdu taksiye geri döndü. Şoföre:

-Arkadaştan fazla para aldınız. Aldığın o paranın dörtte üçünü geri ver dedim. Şoför de bizimle aynı yaşlarda olduğundan araçtan inenle

beni, birbirini tanıyor diye düşünmüş olsa ki aldığı paranın dörtte üçünü geri verdi. Adamcağız şükran sesleri çıkartırken ben şoföre:

-Karakeçili Camiinin yanına gideceğim dedim. Albayrak sokağı aralığından taksiyi döndürerek ilk dönemeçte durdu. Levyeyi eline alarak:

-İn bakalım yakışıklı. Sen benim nafakamı nasıl geri verdirirsin? Ben sizi birlikte sandım diye dayılandı. Ben gayet sakin:

-Burası yeri değil. Bu saatte uyuyanları rahatsız etmeyelim. İstersen arabayı تنها bir yere çek. Diye tepki verince biraz duraksadı, araca bindi. Tir tir titremesi halen üzerinde idi. Ben istifimi bozmadan. Aşçıların orada ineceğim dedim. Taksi hareket etti yüz metre sonra durdu. Şoförün titremesi geçmiş, benim sakin halim onu korkutmuş ve ürkekleştirmişti. Araçtan indim. Şoför tarafına geçtim ve diğer yolcudan benim ikazım üzerine aldığı para kadar para uzattım.

-Bak ahbap. Sen evli misin? Diye sordum. Şoför cevap verdi.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

-Evet. Üç çocuğum var. Deyince ben:

-Haram para ile mi çocuklarını doyuruyorsun. Diye serteldim. Levyeyi kaptığı ile kapıyı açtığı bir oldu. İndiğine pişman olduğunu pantolonunu ıslattığından anlamıştım. Benim beylik tabancam saldırgan şoförüm burnuna dayanmıştı. Şoföre:

-Hem haram kazanıyorsun, hem de adam mı dövmeye kalkıyorsun. Dedim. Cevap verecek mecali olmayan şoföre:

-Dua et üç çocuğuna ve eşine. Seni karakola götürür, fahiş para alıyor, birde levye ile adam dövmeye yelteniyor diye içeri attırırdım. Bir daha böyle olmasın dedim. Şoför pelte gibi aracına bindi. Kontağı çevirmeye mecali kalmamıştı. Ben eve girdim.

Aradan üç ay geçti, tesadüf Samsun arabası ile tekrar Çorum'a geldiğimde durakta bulunan tek araca el kaldırdım. Araç geldi. Yine aynı şofördü. Bana:

Merhaba birader. Evinize müşteri geldikçe uğradım. Seni sordum. validen O Ankara'da çalışıyor dedi. Bir gün yine taksine biner oğlum

dedi. İşte yine karşılaştık. Sana minnet ve teşekkür borcumu sunmak istiyorum. Senle karşılaştığımız güne kadar arabanın hiç eksigi, gediği bitmiyordu. Sen beni uyardın. Evlatlarına haram yedirme dedin. Senden sonra sabaha kadar durakta düşündüm. Sana hak verdim. Bir daha kimseden hak etmediğim ücreti istemedim. O adamla senin verdiğin para bir bereketlendi ki. Arabam o günden bu güne arızalanmadı. Hiçbir masrafta çıkmadı. Daha önce hiç olmadık masraflarla kazancımı bitiriyor bazen eve ekmek bile götüremiyordum. Dedi. Ben cevap veremedim. Beni eve bıraktı. Ücretini verdim.

-Bereket versin birader. Dedi. Bende:

-Bereketini bul dedim. Bir gerçek veya hikaye olarak okuyabilirsiniz.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİSİKLETE BİNELİM!

Geçenlerde bir acil işi için Saat kulesinden Bahçelievler de bulunan evime çıkmak yürürken bir Gazi Caddesinde araçların olmaması dikkatimi çekti. Dikkatli bakınca yolun iki tarafının da araç trafiğine kapalı olduğunu gördüm. Etrafta da pek çok polisin olması beni biraz daha araştırmaya itti.

Birisine sordum:

- Ne oluyor. Hayırdır? Sorduğum kişi:

- Bir şey yok amca otuz yaşın üzerindeki şahıslara bisiklete binmelerini tavsiye için bisiklete mi bineceklermiş. Biraz önce bisikletlerle yukarı çıkmışlar. Şimdide buradan geçeceklermiş. Dedi.

Fotoğraf makinemi çıkartarak bir iki poz alalım diye bekledim. Bir ekip aracının eskortluğunda bisikletliler gözüktü. Birkaç kare resim alabildim.

Lafı uzatmayalım. Bu grupta otuz yaşında 9 şahıs vardı 30 yaşının altında da bir o kadar kişilerin de bulunması dikkatimi çekti.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

1 MAYIS KISA TARİHÇESİ

Sekiz saatlik iş gününü elde etme amacı düşüncesi ilk kez Avustralyalı işçiler, 1856'da, sekiz saatlik işgünü lehinde gösteriler, toplantılar ve eğlenceler düzenleyerek, hep birlikte bir günlük iş bırakmaya karar verdiler.

Bu kutlama 21 Nisan olarak kararlaştırıldı. Avustralyalı işçiler bu kararı, sadece o yıl için düşünmüşlerdi. Bu girişim heyecanlara yol açtı ve bu kutlamanın her yıl tekrarlanmasına karar verildi. Bu kutlama diğer ülke yayılmaya başladı ve dünyanın bütün ülkelerince benimsendi. Amerikalılar 1886'da 1 Mayıs'ın evrensel bir iş bırakma günü olmasına karar verdiler ve 1 Mayıs'ta 200 bin Amerikalı işçi iş bırakarak 8 saatlik işgünü talebinde bulundular. Polisiye ve yasal baskılarla, gösteriyi tekrarlamasını birkaç yıl engellendi. 1888'de bu kutlamalar için yeniden karar alındı.

Avrupa'daki işçi hareketi de, bu hareketin en güçlü ifadesini 1889'da toplanan Uluslararası İşçiler Kongresi 400 delegenin katıldığı sekiz saatlik işgünü talebinin en basta yer alması gerektiği yolunda “Uluslar Arası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü” olarak kabul kararını aldılar. Fransız sendikalarının temsilcisi, Bordeaux'lu işçi Lavigne, bu talebin tüm ülkelerde evrensel bir iş bırakma ile dile getirilmesini teklif etti. Amerikan işçilerinin temsilcisinin 1 Mayıs 1890'da grev yapılması yolunda aldığı karara dikkat çekti ve Amerika Kongresi bu tarihte uluslararası gününün kutlanmasına karar verdi.

Türkiye’de; Anadolu'da 1 Mayıs ilk defa 1905 yılında İzmir'de kutlandı. Bunu 1909 Üsküp kutlaması izledi İstanbul'da ilk 1 Mayıs kutlaması 1910'da yapıldı. 1912 İstanbul Pangaltı da yapılan kutlamadan sonra, 1913 Kutlamalar yasaklandı. 1920 1 Mayıs'ında işgal idaresinin ve Osmanlı hükümetinin yoğun baskılarına karşın 1 Mayıs İşçi Bayramı olarak kutlandı. 1921'in 1 Mayıs'ında yürüyüş ve kutlamalar askeri suç ilan edilmesine **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

rağmen İstanbul'un hemen tüm işçileri, özellikle şirket-i Hayriye, Seyrû Sefain, Haliç idaresi ve Tramvay şirketi çalışanları 1 Mayıs'ı kutladılar. 1922 Sultan Ahmet Meydanında toplanan emekçiler, Galata'dan gelen gurupla birleşerek Kağıt haneye yürüyerek gösteri yaptılar. 1923 1 Mayıs'ında çok sayıda yerli ve yabancı işletmede çalışan işçiler greve çıktı. İşçi taleplerinin arasında, yabancı şirketlere el konulması, 1 Mayıs'ın resmen işçi bayramı olarak tanınması, sekiz saatlik işgünü, hafta tatili, serbest sendika ve grev hakkı talepleri vardı. Birçok işçi bu gösterilerde tutuklandı.

1924 yılında 1 Mayıs'ını "İşçi Bayramı" olarak kutlayan işçiler engellenmek istendi. Sekiz saatlik işgünü için bildiri dağıtan birçok işçi tutuklandı. 1925 yılında Takrir-i Sükun Kanunu sonrasında kutlamalara izin verilmedi. 1935 yılına kadar her yıl ancak gizli kutlanabildi. 1 Mayıs'ın bundan sonraki tarihi yasaklarla yazıldı. 1935 yılında "Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanun" adıyla çıkarılan düzenleme ile "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak 1 Mayıs genel tatil günlerine dâhil edildi. 27 Mayıs

1960 ihtilalinde yasaklar yaşandı. Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Kanunu'nun kabul tarihi olan 24 Temmuz, işçi sınıfına 1 Mayıs'ın yerine bayram olarak dayatıldı. Ancak bu girişimlerin hepsi, kararlı mücadeleler sonucu geri döndü.

En büyük katılımlı 1 Mayıs, 1976 tarihinde kutlandı. Bu kutlama DİSK'in öncülüğünde Taksim Meydanında yapıldı. O gün Taksim Meydanı'nı 400 bin emekçi doldurdu. Taksim meydanı "Bir Mayıs Meydanı" adi ile anılmaya başladı. 1977 tarihinde 500 bin emekçi Beşiktaş ve Saraçhanede toplanıp Taksime yürüdü. Halen meçhul olan saldırılar sonucunda 37 kişi katledildi, 200'den fazla yaralı mevcudu ile kanlı 1 Mayıs olarak tarihimize geçti. 1978 tarihinde yüz binler Taksim alanında toplandı. 1977 katliamının failleri bulunsun taleplerinde bulunuldu. 1979 yılında Sıkıyönetim Komutanlığı İstanbul'da mitinge izin vermedi; yasağa uymayarak Taksime çıkan 1059 kişi göz altına alındı. 1979 1 Mayıs İzmir Konak Meydanı'nda kutlandı.

1980 12 Eylül Askeri Darbesi sonucu tüm kutlamalar yasaklandı. Bu yasaklar içerisinde

1 Mayıs'ta bulunmakta idi. Bu yeni bir yasaklı dönemde; kısa süreli iş bırakmalar, bayramlaşmalar ve bildiri dağıtılması gibi etkinliklerle, 1 Mayıs anısının belleklerden silinmesine izin verilmedi. 1987 tarihinde yedi yıl aradan sonra, bazı Milletvekilleri ve sendikalar öncülüğünde, aydın, sanatçı ve bilim adamları ile birlikte yaklaşık 1000 kişilik bir grup Taksim Anıtı'na 1 Mayıs Şehitlerini anmak üzere çelenk bırakmak istediler. Polis sadece Milletvekillerinin araçla anıta ulaşmasına izin verdi. 1988 İstanbul Valiliği 1 Mayıs Kutlamaları için Taksime izin vermedi. Taksime çıkmak isteyen sendikacıları polis önledi. 1989 tarihinde Taksim'de bir araya 2000 kişiye saldırıldı. Mehmet Akif Dalcı isimli bir işçi yaşamını yitirdi. İzmir, Ankara, Adana, Kayseri, Gaziantep, Bursa, Diyarbakır, Eskişehir, Balıkesir, Manisa ve Elazığ'da gösteriler yapıldı ve tutuklamalar oldu. 1990 tarihinde Taksim'e yürümek isteyenlere izin verilmedi. Çıkan çatışmada İTÜ Öğrencisi Gülay Beceren felç oldu. 1991 tarihinde İzmir'de 20 bin kişilik gösteri gerçekleştirildi. 1992 TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, ve

DİSK Ankara'da salon toplantısı yaparak ortak kutlama yapılarak gerçekleştirdi.

1996 tarihinde 1980 sonrasında en kitlesel mitingi gerçekleştirildi. Kutlayanların ortak katılımı ile 20 yerde kutlama yapıldı. Kadıköy'ü dolduran yaklaşık 100-150 bin gösterici toplandı ama yine açılan ateş sonrası 3 kişi yaşamını kaybetti. 1997 1 Mayıs'ının geçen yıllara kıyaslanamayacak kadar az bir katılımı gerçekte 1997 1 Mayıs'ı İstanbul- Ankara- İzmir-Mersin- Antalya- Denizli ve Uşak'ta yürüyüş ve mitinglerle kutlanmıştır. Bu organizasyonu Türk-İş / DİSK / KESK yapmıştır.

1998 tarihinde 1 Mayıs “Şimdi Demokrasi Zamanıdır” sloganı ile alanlarda kutlanmıştır. 1999 da Büyük Kentler dışında ilçelerde de kutlamalar yapılmıştır. 2000 yıl farklı bir şekilde “Küresel saldırıya küresel direniş”; sloganı ile alanlarda mitinglerle kutlandı. 2001 yılı 1 Mayıs kutlaması İstanbul Abide-i Hürriyet Meydanında “küresel saldırıya karşı güç birliği” sloganı ile kutlandı.

Bu kutlamalar 2004 1 Mayısına gelince **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

DİSK, KESK ve diğer meslek örgütleri “bizi Çağlayan alanına hapis edemezsiniz” direnmesi ile kutlamalarını Saraçhane de toplanıp Yenikapı ya yürüyüşlerle ve mitingle kutlarken, Türk-İş ile diğer bazı parti ve meslek kuruluşları Çağlayan alanını doldurdular. 2005 1 Mayıs kutlaması İstanbul Kadıköy meydanında 80 bin kişi katılımı ile kutlandı. 2006 1 Mayıs en geniş katılımın yaşandığı ilçe Kadıköy oldu. Çeşitli sendikalar ve gruplar saat 12.00 sularında Rıhtım Caddesi'ne yürüdü. Düzenlenen miting sonrası saat 16.00 sularında gruplar tamamen dağıldı. 2007 yılında 1 Mayıs'ı tekrar Taksim'de kutlayarak aynı zamanda 1977'de olan olayları anmak isteyen grupları polis silah, biber gazı, gaz bombası kullanarak durdurmaya çalıştı. 100'den fazla kişi yaralandı. 580, diğer kaynaklara göre 700'e yakın gözaltı gerçekleşti. İbrahim Sevindik adındaki bir vatandaş hayatını kaybetti. 2007 Tarihinde İşçi Örgütleri karar alarak 1977 Taksim Kanlı Olaylarını anmak istedi. 900 kadar gösterici tutuklandı. Çok sayıda tabanca ve Molotof kokteyli ele geçirildi. 2008 Tarihinde 1 Mayıs Taksim

Meydanında kutlanmasına izin verilmedi. İstanbul'da şiddetin dozu artı, hastaneye gaz bombası atıldı. İstanbul genelinde 531 gözaltı ve 38 yaralı ile kutlandı.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 1 Mayıs'ın resmi tatil olmasına ilişkin düzenlemeyi içeren “5892 sayılı Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un onaylayarak Başbakanlığa gönderdi. 2009 Nisan'ında Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne verilen önergeden sonra 1981'den sonra tekrar resmi bayram olarak kabul edildi.

Mayıs Bayramı bayram olarak kutlanan ve toplulukların çatışması olarak kutlanması olarak nice yıllarca, yasaklanmadan kutlanmasını dilerim!

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HIZIR- İLYAS (HIDIRELLEZ)

Geleneklerimizle dini kişilerin karıştığı ve sadece ülkemizde değil bütün İslam âleminde de çeşitli atlarla kutlanan bir bahar karşılama şenliğidir. Ruz-ı Hızır (Hızır günü) olarak adlandırılan Hıdrellez günü; Gregoryen takvimi (Miladi takvimi)ne göre 6 Mayıs, eskiden kullanılan Rumi takvim olarak da bilinen Jülyen takvimine göre 23 Nisan günü olarak Hızır ve İlyas'ın yeryüzünde buluştukları gün olduğu sayılarak kutlanmaktadır.

6 Mayıs'tan Hızır Günleri adıyla anılır8 Kasım'a kadar olan süre yaz mevsimi, 8 Kasım'dan 6 Mayıs'a kadar olan süre ise Kasım Günleri adıyla kış mevsimini oluşturmaktadır. Bu yüzden 6 Mayıs günü kış mevsiminin bitip sıcak yaz günlerinin başladığının da gösterdiğinin işareti olarak kutlanılır.

Türkiye 6 Mayıs tarihinde kutlanan HIDIRELLEZ ismi olarak anılmaktadır. Bu kutlamalar daha çok kadınlar arasında kutlanır.

Hızır Aleyhisselâm'ın (Arapça: al Khidr; Yeşil adam), İbrahim'den sonra yaşamış bir Peygamber veya Veli. Avrupa ve Asya kıtalarına hâkim olan Zülkarney'nin askerinin kumandanı ve teyzesinin oğludur. İsminin, Belkâ bin Melkan, künyesinin Ebü'l-Abbâs olduğu ve soyunun Nuh Aleyhisselâmın Sam dayandığı bildirilmiştir. Bazıları da Hızır aleyhisselâm'ın İsrâiloğulların'dan olduğunu söylemiştir.

Hızır lakabıyla meşhur olmasının sebebi, kuru bir yere oturup kalktığı zaman, oranın yeşerip yemyeşil olmasıdır.

İlyas peygamberin M.Ö. 9. yüzyılda yaşadığı tahmin edilmektedir. İsmi Kur'an-ı Kerim'de geçen bir peygamberdir.

Bu iki dini şahsın buluştukları ve bu günün insanların dileklerinin Hızır'ın uğraması ile gerçekleşeceğini umarak dileklerde bulunurlar.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

VEFA

İnsanlar birbirleri ile tanış, arkadaş dost olurlar. Birbirlerini ara sırada olsa ziyaret ederler, hatırlarını sorarlar. Bu insanların birbirlerine vefa borcudur.

Bu günlerde insanlar artık birbirlerinden koptular ve birbirlerini aramaz oldular. Bazen bu aramalar artık ulaşım aracı olarak kullandığımız İnternet ile arkadaşlarımızı arar olduk.

Üyesi olduğumuz bir gruptan yazarımız olan hocamız Dr. İsa Kayacan'dan şöyle bir serzeniş geldi:

----- Original Message -----

From: drisakayacan

To: Dr.İSA KAYACAN

Sent: Thursday, June 18, 2009 4:53 PM

Subject: BANA GELEN // BİLGİ İÇİNDİR ::::

İlt: İlt: {liberal-izmirliiler.63217} "DİKKAAT"
ÇOK ÖNEMLİ !!!!!

Kimden : "Şahabettin YÜCEL"

Kime : "E-TÜRKİYE GRUP"

Gönderme tarihi : 18/06/2009 13:26

Konu : İlt: {liberal-izmirliiler.63217} "DİKKAAT"
ÇOK ÖNEMLİ !!!!!

Evet, 2.5 aydır aramadığım ve sormadığım yer kalmadı. Çok garip ve esrarengiz bir durum. Mustafa Nevruz Sinacı gerçekten 3 aydır ortada yok. Araştıralım ve soruşturalım lütfen. Bütün vatansever ve milliyetperverlere vazife değil mi bu ??? Gerçekten aciliyeti olan ÇOK ÖNEMLİ bir konu bu. Üstelik çok üzücü ve düşündürücü !!!! Bu ülkenin hakikik ve samimimi ilim, hahikat ve adalet adamlarına ne oluyor böyle ???????????

--- 17/06/09 Çar tarihinde Prof. Dr. Salih Ziya

Konyali <kamuvicdani.ataturk@yahoo.com.tr>

şöyle yazıyor:

Kimden: Prof. Dr. Salih Ziya Konyali

<kamuvicdani.ataturk@yahoo.com.tr>

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Konu: {liberal-izmirliiler.63217} "DİKKAAT"
ÇOK ÖNEMLİ !!!!!

Kime: liberal-izmirliiler@googlegroups.com

Tarihi: 17 Haziran 2009 Çarşamba, 15:54

**TürkishFORUM (Dünya Türk Kongresi/ABD)
Yüksek Danışma ve Bilim Kurulu Üyesi, Bilinç
Üniversitesi Rektör Yardımcısı, değerli bilim
adamı, kendini demokrasi-adalet ve hukuk'a
adanmış "örnek insan, değerli kanaat önderi"
Sayın Mustafa Nevruz Sinacı tam 84 gündür
ortada yok !!!**

**Şu ana kadar kendisi hakkında veya akıbetine
dair hiçbir haber alınmadı.**

**Büyük kaygı, ani kaybı (yaşanan ortam)
dolayısıyla derin korku, merak ve endişe
içindeyiz.**

Lütfen !... Çok rica ediyoruz..

**Devlet ve hükümet dahil, bilenler bir cevap
versin veya açıklma yapılsın.**

**17.Haziran.2009ı-Çarşamba,
BİLİNÇ ÜNİVERSİTESİ**

İsa hocama da başka merak eden arkadaşlarca
da bilgi gönderiler; Yazarımız Kadim Dostum
Mustafa Nevruz SINACI yı merak etmişler.

Bende İsa hocama:

Merhaba Hocam!

[Http://fikir.dergisi.info](http://fikir.dergisi.info)

yazı yolluyorsunuz fakat

siteye girip her halde tıklamalıyorsunuz (1)

Dergiye girip

geçen ayın sayısını tıklarsanız

ve

çiçeklerin üzerinde bulunan

kayan yazıyı takip ederseniz

Mustafa beyin rahatsız olduğunu öğrenirsiniz

Birde

<http://mustafanevruzsinaci.buadresim.com>

sizin sayfanız gibi onun sayfasını da tıklayarak

girmiş olsaydınız CEP TELEFONU denen bir

aletin numaralarını görürdünüz.

Siz dergimize

bir sürü yazı olarak dergimize

VÜRÜS yolluyorsunuz

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Size birkaç kere yazdım
Yazılarınızı yayınlıyorum
Fakat YAZI DİYE gönderdiğiniz vürüsü
yayınlayamam
Şayet yazılarınız çıksın dersiniz
yazılarınızı WORT ortamında
ve ek olarak (Ataç) gönderiniz.
Çorumdan selamlar
Gruba da yazımı forvet ediniz.

Ayrıca aşağıda bulunan e postayı da Prof. Dr.
Salih Ziya Konyalı hocama yolladım.

Merhaba Hocam!

[Http://fikir.dergisi.info](http://fikir.dergisi.info)

siteye girmiyorsunuz her halde

tıklamıyorsunuz

Dergiye girip

geçen ayın sayısını tıklarsanız rahatsız olduğu
kayan yazıda bellidir.

Mustafa beyin rahatsız olduğunu öğrenirsiniz

Birde

<http://mustafanevruszsinaci.buadresim.com>

ona açtığım sayfada

cep telefonu da bulunmaktadır.

Durubu kendisinden bizzat öğrenirsiniz

Bu bilgiyi de gruba iletirseniz sizin gibi merak
ederler öğrenirler

Gürsel Yayınevi Sahibii

Mahmut Selim GÜRSEL

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

OLMAK VEYA OLMAMAK

Yayıncılık; en zor mesleklerden birisi olması ve yayın yaptığınız ürünlerin yerine ulaşması büyük bir özveri ve çalışma ile ortaya çıkan telif eser niteliği taşıyan bilgi birikiminin sunulması demektir.

Yayıncı yukarıdaki esaslar doğrultusunda; kanun ve yönetmeliklerde bulunan yasakların ve emirlerin dışına çıkamayan, gerektiğinde yayınlarının sansüre uğradığı ve yazdıklarının fikirleri ile karşısındakine bilgi verdiği gerekçesi ile de sorumlu olan bir alandır.

Yayıncılar kendi aralarında birlikler kurmuşsalar da pek çok yayıncının bu birliklerden bile haberi olmadığı aşikârdır. Yayıncıların kendi bildikleri ve kendi anladıkları ölçüde yayınlarını sürdürmeleri bir bakıma da zaman içerisinde mesleklerinde pişmeleri ile düzenli ve kaliteli bir yayın çizgisine gelebilmektedir.

Son beş yıl içerisinde ülkemizde de yaygınlaşan sanal yayın Internet üzerinden de

yayılmış pek çok yayın yapan özel, tüzel yayıncılar da daha serbestçe yayınlar ve bilgi dağıtımını da yapmaya başlamış bulunmaktadır.

Internet yayıncılığının denetim dışı olarak görülmesi ve başkalarının telif eserlerinin kendilerininmiş gibi yayınlanması ancak tefli sahibinin dikkati ve araştırması ile bulunarak gerekli girişimlerde bulunma zorunluluğu meydana gelmesini sağlamaktadır. Fikir ve eser hırsızlığı sanal âlemde daha büyük bir hızla olmakta ve çalınmış eserlerin okuyucu ile başka başka isimlerle sanal olarak okuyucuya sunulması ise yayıncıların da bu işe göz yumduklarının bir işareti olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kısacası artık Yayın Cılık olmuştur. Cılkı çıkan bir meslek olmaya yüz tutmuş bulunmaktadır. Korsan kaset ve görüntüler ile korsan kitaptan baksa da korsan yayınlar da bu vesile ile artmış bulunmaktadır. Burada yayıncının olmak veya olmamak arasında olduğu gözükmemektedir.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

27 MAYIS 1998

27 Mayıslar benim ömrümde bazı dönüm noktalarının kesişen gününe rastlar.

27 Mayıs 1960 Babamın Emekli olduğu tarihin başlangıcıdır.

27 Mayıs 1998 Gürsel Yayınevimin kuruluş yıldönümü

27 Mayıs Bir miras davamın açılış tarihi.

Bu tarihlerin üçüncüsü olan 27 Mayıs 1998 bu sayfalarımızın oluşmasının nüvesini de teşkil eden yayınevimin kuruluş tarihidir. Bana göre oldukça meşakkat ve zahmet ile emeğin birikimi ile geçen günlerin mazide kalan günleridir. Bu günler geldi geçti. Bu yaptıklarımın kar amacı gütmeyeğim için bana binen külfeti de yalnız karşılamaya çalıştım.

Sitelerimi incelerseniz yaptıklarımın yansımalarını orada görebilirsiniz. Çorumlu 2000 Dergisinin 63 sayı basarak ve sanal olarak yayınlamak okuyucularımıza sunma mutluluğu bana yetmekte. Ayrıca Sarı Çiğdem Şiir Defterini 14 sayı yayınlamak sanal olarak devam etmekteyim. Çorumlu dergisi tıpkıbasım sayıları fırsat buldukça siteye yüklemekteyim. Türkiye’de ve Dünyada Çevre dergimiz sanal olarak hizmette bulunmaktadır. Yine sizlerin okuduğunuz bu sitede fikir dergimiz devam etmektedir.

Allah’ım nasip ettikçe, ömrüm oldukça, aklım yettikçe, elimiz tuttukça sizlerle birlikte olmaya devam edeceğim.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİRİLERİ; BİRİLERİNE SÖYLERSE.

İnsanlar; birlikte yaşamaları ile bazı birimlerini birbirleri ile paylaşmalarının önemini anlamışlardır. Bu birikimlerini bazen vecize ve atasözleri ile, bazen maniler ile, bazen hikaye veya masal ile aktarmışlar ve yaşamaları için gerekli bilgileri birbirlerine öğretmeye çalışmışlardır.

İnsanlar; bu yaratılıştan var olan güdülerini ile birlikte daime birbirlerinden öğrendikleri ve yapılan işlerin kendilerine lazım oldukça kullanarak daha da geliştirmeleri zaman içerisinde bu birikimleri anlatarak değil yazarak başkalarına aktarmalarını gerekliliğini görerek zaman içerisinde yazı yazmayı ve birikimlerini yazı ile ileriki kuşaklara aktarmaya çalışmaları bu gün bile geçerliliğini korumaktadır.

Bu bilgiler yazan için bir fayda sağladığı için başkalarının da bu bilgileri kullanmaları ve

faydalanmaları için yazmışlar ve ihtiyacı olanlara bu bilgilerini sunmuşlardır.

Benim bu ön girişten sonra konuya girmemin ve bu görüşü yazmamın sebebini sizlere açmam gerekmektedir.

Bu yazılanı okuyan sizler belki de bu dergilerde de yazılar yazmakta ve buradan başkalarına fikirlerinizi ve birikimlerinizi aktarmaya çalışmaktasınız. Benim amacım da bu noktada başlamaktadır. Kendi birikimlerimi sizlerle paylaşırken neden sizin birikimlerinizi de bu sayfalarda yayınlamayım amacı ile bu “fikir Dergisi”ni sizlere sunmuş oldum. Dergimizin bu sayı ile 9 sayıya ermesi de bir kıvanç kaynağımız olarak karşınızda bulunmaktadır.

Fikir Dergisi’nin geçmiş sayıları sitede yüklü olarak okuyuculara ve yazarlara halen hizmet vermektedir. Ayrıca yazarlarımızı da belli ölçüler dâhilinde kendilerini tanıtmaları için isimleri ise yayınlanan sayfalar açmış bulunmaktayım. Bu sayfalara isterlerse doğrudan

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

girerek kendi sayfalarına, isterlerse yazılarının bulunduğu dergilerden yazılarına ulaşmaları mümkünlüğü sağlanmıştır.

Fikir Dergimiz yazarlarımızın bir ay içinde yaptıkları etkinlikleri tarafıma yolladıkları takdirde o ay yayınlanan dergide okuyucu ve ziyaretçilerle buluşturma amaçlı bir çalışmanın eseridir. Sadece Gürsel Yayınevinin katkıları ve benim çabalarım ile yazarlarımızın çalışmaları ile hiçbir kuruluş veya yan kuruluşan katkı almadan sizlerin karşısına çıkmaktadır. Benim ömrüm oldukça, aklım erdikçe ve elim yazdıkça bu çalışmalarımızı yayımlamaya devam edeceğim.

Nice dokuz aylara.

DOST OLMAK; BİR OLMAK VE BERABER OLMAK

"BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR" güzel ve Atalarımızdan kalan bir olgudur. Ahilik ve lonca sistemleri ile halen devam eden odalar ve esnaf ve sanatkârlar odaları gibi pek çok örneklemeleri silerde bilmektesiniz.

Dostluk işte en önemli olgu bütün bir yaşamda olan ve arkamızdaki en büyük destek ve birikimlerimizi destekleyen kişi "dost" olarak tanımlayabiliriz.

"Dost acı söyler" diyen atalarımız kişinin dostunun ona doğruyu göstermesi bakımından söylediği ve önerdiği işlerin acı bir reçete olduğunu belirtmesidir. Yaptığımız yanlışımızı bizi dost bilen dostumuz bize ikaz veya tenkit olarak bize dost olduğu için açıklar. Yaratılışımızdaki huyumuz olarak bilinen fitratımızda bizlerin tenkite ve yaptığımız yanlışlıklara düzeltilmesi için yapılan öneri ve nasihatleri kaile almaz kulak ardı
[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ederiz. Bu sebeplerden dolayı dostumuzun bize tavsiyesini de dikkate almayarak bencilliğimizi gösterir hatamızın ceremesini etrafımızdakilere ve kendimize çektiririz.

“DOST DOST DİYE NİCESİNE
SARILDIM
BENİM SADIK YARİM KARA
TOPRAKTIR”

Diye dostluğun ne kadar bulunmaz bir nimet olduğunu vurgulayan Aşık Veysel, kendisinin en son giderek kapısına varacağı kara toprağı “dost” olarak bizlere bir işaret ve en sonunda varılacak menzilimizi de belirtmeye çalışmıştır.

Kısacası dost bulabilen en mutlu ve şanslı kişi olarak görmemiz zannedersen abartma olmaz.

“Bir dost az, iki dost çok” atalar sözü ile satırlarıma son veriyorum.

TATİLİNİZ GELİNCE ZEHİR OLMASIN

Yaz yazlığını gösterdi. Herkeste bir yerlere gitme hevesi kabardı. Hakkımız tabî ki gideceğiz. Giderken bazı tedbirlerimizi almayı unutmayalım. Arkadaşlarımızla birlikte yapacağımız programları sakın Internet’ten yazışarak yapmayalım. Bilhassa gruplar kurulmuş ve bu grupları barındıran arkadaşlık sitelerine dikkatli davranarak şu tarihte, şu saat falan yerde buluşacağız, bekliyoruz gibi yazışmalardan sakınmamız gerekli olduğunu hatırlatmak istedim.

Bilgisayar kullananların pek çoğu kişisel bilgisayarlarına devamlı çerezlerin, solucanların atıldıklarını bilirler. Hepimiz kendi yöntemimize veya birikimimize göre bu gibi saldırılara önlemlerimizi aldığımızı düşünsek de; bizde daha

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ileri düzeyde olan çerez atıcıları veya solucan göndericileri bizden ileri olduklarını hatırd tutmamız gerekmektedir.

Kişisel arkadaşlık grupları veya arkadaşlık sitelerindeki kişilerle telefonlaşarak randevularınızı kararlaştırmanız sizler için daha güvenilirli olduğunu aklımızdan çıkartmayalım.

Örneğin bir arkadaşlık grubunuzla beraber Akdeniz’de bir kampta buluşacağınızı birbirinize safça yazarken, bu mesajınızın sizlerin ne zaman nerede ve kimlerle olacağınızı bilmeleri olasılığını sakın göz ardı etmeyiniz.

Hani birisi diyor ya:

Demedi deme.

İyi tatiller.

GECE VE GÜNLER GEBE

Ülkemiz ve dünya sıkıntılı ve karanlık bir döneme aydınlık çığlıkları ile gitmeye başladı.

Birileri; diğerlerine zorla bazı planları yaptırmak için maşa ve el tutağı olarak tek taraflı bir baş eğmeye sebep olan tahakküm ve zorlamanın içinde girdiler ve planlarını işletmeye başladılar.

Geceler ve gündüzler neler doğuracağını bilmeden sancılı ve ıstıraplı geçmeye başladı. O kadar sancı çekerek diğer güne bu devirdeki kadar geçmedi.

Alt ve orta dereceli çalışan ve emekli olan ücretliler verilen para ile geçinmeye çalışırken; geçirdiği günün açlık ve sefilliğini unutarak geceyi geçirmek için soğuk yataklarına girerek umut ışıkları altında gebe geceyi sancılar içinde geçirmeye çekildiler. Kendilerine bir yıl için zam olarak verilenlerin ertesi saatte diğer tüketim mallarını etkileyecek olarak bütün ülkeye gözükmekten etkileyecek bir zamla anında **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

alındığının farkına varmadılar. Ayrıca bu zamlardan başka etrafta bulunan sıkıntıları adeta gündeme getirilerek pompalanan gündemle getirilerek açlıkların bastırılması telaşında olan çoğunluğun dikkatlerini başka bir alana çevirmeye çalışmaktalar.

Bu bilinmeyen güç gibi gözüken dayatıcı ülkeler. Geçen her gece ve günlerin geçmesinde bir oyalama tablosu gözükmemektedir. Ülkemizin komşularına verilen karşılıksız tavizlerle ağababalara hoş gözükme çabaları da bu gecelerin sabahında ülkenin geleceğini nasıl etkileyeceğini gizleyerek uygulamalara çoğunluklarının verdiği güç ile zorlayarak kapalı ve açık oturumlarda oldubittiler ile şifa hapları gibi bize zorla yutturulmaya çalışılmamak şifa dağıttıkları bize, dinlemediğimiz halde anlatmaya çalıştılar.

Gece olmasını gündüzden bekler, gece olmasını gündüzden bekler olduk. Ülkenin selametini idarecilerimizin de bildiğini bilmekteyiz. Bu gebe gece ve gündüzleri ülkemizin yaşayanlarını oyalama politikası olarak hepimizin görmekteyiz.

Bu zaman diliminin bir an önce bitirilerek; ülke sınırlarında bulunduğu söylenilen Petrol, doğalgaz ve bu asrın en önemli sosyo-ekonomik emtiası olan sularımızın sahiplenilmesi gereklidir. Bu değerler ülkemizin insanların refahı için gün ışığına çıkartılarak verimliliğin artırılmasının sağlanması gereklidir.

Ülke piyasası için televizyonlarda reklâm olarak gözüken: yapılan bir simit al! Uncu da kazansın, çiftçi de kazansın, ekonomi de canlansın gibi gülünç olan ve ülke ekonomisine hemen hemen hiç gelir getirmeyen ve tamamına yakını kayıt dışı olarak dönen simit, dondurma, ekmek ve diğer yiyecek maddelerini örnek göstermek ise bu ülkenin yaşayanları ile adeta alay etmek değil midir?

Gecelerimiz ve günlerimin neler doğuracağını merak etmeyen bir ülkenin yaşayanları olmayı biz hak etmiyor muyuz?

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

TURKEY DEĞİL TÜRKİYE

Bayanlar ve Baylar!

Artık TÜRK'LERİN TÜRKÇE yazı, Türkçe okumaları gerekliliğini bilmemizin ve ihtar etmemizin zamanı gelmiş bulunmaktadır.

Bütün okur yazarların beraberce başta kendileri olmak üzere; geleceğimizde kullanacak olan çocukların ve gençlerin hiç olmazsa TÜRKÇE tabelalara, isimlere hasret kalmaması için birbirimizi uyarmamız gereklidir.

Özgürlükler vardır. Özgürlüklerin kötü emellerce bir ülkenin geleceği olan DİL'İNİ bozmaya çalışmalarına, yozlaştırmalarına karşı çıkmamız ve hepimizin TÜRKÇE kullanmamız gereklidir.

Başta Bütün Internet kullanıcılarının Turizm firmalarının kullandığı HİNDİ (Turkey) kelimesini

TÜRKİYE olarak değiştirmelerini istemekle başlayabiliriz.

Bizim ülkemiz HİNDİ ülkesi değildir.

Bizin ülkemiz; Şehitleri, Gazileri, Zaferleri ile bütünleşmeyi, birleşmeyi bilerek yöneten geçmişte özümüz olan İmparatorlukların mirasçılarıyız. Su anda bütün dünyayı birleştirme çabasında olan ülkenin veya ülkelerin bildiği; fakat söylemeye dili varmadığı bir idareyle Üç Kıtada birlik beraberlik sağlayan Türk'lerin kullandıkları dilin bulunduğu vatanımız HİNDİ ÜLKESİ (Turkey) olamaz.

Bizlere Türkçe olarak okuyup yazmamızı; Valilik, Bakanlık, Başbakanlık, Reisicumhurların emirleri ile olmaz. Bizlerin birbirimizi kırmadan uyarmamız la olur. Gelecekler Türk ve Türkçenin olması için birlikte bu konuyu yazıştıklarımıza; tanıdıklarımıza ileterek onların da yazışmalarında daha dikkatli olmalarını isteyerek etrafımızı **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

uyarmaya çalışalım. Bana ne demeyelim!

Bilhassa; yurt dışında yaşayan yurttaşlarımız itina ile Türkiye ile yapacakları yazışmalarında artık HİNDİ (Turkey) kelimesinin yerine (i harfi yabancı dilde büyük harfle yazılmadığı için) TÜRKİYE diye yazalım.

Bu tepkimi haklı görüyorsanız; e-posta arkadaşlarınıza, gruplarınıza kendi görüşleriniz ile yollayınız! Saygılarımla.

YAZMAK MI YAZMAMAK MI?

İşte bütün problem burada!

Formlara, sitelerde ve diğer basılı yerlerde yazı yazmak her halde yazamayan üyelerin ilgisini çekerek onları da az çok cevap verme amacını taşıması açısından bence önemlidir.

Yazabilmek bir nevi alışkanlık haline gelince yazan; yazmaya devam eder ve bildiklerini karşısında tanımadığı okuyucusu ile paylaşmak amacındadır.

Yazan; yazdığının okunduğunun farkında olmasına karşı, okuyanın tepkisini öğrenmek ister. Pek çok okuyucu bu yazıyı beğenip beğenmediğini söylemek tenezzülünde bulunmazlar. Gerekçesi ise bellidir. Bu konumuzun başlığını belirleyen "YAZMAK MI YAZMAMAK MI?" düşüncesinin meydana gelmesini ve sonuçlarını okuyanca analizinden sonra ortaya çıkar.

Yazılan yazıya "Ben bu yazıyı beğendim"

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

diye yazsa. Neresini beğendiğini soracak ve sorgulayacak onlarca cevap verenin çıkacağı malumdur.

Yine aynı şekilde okuduğunu "Ben bu yazıyı beğenmedim" diye yazsa, bu sefer en azından yazının yazarı tarafından tenkide uğrama ihtimali mevcuttur.

Yazanlar yine bildikleri gibi yazarlar; okuyanları onları okurlar ve cevaplayamazlar.

BİZ SİZİ TANITIYORUZ, SİZ BURADAN BAŞKASINI TANITMAYINIZ!

Dergilerimizde sizlerin fikirleri ve yazıları ile meydana gelen topluluğumuzda; sizlerin dergine inmeyen ve üçüncü şahıslarla hem kendinizi hem de yayınevimizi karşı karşıya getirecek fikri çalışmalarınızı elemek ve yazar ve yayınlayan için hukuki girişimlerden kaçınılması için yazılarınızda kesme, kırpma, kısaltma gibi kısaca (sansür) yaptığının farkındasınızdır.

Neden bunlara gerek duymaktayım?

Bildiğiniz gibi Fikir Sanat Eserleri Kanunu yazarı bağladığı gibi yayıncıyı da müteselsilsen (birlikte) yargılamaktadır.

Buraya yazarların ve ben yayıncı olarak birer "Donkişotluk" yaparak fikirlerimizi dergilerimizden okutmaktayız. Yaptığımız iş **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

kurbağayı ürkütmesin ve bizleri mahkeme mahkeme süründürmesin diyerekten sansür uygulamasını yapmaktayım.

Neler yazılarımızda batar:

1- Mahmut şöyle yazmış buna katılıyorum. Burada Mahmut'un yazdığını kopyalayıp yapıştırmak ile Mahmut'a katıldığını bildirme sizi Mahmut'un Fikiri çalışmasını sizin yayınlamanıza imkan vermez. Mahmut yayınlayana da yazana da telif ücreti talebi ile tazminat davası açabilir.

2- Yazınızda Mahmut'un bir kitabını tanıtıyorsunuz. Masum ve o yazara karşı yapılmış bir jest karşı taraf olan Mahmut'u acaba memnun edecek mi? Belki etmeyecek. O zaman Mahmut fikri eseri hakkında olumlu veya olumsuz çalışmasını yayınlayan ve yazan hakkında tazminat ve eseri hakkında içinden alıntılardan dolayı da telif hakkı isteyebilir.

3- Yazınızda Mahmut'un dini görüşleri ile ilgili bir yanlışlık gördünüz ve bunu yazınızda kopyalayıp yayınladınız tenkit veya övgünüzü yaptınız. Yine yukarıdaki sakıncaları muhatap olabilirsiniz.

4- Bir partinin aleni yaptığı bir eylem, bir icraat için partinin ismi veya o partinin vekili ile ilgili alıntılar da yine telif eserleri kapsamına girmektedir.

5- Sizin dini görüşünüz veya siyasi görüşünüze Mahmut ile çakışırsa Mahmut sizin yazdığınıza fikir eserleri kanunu gereği Tekzip hakkı doğar ki yazınızı tekrar tekzipli yayınlama mecburiyeti de yayıncı olarak bana düşer.

6- Falancanın çalışması çıkmıştır. Siz o çalışmaya sahipsinizdir, satın almışsınızdır. O çalışmayı tanıtmak için lütfen bana yazı olarak göndermeyiniz. Be tanıttığınızı kitabı görmemişimdir, sizin tanıttığınız bölümleri beğenmemişimdir. Kitabını veya çalışması tanıttak Fert bizzat dergilerimize kendisi yazsın. Biz değerlendirelim değer bulursak yayınlayalım.

7- Yanlış anlaşılan bir konuyu da buradan tekrarlayayım. Bir firma tanıtımı için o firma ile yazarımız mülakat, röportaj gibi çalışmalar yapabilir. Sanal dergilerimize yazı veren yazarlarımıza telif veremiyorum. Bu açığı **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

kapatmak gerekçesi ile belirttiğim nemayı siz vermiş olarak kabul edilmektesiniz. Bu ortaklık çerçevesi ile yapılacak tanıtımlardan alacağınız %33 dışındaki meblağı katkı olarak yollamanız gerekmektedir. Bu bölümde yanlış anlamalara son vermek için şunu da belirtiyi ki İLLA Kİ SİZDE PARALI röportaj yapma mecburiyetiniz yoktur. Bu bir bakıma hepimizin eş, dost ve diğer tanıdıkları yahu bizi de tanıtı ver dileklerine de bir nevi sigortanız olarak sizlere bilgi verilmektedir.

8- iş arayan okuyucularımız ve tanıtım firmaları için yapılan teklif olarak sitemizde bulunmaktadır.

Bu nedenler ve buna benzer nedenlerle gelen pek çok yazıyı yayınlamayamaktayım. Tazminat parası ve mahkeme kapılarında zaman kaybı benim çalışmalarına zarar verir. Bu nedenler ışığı altında sizlerinde çalışmalarınızda örneklemeye çalıştığım gerekçeleri dikkate almanızı rica eder, kaleminiz (klavyeniz) e güç ve kuvvet dilerim.

YAZSAK NE YAZAR YAZMAZSAK NE YAZAR!

Yazan yazıyor.

Okuyoruz.

Aklımızın aldığını, desteklediğimizi kopyalayarak alıp kullanıyoruz.

Bu yazıyı yazısında kopyalayarak yazan için ne kadar doğru?

Bir yazıyı alıp kopyalayarak altına: Falanın filan kitabı sayfa bilmem ne, Ya da Filan yazarın fişkan sitesi yazmakla ne kadar doğru iş yapıyoruz?

Bunlar bence yazan kişinin yazdığını alıp pardon “çalıp” ismini kullanarak kullanmak değil midir?

Evet. Bu hırsızlığın daniskasıdır.

Yazarlık değil aşırı macılıktan başka bir şey değildir.

Yazsak ne yazar, yazmazsak ne yazar!

Yazmaksak daha iye değil mi?

İrdelersek:

Kaynak olarak aldığımız satırlar,

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

paragraflar, bölümler ne kadar yazıyı hazırlayan yazarın hakkını gasp etmek ve onun çalışmasını izinli veya izinsiz kendi yazınızda referans olarak göstermeniz için acaba o kişinin içtenlikle de olsa verdiği hakkını kendinizin yazısı gibi kullanılmasını ben anlayamıyorum.

Peki! Şimdi ne yazalım?

Yazmak birikim işidir. Birikiminiz varsa yazarsınız.

Birikiminiz yoksa falancanın yazısını çalışmanıza yapıştırır ve yazdım diyerek yayınlar veya yayınlatırsınız.

Öğrendiklerinizi yazarak yayınlatınız. İlla ki filan kaynak demeyiniz. Sizi okuyan sizin o konu hakkındaki bilginizi ölçmek yada o bilgiyi öğrenmek için okuduğunu bilmemiz çok önemlidir. Okuyan zaten gazete ve TV den öğreneceklerini öğrenmektedir. Bizlerin o bilgilerde eksiklik veya yanlışlıklar varsa onları okuyanlarımıza kendi birikimimizle anlatarak onun ilgisini çekmemiz gerekmektedir.

Diyorum ve talep ediyorum ki dergimizde yazılarınızın yayınlanmama sebebinin en büyük etkenliği budur.

Kendi birikimlerinizi yazın ve yollayın.

Güncel veya haftası kutlanacak ve bazıları 52 haftaya sığmayan önemli günlerimizi anlatırken bilgisayarımızın arama motorundaki bilgileri değil; bizlere düşünmeyi, fikir yürütmeyi ve bütün fiillerimizi yaptıran beynimizdekini yazalım lütfen.

Dergimiz “DERLEME”, “AKTARMA” dergisi değildir.

Adı üzerinde FİKİR DERGİSİ

HACI ALİ KAZANCI

1970 li yıllarda bir toplantı yerinde karşılaştık. Bu günkü gibi aynı çehre ve cüssede idi. O günden sonra Çorum'da karşılaştıkça birbirimize selamlaşma ve hal hatır sorma ile geçen uzunca bir süre geçti.

Ortak bir arkadaşımızın söylemesi ile de sergi açtığını öğrendi. Sergi salonuna da yakın olmam sergiyi görmem için güzel bir vesile idi. Sergi salonuna girdiğimde ortak tanıdığımız bir öğretmen arkadaşımızdan müsaade isteyerek hızlı adımlarla yanıma geldi. Hayırlı olsun temennisi ile sergisini resimleyerek dergilerimde yayınlamak istediğimi söyledim. Her sanatkâr gibi o da memnun oldu. Çorum Güzel Sanatlar galerisinde açtığı sergisine katkılarından dolayı eşine,

çocuklarına, ailesine ve emeği geçenler ile sergisini ziyarete gelenlere teşekkür etti.

Kısa hayat hikayesi:

“Hacı Ali KAZANCI

06/06/1952 tarihinde Çorum'da doğdu.

İlköğretimini Çorum Zafer İlkokulunda yaptı. Lise öğrenimini Çorum Öğretmen lisesinde tamamladı.

1971 tarihinde göreve başladı. 36 yıl eğitim ordusunun bir neferi olarak hizmet verdi ve 207 tarihinde emekli oldu. Emekli olduktan sonra ahşap el sanatları ile uğraşmaya başladı. İlk çalışması bir “kağnı” onu diğer çalışmalarını yapmaya itti. Halen çalışmalarını sürdüren Hacı Ali KAZANCI Çorum kalesi, Semerciler çarşısı, Yemeniciler çarşısı çalışmalarını da düşünmektedir.”

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

İFTİRA VE ÖTESİ

İnsanlar bazen kendi çıkarları veya karşısındakileri çekememeleri yüzünden onlara bazı karalar çalmaktan çekinmezler. Gözleri öyle karar ki o yaptıklarının bir iftira olduğunu bile düşünemezler. Neden böyle yaptıklarını ise kendileri bilgi sorsanız bilmezler.

Bu davranışta bulunanların bu yaptıkları işlev ile o kadar içli dışlı olurlar ki yaptıklarının doğruluğuna kendilerini inandırarak karşısındakinin sanki o yapılmamış veya söylenmemiş işi yapmış veya söylemiş gibi algırlar ve o yaptıklarının doğruluğunu ispat etmeye çalışan bir avukatı olarak devam ederler.

Sonuçta ise hüsrana uğramaları bir gerçektir. Bu iftiranın bu dünyada çözülememesinin birde öbür dünyada da bütün insanlar karşısında görülecek hesapta eller ve ayakların şahitliği ile dillerin sustuğu zaman diliminde hesap gününde bu iftiranın meydana

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

çıkacağıını düşünemezler.

Nedir bu insanlarda bulunan haset ve çekememezlik?

Bu çekememezlik aslında bizimle beraber büyüyen bir nefsin emaresi değil midir?

Bu icraatta sadece kendimizi tatmin etme duygusu ile acaba başkalarına karşı yaptığımız bu hareketle kendimizi öne çıkartma duygumuz olabilir mi?

İşte bu düşüncelerin ve bilgilerin ışığında yapacağımızı düşünmek bile istediğim iftiramızı önce kendimiz için getireceği zararları göz önüne getirmemiz bizi bu dünya ve gelecek hayatımızda ebediyen yaşayacağımız dünyamız için iyi veya kötü bir meta olup olmadığın düşünmemiz gerekmektedir.

KURBAN BAYRAMI

Bayramlar.

Gelirler, biterler ve geçerler.

Zaman diliminde biz insanlara verilen bir görev ile deneniriz. Deneme yanılma ile olan bir olay değildir bayramlar. Bizlere verilmiş sosyal düzende bir vakit dilimidir. Bu dilim arasında bazı kendimize ait olan varlıkları başkaları ile paylaşmamızın denemesidir.

Bayramlarda bizler Milli ve Dini olarak ayırabiliriz. Müslümanların dininin bize verdiği bu görevler bazen nefsimizi kolayına giden kaçamakları hoş gösterir. Bu bilgileri ise son zamanlarda sulandırarak bilerek Müslümanları yoldan çıkartma amaçları da açıkça gözükmemektedir.

Kurban'ın çeşitlerini, Hac ibadetinde yapılan Hac'ın niyetine göre kesilen Hedy Kurbanını, Kurban Bayramında kesilen Hedy kurbanı, farz ve nafil olmak üzere ikiye çeşittir ve hedy kurbanının kesilme yeri, Harem bölgesidir.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Temettü ve kıran hacılarının keseceği şükür kurbanı gibi kurban bayramı günleridir. Harem bölgesinde oturanlar için şükür kurbanı kesme zorunluluğu yoktur.

Bilediklerimizi öğrenmemiz gereklidir. Fakat bilgileri öğrenmek için herhangi bir yerden, herhangi bir kişiden, herhangi bir siteden öğrenmemiz doğru değildir. Yazılmış ve bilinmiş bilgileri incelemeliyiz. Bilerek işlerimizi yapmalıyız.

Hepinizin Kurban Bayramınızı Kutlar, yanlış bilgilerden arınmamızı dilerim.

CUMHUR VE CUMHURİYET

CUMHUR sözlük anlamı:: (Arapça kelime olup çoğulu Cemahir'dir); Halk, Ahali. Kalabalık, Başiboş Kalabalık. Erkek İsmi.

Cumhuriyetin karşılığı, ulusun kendi kendisini yönetmesi anlamına gelir. Bu yönetim şeklinde iki unsur bulunmaktadır. İdare edenler ve idare edilenler. Bu iki unsuru teşkil edenlerin en önemli özelliklerin başında dürüstlük ve namuslu olması gereklidir ve Cumhuriyet Rejimin demokrasi platformuna oturtulması şarttır.

Cumhuriyet Ulus ve Vatan sevgisi ve bağlılığı olan idare edenler ve idare edilenlerce bulunması ve en önemli bir bağlılık ile birlikte hukuka saygı ve tarafsız adaleti de beklemeleri gerekerek yaşamaları gerekmektedir.

Cumhuriyet idaresinin en önemli hayat veren demokrasi olarak gözüktür. Cumhuriyet idaresi sistemin demokrasi ile olan ilişkisi çok önemli bir ikili olarak karşımıza çıkar. Ülke idaresinin iç ve dış tehlikelere karşı cumhuriyet sert ve katı bir şekilde ama demokrasinin gerekleri ile korur.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Bunun dışına çıkılmasında cumhuriyet ile demokrasi arasında kopukluklar ve ayrılıklar başlayabilir. Ülkenin idarecileri bu ayrımcılık ve kopuklukları önlemekle görevlidirler. Cumhuriyet ile demokrasi idaresinde özgürlükleri kullanmada hiç kimse veya kuruluşun sınırsız hak kullanma hukuku bulunamaz. Kanunların verdiği yasama yetkisi ile özel ve tüzel haklara belirli çerçeveler içerisinde kullanılırlar.

Ülkemiz 23 Nisan 1920 Tarihinde kurulan Türkiye Büyük Millet Meclisi Türkiye'nin idaresi için uygun bir devlet şeklini bulması gerekli hale gelmiştir. 1 Nisan 1923 tarihinde yenilenen seçim sonunda Lozan Antlaşması ve Türk Ordusunun İstanbul'a girmesinden Türkiye'nin Vatan sınırları gerçeğe yakın bir hal almıştır. 25 Ekim 1923 bir kabine bunalımı Büyük Millet Meclisi'nde güçlük çıkartmış ve 28 Ekim 1923 tarihine kadar kabinenin kurulamaması üzerine; Gazi Mustafa Kemal Paşa, Çankaya köşkünde yemek sırasında arkadaşlarına; "Yarın Cumhuriyet ilan edeceğiz" diyerek görüşünü açıklamıştır.

29 Ekim 1923 tarihinde Meclis Grubunda, Bakanlar Kurulunun oluşturulması konusunda tartışıldı. Mustafa Kemal Paşa, bunalımdan çıkış yolunu Anayasanın değiştirilmesi gerektiğini ve Cumhuriyetin kabul edilmesini söyledi. Mustafa Kemal Atatürk önergesinde 'Türkiye Devletinin şekli bir cumhuriyettir Türkiye Devleti Büyük Millet Meclisi tarafından idare olunur' önergesi tartışıldı. Saat 20.30 Cumhuriyet ilan edildi ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin ilk başkan seçimine geçildi Saat 2045 de oyların ayırımından 158 Milletvekilinin de Gazi Mustafa Kemal'i Cumhurbaşkanı seçtiler.

Mustafa Kemal Atatürk 29 Ekim 1923 kurup bizlere armağan ettiği Cumhuriyet Bayramınız kutlu olsun.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİR MARUZATIM VAR!

Bunca aylar ve yıllar birlikte olduk. Sanal da olsa birbirimize bildiklerimizi aktardık. Bilgi paylaşımında bulunduk. Bir maruzatım var. İKİ AYA YAKIN ARANIZDA BULUNAMAYACAĞIM.

Nasip ve kısmet meselesi!

Hani giden gelmiyor, gelen bulmuyor mesellemesi gibi.

Belki gider gelemem. Belki gelir bulamam.

Nasip oldu, bir ziyarete gitmem gerek. On beş yıl önceden gelirim demiştim. Ancak şimdi nasip oldu gidebilmem.

Kabul görürsem gittiğim yerde, dönüşüm çok sevinçli olacak.

Bildiğimiz ve gördüğümüzü sizlerle buralardan paylaşırım.

Şimdilik hoşça kalınız. Bu ayın yirmisinden sonra yolcuyum.

Hakım üzerinizde ise helal olsun. Sizin hakkınızı da helal etmenizi talep ediyorum.

Allah'a emanet olunuz!

YAŞADIKÇA

Beşer olarak bizlerin birince vazifesi öğrenmek olduğu düşüncesi ile bizlerin öğrenmek ve öğretebilmek için çalışmalar yapmamız yaratılışımızın gereği olsa gerek. Bizlerin yaş ve meslek ile ilgisi olmayan öğrenme refleksimiz bizleri yeni ve bilmediğimiz şeylerin neler olduğunu yaratan tarafından bilgi dolu fakat kullanma imkânı olmayan beynimizi bilgilerle öğrenerek yenilemek gereği hâsıl olur.

Gözlemlerinizde muhakkak görmüşsünüzdür ki; yeni doğmuş insanoğlu ilk önce nefes almayı öğrenmek için bütün gücü ile ağlayarak dünyaya gelmektedir. Yeni geldiği dünyanın ne olduğunu anlamak için şayet yaratan eksiksiz olarak beş duyusunu yarattı ise etrafını dinlemeye, elleri ile bir şeyler tutmaya, hareket ede her şeyi gözleri ile takip etmeye başlar. Bunların ne olduğunu; neler için kullanıldığını beynine emirler vererek kaydetmeye çalışır. Daha sonraki [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

tecrübelerinde bu bilgileri geliştirerek detayları ile faydalanmak için biriktirir ve zamanı gelince veya ihtiyacı olunca kullanmaya çalışır.

Bizler belirli yaşlara geldikçe öğrenme ve bilgilerimizi geliştirme safhalarımızı geliştirir ve o bilgiler ışığında çalışmalarımıza yön vermeye çalışırız.

Yaşadıkça yaşlanmakla birlikte artık pek kullanmadığımız veya hiç kullanmadığımız his ve bilgilerimizi beynimiz siler ve hatırlayamayız. Bu hatırlamama artık belli bir yaş dilimine geldikçe çoğalır ve yaşlılık alameti olarak bizlerle birlikte beynimizin bize bildirdikleri ile yaşar ve ağlayarak geldiğimiz dünyadan geçer gideriz.

Bizlerin bilgi ve birikimlerini ben her zaman yazmamızı savunurum. Her insanın kendisine göre bir bilgi birikimi vardır. Bir duvarcı ustasının birikimleri ile bir ressamın birikimleri bir olmadığı gibi, bir matematikçinin birikimleri ile yazarın birikimleri bir olmaz. Her bilgi sahibinin birikimleri kendine has gözlemlere dayandığı için başka başka olabilmektedir. Biz fani ve bu dünyada belli bir süre yaşayarak göçeceğimiz için

bilgilerimizi yazıp birilerine lazım olur diye yayınlamaya çalışmalıyız.

Emekli olduğum Kütüphanelerinde görevleri bu bilgileri tasnifleyerek araştırmak ve faydalanmak için raflarında yıllarca bekletmeleri bu yüzdendir. Herhangi bir kitap kütüphanede belki yüzlerce sene bekledikten sonra bir kişinin aradığı konuyu ihtiva ettiğinden okuyucu veya araştırmacısı tarafından incelenir. İşte o zaman o kitap görevini, o kütüphane yıllarca raflarında beklettiği kitabın gereğini yaptığını bilmelidir. Çağdaş kütüphaneciler olarak bunları tersten algılamakla birlikte kitap düşme ve okunmuyor, istenmiyor gerekçesi ile kitapları da katletmemiz doğru değildir. Şu an Devletin himayesinde bulunan ve üvey evlat olarak benim zamanımda da bu günde bulunan kütüphane ve bağlı olduğu Genel Müdürlüğünün ve illerde bulunan kütüphanelerin Devlet himayesinden il himayesine geçirilme çabaları yanlış politika olarak bence uygulanmamalıdır.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HER AYIN 15'i ile 25'i

İnsanların belirli bir periyodik çok önemli işleri vardır. Benimde belli periyodik ve çalıştığım, başımı kaşıyamadığım belirli günlerim bulunmaktadır.

Her ayın On beşi, Sanal iki dergimiz olan Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergisi ile Sarı Çiğdem Şiir Defteri güncellenme günüdür. Gelen yazıları hazırlar ve on beşi ile on altısı ile çok yoğun günümüdür.

26 sı ise bir aylık gelen ve geldiği gün güncellemeye çalıştığım yazarlarımın yazılarının her sayfasına link vermeye ve siteye yükleme günüdür.

Yazarlarımız o gün yazı yollayabilirlerse artık gelecek ayın sayısında elimden geldiği kadar sizlere sunmaya çalışmaktayım.

Bu ay altıncı sayıda kapak olarak yazarlarımız aldım.

Yazı göndererek yayınlanması için müracaat eden arkadaşlarımız bulunmaktadır. Fakat küçük kurallarımıza uymaya yanaşmamaları onların çalışmalarının burada yayınlanmasına mani oluyor. Tercih onları.

Nice altı aylara birlikte ermek dileği ile

01/03/2009

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

GEÇEN YIL

Fikir Dergisi fikrini gerçekleştirdiğimiz bu gün 12. sayısını yani 12 ayını geride bırakarak 13. sayıya yazılarımızı aktarmaya başladık.

Biraz okuyucu kitlemiz oldu.

Yazarlarımızın çalışmalarını en çabuk şekilde yayına almaya çalıştım. Onlarla birlikte çalışmalarımız gün ışığına çıkmış oldu. Onların pek çoğunu bu dergi sayesinde sanal da olsa tanımış oldum. Onlarda benim ne yapmak istediğimi anladıklarını umuyorum.

Fikir dergimizin yazıları, çizgileri ve fotoğrafları telif eser kapsamında okuyucuya sunulmaktadır. Bu çalışmaların amacının sizlerin eski ve yeni çalışmalarınızı bu sayfalarda tanıtmak ve okuruna sunmaktır. Yazar arkadaşlarımızın çalışmalarının adedi ve uzunluğu sınırimız halen geçerli olmakla beraber; çalışmalarda tanıtım ağırlıklı makaleleri dergimize almamaktayız. Gerekçesi ise dergimizin: bölümünde ONAY VE

YAYIN başlığında bilgi verdiğimiz yazarlarımızın da buna uymaya çalıştıklarını bilmekteyim.

Dergimizin yazarlarına çalışmaları için telif verememekle birlikte bu güne kadar hiçbir yazarımın işletmediği ORTAKLIK PAYI bulunan hükmü olan “ ORTAKLIK PAYI İLK KATILIM İÇİN 3000 Lira dir. Dergimizin Yazarları bu ortaklığa doğrudan katılmış olup ilk katılım ücretini ödemezler.” Bölümünde bulunan 1. madde 2. paragrafta bulunan” Sizin veya başka firma için tanıtım almaları halinde tanıtım katkı payı üzerinden katkı payını tahsil edip, yayınevimize yollayınız. Tanıtım ücretleri sabit olup her 100 Lira'nın 25 Lira'sı size kesinti yaparak kalan 75 Lira yayınevimize yollarlar.” Katkırıyı kullanmamışlardır.

Bu katkımız onlara bir nebze faydamızın olması ve dergimizde tanıtılanlarında ciddi bir tanıtımla karşı karşıya olmalarını bilmeleri için aktarılmış bilgidir. Bu bilgiyi tıklayarak okumanızı ve yazılarınızda falan kitap, falan toplantı, fişkan

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

şiiir gibi tanıtım içeren yazıların imkânlarımızın dâhilinde yayınlanmaya devam edecek olan sanal Dergilerimizin devamını sağlamaya çalışacağım.

Siz yazar arkadaşlarımızın nun alt bölümünde lingi bulunan sayfalarınızın de istatistikler bölümünde kaç kişi tarafından incelendiğini ve yeni bir çalışma olarak da sizlerin yazılarınızın sayılara göre bu sayfalarınızdan link vermeye çalışacağım.

İkinci senemizi kutlar; çalışmalarınızı devamı dilerim.

Mahmut Selim GÜRSEL
GÜRSEL YAYINEVİ

01/10/2009

GECİKTİ İSE AF OLA!

İnsanız. Beşeriz bazen elimiz ayağımız şaşırır. Bu ay nedense derginin yazıların biraz gecikmesine sebep verdim.

Mazeretim yok. Mazeret bildirsem de değeri yok. Yazan arkadaşlar yazılarının hemen yayınlanmasını istemeleri onların kaleminin hakkı. Beni mazur görerek neden halen yayınlamadın diye de serzenişte bunanı da yok.

Okuyucumuz ise aynen devan. Girip bakıyor çıkıp bekliyor. Ne güzel toplumuz hiç tepkisi ve etkisi de olmayan!

Ben yine de yazarlarımızdan ve okurlarımızda sabırlı davranmalarından dolayı özür dileyeyim.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Yinede gecikmenin gerekçelerini yazarak savunmamı yapayım.

Ben bu ay biraz sıkıştım. Birazda server'im (sitemizi barındıran firma) yenilendi. Onun sıkıntısı oldu. İstatistik düştü. Birde ayın 1-5 arası gelen sayfa istatistiklerinin yapımı; bu yazıdar sonra devam ederek gece yarısı İnşallah yüklerim. Ayrıca siz yazarlarımıza açtığım sayfalarda yazılarının arşivlerine tek tek link vermek, PORTAL (açık kapı) liklerini değerlendirmek. Site haritasını hazırlamaya çalışmam, Yaklaşık 2007 tarihinde üye olduğum google tanıtımından gösterim ve tıklama başına verecekleri ücretin denetimini ve gerçekliliğini kanıtlamak için arka plan ve geçiş linklerini düzenleme çalışmaları bir araya gelince parmaklarım iflas etti. ÇAMAŞIRCI KADIN SENDROMU başlangıcı başladı. Benim sayfada buluna örneklemeyi verirsem: Her bir satırı yazmak, sonra o sayfanın yerini bularak köprüsünü eklemek, nerede açılacağı komutunu vermek, tamam diye doğrulamak, sayfanın açılıp açılmadığını kontrol etmem için 12-25 arasında

mausla tıklamak ve yazıları yazmak gerekiyor. İşte sebepler bileşince sıkıntı, stres, yetiştiremeyeceğim sıkıntısı, başaramama korkusu, parmakların yorgunluğu ve işte böyle bir şey. Apartmanın dış iç bakım patırtısı, dairemizin peni yoktu pen yapımı için eşyaların toplanması, eksik laminatların yaptırılması, Boya ve birazda mahkemem, savcılık vb.

İşte gecikme sebepleri bunlar.
Geciktiğimiz için af ola!

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

SENDEN NE DİLESEM YA HABİBİ!

Senin bu ayda dünyaya teşrif ettiğini ve yakın yıllar içerisinde doğum gününü kutladığımız bu ay içinde senden Allah'ın emri ve sana verilen yetki ile şefaatin istesem acaba kabul eder misin?

Bu görüldüğü hilalin aylar olarak takvime döküldüğü; Müslümanların ve bazı milletlerin kullandığı kameri ay içinde dünyaya teşrifinin gününü bilinmemesinin sebebi bilinmemesindeki hikmetin anlaşılması için çaba gösterenlerden birisi olmamı düşünerek senin adını anmama müsaade eder misin?

Ey bu kâinatı yaratan yüce Allah'ımın “Ya Habib'im!” dediği Peygamberim olarak beni de Kevser'inden su içmeye davet eder misin?

Ey kâinatın sahibi Allah'ım! Onun yüzü suyu hürmetine bu dünyada olduğunu bilen ve inanan kullarından birisi olarak beni de Habib'inle yakında yüzleşmem için müsaade eder misin?

Ey cihanın son Peygamberi! Sevdiklerini senin sancağının altında toplarken yüce huzurda, bizler için Allah'ıma af, af diye bizlerin selamete çıkması için yalvaran. Yüce insan! bizi de sancağının etrafına kabul eder misin?

Ey bu yer! Ey gök! Ey bu seher vaktinin zamanını ayarlayan şahit ol! Ben Allah'ımdan af diler, Onun Habib'inden de şefaatt dilerken bu sanal satırlar olarak bu satırları okuyanları da şahit olarak dinler misin?

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

**NASİPSE GELİR HİNT'TEN
YEMEN'DEN. NASİP DEĞİLSE NE
GELİR ELDEN!**

Çorum'un eski mahallelerinden birisinin ismi “Devehane” dir bu günkü dilimize açarsak deve evi manasına gelir. Burası şimdi şehrin ortasında kalmış merkeze yakın bir mahalledir. Bu mahallenin çok eski bir cami ile bol sulu birkaç lüleli çeşmesi bulunmaktadır.

Ben 1947 doğumluyum 1961'de babam ve sonradan kayınpederim olan ve babamın arkadaşları ile birlikte Çorum'un camilerinde Ramazan ayında camii gezerdik. Bu cami çıkışlarında babamın ve arkadaşlarını gittikleri Ucu Camii arkasında büyük bir kahvehane vardı orada oturur bir çay içer ve Çorum hakkında hikâyeler anlatılır ve düzeltmeleri yapılarak bir nevi Biz

Türklerin atalarımızdan dinleyip aktardıkları gerçek yaşanmışları birbirlerine anlatıyorlardı.

Geçmiş günlerden birisinde babamın arkadaşlarından birisinin anlattığı hikâyeyi buraya aktarmak istiyorum.

Devehane meydanında Osmanlı döneminde kervanların konakladığı bir meydan olduğu ve bu meydanda ticaret erbaplarının kervan toplayarak yola çıktıkları bir alan olduğundan buraya yakın yerlerde çeşitli sanatkârlarında dükkânları bulunmakta imiş.

Burada bir de deve semer imalatı yapan yaşlıca bir zat varmış. Bu zatın yanında da bir kalfası varmış. Dükkânının kapısının kenarında da çok eski püskü bir deve semeri bulunmakta imiş.

Bir gün ustanın bir işi çıkarak yakın bir ilçeye gitmesi gerekmiş. Kalfasına:

- Oğlum: Bu dükkânda yaptığımız yeni semerlerin fiyatı şu kadar. Bunlara müşteri çıkarsa bu fiyattan ver. Fakat sakın kapıda asılı semeri satma ve isteyen olursa da kimseye verme işe

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

yaramaz yüzümüz kararmasın tembihini yapmış ve gitmiş.

Ertesi gün bir tüccar dükkâna gelmiş kalfaya:

- Altı deve semerine ihtiyacı olduğunu söylemiş. Kalfa:

- Biz de beş semer var başka yok diyince.

Adam:

- Kapıda asılı eski semeri de satın alırım işim görülsün. Demiş. Kalfa tüccara:

- Ustam onu satma kimsenin işine yaramaz dedi o yüzden satamam. Diyince tüccar:

- Anladım o zaman bu semerlerin fiyatından onu da kiralayayım. Gelince semeri verir parasını geri alımım cevabını vermiş. Bu cevap üzerin kalfa altı semeri tüccara vermiş. Tüccar işine gitmiş.

Birkaç gün sonra usta gelince bakmış kapıda bulunan semer yok. Dükkana girmiş kalfaya:

-Kapıda bulunan semere ne oldu diye sormuş. Kalfa.

-Usta bir tüccar geldi altı semere ihtiyacı vardı bizde de beş semer vardı o semeri de istedi. Diyince usta:

-Sana o semeri satma verme demedim mi?.Diye sinirlenmiş Kalfa:

-Usta zaten ben semeri satmadım emanet verdim. Adam Çorum'a gelince semeri verecek parasını alacak işte altı semer parası bu. Tamamını yeni semer parasından ödedi diyebilmiş. Usta bir parala bakmış bir kalfaya. Kalfaya dönerek ben artık seninle çalışmam şu senin haftalığın uğurlar ola. Diyerek kalfayı işyerinden çıkartmış.

Aradan üç dört ay geçmiş. Kalfa bir dükkân açarak nafakasını kazanmaya başlamış. Usta işinde gücünde iken bir gün sırtında dükkânın önünde asılı semeri taşıyan bir adam girip ustaya bakmış:

-Usta! Burada bir genç vardı. Benim onunla bir anlaşmam vardı. Bu semeri getireceğim diye para bırakarak almıştım diyince. Usta:

Hele terlemişsin bir soluklan. Ben kalfayı çağırayım gelsin. Diyerek dükkândan çıkmış. Kalfaya giderek:

Gel bakalım. Diye yanına çağırmış birlikte ustanın dükkâna gitmişler. Usta adama dönerek:

Kalfa geldi. Diyince tüccar:

Kalfa bu semeri getirdim ben sözümde durdum demiş. Usta hemen kesesinden tüccarın verdiği semer parasını tüccara saymış. Semeri tezgahın üzerine koyarak façetayı almış eski semerin yan tarafına façeta ile bir kesik yapmış. Kesilen yerden çil çil altınlar dökülmüş. Demiş ki: “NASİPSE GELİR HİNT'TEN YEMEN'DEN. NASİP DEĞİLSE NE GELİR ELDEN!”

Kıssadan hisse nasibinizse döner dolaşır sizi bulur. Nasibiniz değilse kimin nasibi ise ona gider. Nasibiniz bol osun!

**GEÇTİ BOR'UN PAZARI SÜR EŞEĞİN
(NİĞDEYE (DEDİRTMEYELİM**

**GEÇTİ BOR'UN PAZARI SÜR EŞEĞİN
NİĞDEYE (DEDİRTMEYELİM)**

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Meşhur bir atasözünü başlık yapmamdaki gaye; başka bir meta için söylenmiş olduğunu var saysak da atalarımız bu günleri sanki görmüşlerde söylemişler demek geliyor içimden. İnşallah bu Atasözümüz ileriki yıllarda gerçekleşmez.

BOR MADENİNİN TANIMI:

Sembolü B olan periyodik sistemde üçüncü grupta yer alan ve yarı metal karakterli kimyasal bir eleman olup öbür elementler arasında metal olmayan tek elementtir.

Atom numarası 5, atom ağırlığı 10,82 olan, İyon şarjı 3 tür. İki stabi, iki radyoaktif izotopu bulunmaktadır. Bu elementi Sir Humphry Davis Joseph Gay-Lussac ve Louis Thenand tarafından aynı anda bulmuşlardır. (1)

TARİHTE BİLİNİRLİĞİ

Tarihte ilk olarak 4000 yıl önce Babilliler Uzak Doğudan boraks ithal etmiş ve bunu altın işletmeciliğinde de kullanmışlardır.

Mısırlıların da boru, mumyalamada, tıpta ve metalürji uygulamalarında kullandıkları bilinmektedir. İlk boraks işletmeciliği Tibet Göllerinden elde edilmiştir. Boraks; koyunlara

bağlanan torbalarda Himalayalar dan Hindistan'a getirilirmiş. Eski Yunanlılar ve Romalılar boratları temizlik maddesi olarak kullanmışlar. İlaç olarak ilk kez Arap doktorlar tarafından M.S. 875 yılında kullanıldığı sanılmaktadır. Borik Asit 1700'lü yılların başında borakstan yapılmış, 1800'lü yılların başında ise elementer bor elde edilmiştir .(2)

TÜRKİYE BOR YATAKLARININ TARİHÇESİ

Ülkemizde bor cevherlerinin varlığının bilinmesi Romalılara kadar uzanmakta ise de ilk verimli bor madenciliğine 1861 yılında Balıkesir-Susurluk Sultançayırı pandemit yataklarında Fransız “Companie Industriel Des Mazures” firması tarafından başlanmış, daha sonra 1887 yılında İngiliz-İtalyan ortak şirketi “Cove-Hanson” tarafından sürdürülmüştür. Bu firma daha sonra “Borax Consolidated Limited” şirketine dönüştürülmüştür. Özet olarak, Ülkemizde bor cevherleri Osmanlı Devletinin son yılları ile Cumhuriyetin ilk yıllarında yabancı firmalar [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

tarafından işletilmiştir.

Ülkemizde 1930'lu yıllara kadar gerek Osmanlı dönemi ve gerekse Cumhuriyet döneminde doğal kaynaklarımızın tespitine yönelik bilimsel çalışmaların yapıldığını söylemek mümkün değildir. Bu durumun ortadan kaldırılması amacıyla 1935 yılında maden aramalarını yapmak üzere MTA, madencilik, enerji üretimi ve dağıtımını yapmak üzere de Etibank (Eti Holding A.Ş.) kurulmuştur. O zamanki adı ile Etibank'ın 2805 sayılı Kuruluş Kanunu'nun 5. maddesinde MTA ekonomik değere haiz sahaları ilgili Bakanlık kanalıyla Eti Holding A.Ş.'NE devretmeye, Eti Holding A.Ş.'de bu kaynakları işletmeye zorunlu kılınmıştır. 1970'li yıllara kadar ülkemizde bor cevheri üretim ve ihracatı büyük oranda İngiliz kökenli Borax Consolidated Limited şirketinin elinde ve kontrolünde kalmıştır. Ancak ülkemiz bor cevherlerinin dünya piyasasındaki gerçek değerine ulaşabilmesi amacıyla 1978 yılında bor cevherleri 2172 sayılı Kanunla devletleştirilmiş ve böylelikle dünyada en büyük

bor üreticileri ABD'de US Borax ile Türkiye'de Eti Holding A.Ş. olmuştur.

Bu aşamadan, yani bor cevherlerinin 1978'de devletleştirilerek Eti Holding A.Ş.'ne devredilmesinden sonra, Eti Holding A.Ş. tarafından yapılan toplam 500 milyon US\$'a yakın yatırım neticesinde, 1978 yılında cevher bazında toplam 660 milyon ton olan bor rezervi, günümüzde cevher bazında 2 milyar tonun üzerine, Dünya bor üretiminde ülkemizin payı da; 1975'de %11'den günümüzde %31 seviyesine çıkartılmıştır. 1978'de 83 milyon US\$ olan ülkemizin bor ihracat gelirleri günümüzde 250 milyon US\$/yıl seviyelerine yükseltilmiştir.

"2172 sayılı Devletçe İşletilecek Madenler Hakkındaki Kanun"a dayanarak, bu kanunun 2. maddesinde yeralan "bor tuzları, uranyum ve toryum madenlerinin aranması ve işletilmesi devlet eliyle yapılır" denilmektedir. Bu konuları daha iyi incelemek isteyen okurlarımıza Mayıs 1970 Madencilik dergisi ile;IV. Bey Yıllık Kalkınma

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Planı İhtisas Komisyonu Raporu'nu salık veririz. (3)**

NELER YAZILDI:

Bor için son yıllarda çeşitli bilgiler ile birlikte bazı araştırmalara ağırlık verildi. Bizim ulusal basından izlediğimiz kadarı ile bir sürü makale, incilimi ve Internet sayfaları yayınlanmış bulunmaktadır. Aşağıda ve yukarıda birçok bilgi bu sitelerden alınmış olup, bizlere oldukça ilginç bilgiler vermektedir. Bu bilgileri kendime göre düzenleyerek sizlere sunmak beni biraz düşündürdü ise de benim merak ettiğim konuyu okuyucularımızın da merak ettiği ve bilgi akımının eksikliği ile bu madenin nasıl ve ne kadar ülkemizde bulunduğunu sunulması gerekliliğini düşündüm. Aklımın erdiği kadar bu bilgilerin bazıları benim bilgim dışında olmasına rağmen beni düşündürmek, incelemek için sizlerle birlikte olmamı, sizlerinde bildiklerini bu dosya ile ilerletebileceğinizi düşünmekteyim.

Ülkemiz “Kasım Krizi” diye yaşadığımız ekonomik krizin ardından, krizden çıkış yollarından birisi olarak dünya toplam

rezervlerinin %70'ine sahip olduğu beyan edilmekte ve bor madenlerinin özelleştirilmesi gündeme getirilmişti.

Dönemin hükümetin içinde olan Sayın Şükrü Sina Gürel başta olmak üzere bir kaç bakanın da bilinçli direnişi sonucu bor madenlerinin özelleştirilmesiyle ilgili dosya rafa kaldırıldı. Şimdilik unutulması ve olayın küllenmesi için beklemeye alınmış görülmektedir.

Bu önlemin hemen arkasından halen bilinmeyen nedenlerle “Şubat Krizi” gündeme geldi. Sonraları ise “Erken Seçim” geldi 47. hükümet ortakları ile beraber tarihe karışmış, 48. hükümet ise “Kıbrıs Dayatması” ile birlikte “Saddam Krizi” içinde üç buçuk ay çalıştıktan sonra Mart 2003 seçim yenilemesinin sonucunda Sayın AK Parti Başkanı seçimi kazanmış, Sayın Gül’ün istifası ile 14 Mart 2003 tarihinde Sayın Recep Tayyip Erdoğan Başbakanlık teskeresini alarak kabinede çok az bir değişiklikle devam edecek. Güven oylaması sonuncunda ise “İkinci Teskerenin” B.M. Meclise gelip gelmeyeceğini [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

yaşarsak göreceğiz.

Ülkemiz bir kaç milyar dolar bulabilmek için her şeyi yapabilecek bir duruma sürüklenmiş gibi gösterilmektedir ve ABD “Irak Savaşına” girmemiz için bizi para ile satın almaya çalışmaktadır. Ülkemiz maalesef sıkıntılı günler yaşamaktadır, teskere gelse de, gelmese de daha çok sıkıntıların hedefi durumundadır. Üzülerek anladığımız kadarı ile çok kısa bir süre sonra bor madenlerinin özelleştirme yoluyla yabancı sermayeye satışı yeniden gündeme getirilecektir. Korkarız bu kez ülkenin içine düşürüldüğü ağır ekonomik buhran nedeniyle hiç kimse bu özelleştirme işlemine karşı direnmeyecektir. Evet; ortada kriz var, kriz senaryoları var. Fakat özelleştirilmek istenecek bor madeni imtiyazının olmamasını dilerim. Yoksa konu başlığını yaptığımız “Geçti Bor’un pazarı, sür eşeğini Niğde’ye” denilmemesi için hepimizin uyanık olması gerekmektedir.

Aşağıda listelediğimiz “Bor kullanıcıları”, Türkiye’den ham madde olarak alınıp işlenen “Bor miktarını” Devletin verdiği kıstaslar içinde sizlere

sunmaya çalışacağız. DÜNYA BOR İŞLENMESİ VE ÜRETİCİLERİ başlığı altındaki bölümde ise Türk bor madeni ile gelirler elde etmektedirler. Ekonomik bir değer olan ve yatırımını çabucak amorti etmesi görülen bu Allah vergisi madeni biz zenginleştirerek satalım.

Hamının tonunu 400 \$ a vereceğimize işleyerek bu paranın daha çoğunun ülkemize gelmesini sağlayalım.

Yine aşağıda ETİ Holdingin kendi istatistiklerinde bu konu ile bilgiler bulacaksınız.

Geçenlerde TV’de bir bilen Türkiye’ye 2002 tarihinde 60’ın üzerinde Bor ile ilgili araştırma yapmak için ülkemize giriş yaptığını beyan etti. Okuduklarımızdan Yüzlerce bilim adamının "Geleceğin Petrolü" diye tanıttığı, bilişim sektörüne, uzay teknolojisinden, nükleer teknolojiden savaş sanayiine kadar pek çok alanda hammadde durumuna geldiği gözüken bor madeni Türkiye’nin geleceği değil midir?

Ülkemizin bir bulunmaz zenginliğin öneminin lütfen farkına varmalıyız, bu günümüzün **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

ve yarınımızın daha iyi değerlendirmemizi sağlayacaktır. Geçtiğimiz yüzyılın ve bu günlerin vazgeçilmez silahı olan petrolün ilk 25 yıl içerisinde, belki de daha yakın zamanda bor'un aynı statüde ve önemde olacağını görememek körlükten başka bir şey değil midir?

Dikkat edelim; 9 trilyon dolarlık madenimizi bir iki milyar dolara devir etmeyelim.

Amacımın Türkiye'mizin ve bu ülkenin geleceğini etkileyecek bir olayı sizlere bildirmeye kendimi görevli gördüm. Bu konu ile ilgili aldığım bütün bilgileri sizlerle paylaşmak istememi de çok görmemenizi talep etmekteyim. Sizlerde dikkatli olarak incelerseniz kaygılarımın gerçekliğini görmüş olursunuz.

INTERNETTEN ALINAN YAZILAR:

06.05.2001

**TÜRKİYE'DE BOR MADENİ RAFİNE
SANAYİİNİN, ÖZEL SEKTÖRE TEŞVİK
VERİLEREK KURULMASI
SAĞLANMALIDIR.**

Yazınızda "Sanayicilerimiz isterlerse Etiholding'in ürettiği bor ürünlerine dayalı her türlü yatırıma girebilirler. Onları engelleyen hiç bir husus yoktur. Türkiye'nin bor üç ürünlerine dayalı yüksek teknoloji gerektiren yatırımları yapabilecek gerçek sanayicilere ihtiyacı vardır. Madenin üzerindeki toprağı sıyırıp, açığa çıkan bor cevherini bir kırıcıdan - elekten geçirip yıkadıktan sonra satmaya soyunmak sanayicilik olmasa gerek." diyorsunuz. Diğer taraftan Bor Ltd. Şti. adında bir firma Eti Holdingi US Borax firmasına hammadde (tinkal) satmakla, buna karşın yerli üreticiye satmamak ile,diğer bir deyimle yıllardır oyunlarını bozmak ile uğraştığımız monopolun oyununa gelmekle suçluyor. Bu işin doğrusu nedir? Bor Ltd. forumda yazdığınız gibi "rafine" adı altında, aslında cevheri yıkayıp satan bir firma mıdır? web sitelerinde (www.boraxtr.com) bahsettikleri fabrika yıkama fabrikası mıdır? Cevabınız için şimdiden teşekkürler. Diğer yandan Eti Holding kendi yayınlarında dünya talebinin %35 ini karşılamasına karşın, **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

hasılat olarak sadece %21 ini alabildiğini (US Borax ın 1/3 ü, US Borax dünya talebinin %45 ini üretmesine karşın hasılatın %60 ini alıyormuş) itiraf ediyor, ve bunu rafine bor yerine ham cevher olarak satmak zorunda kalmasına bağlıyor. Aynı zamanda diğer şahıs ve kuruluşların altından cevher olarak satma endişesinden iç piyasaya cevher vermiyor ! Yani bir anlamda, yurdumuz için zararlı olacağı düşüncesi ile başkasına yaptırmadığı bir şeyi kendisi yapıyor. Anlamak gerçekten zor. Acaba ben mi yanlış yorumluyorum? Bu konuda nereden bilgi alabilirim? (yine Eti Holdingin 1998 raporlarında ürettiği ham borun %50 sini rafine ettiği, kalanını ham olarak sattığı gözükmemekte)

Eğer yorumum doğru ise önerim çok basit (ki bunu herkes düşünebilir sanırım), şeker pancarına, tütüne, buğdaya, vs. ye verilen teşvikler (ki alınan bir çok ürün imha ediliyor) bor madeni rafine sanayiine (nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum, ama Eti Holding biliyordur herhalde) verilmeli. ANCAK! bu kesinlikle devletin olmamalı, özel sektör teşvik edilmeli. Eti Holding sadece

denetleyici, belki de pazarlayıcı olmalı. Maalesef devletin (büyük ihtimalle siyasetten dolayı) üretim işinde ne harikalar yarattığını uzun yıllarca gördük !...

Bu arada Eti Holdingin ham bor satışı yasaklansa ne olur?

Türkiye yılda 100 milyon dolar az ihracattan (birkaç yıl, rafine tesisleri kurulana kadar) batmaz herhalde? Hatta dünya talebinin %17.5 i kısılınca fiyatlar da bayağı bir yükselmez mi?

Saygılarımla

Sinan Arıca Makina Müh. (ODTU 1984)

MTA Genel Müdürlüğü Web sitesi

<http://www.mta.gov.tr>

**BİR BAŞKA ANADOLU MUCİZESİ
YAŞANIYOR VE BOR MİNERALİ İLETİŞİM
ÇAĞININ GÖZBEBEĞİ OLUYOR**

Türkiye yaklaşık 2.5 milyar tonluk bor rezerviyle zengin bir ülkedir. Ham haldeyken tonu 400 dolar olan bor mineralinin değeri, işlenerek süper iletken hale dönüştüğünde kat be kat **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

artacaktır. "Bilim adamları, tahmin edilenden çok daha yüksek derecelerde bile, neredeyse hiç dirençle karşılaşmadan elektrik taşıyabilen metal bir bileşim tesbit etti.

Dünya bilim çevrelerini şaşırtan bu bileşimin, özellikle süper hızlı bilgisayarların üretiminde kullanılabileceği belirtildi. Çok daha hızlı bilgisayarların yapımında, oksijen içeren maddelerle çalışmanın zor olduğu yerlerde, magnezyum-bor bileşiminin kullanılmaya başlanacağı haberi üzerine, Northwestern Üniversitesi'nden Profesör John Rowell; bilim adamlarının düşük sıcaklıklı maddeler üzerinde daha fazla çalıştığını hatırlatarak, bunların yerine magnezyum-bor bileşiminin kullanılmasının daha hızlı çalıştığını hatırlatarak, bunların yerine magnezyum-bor bileşiminin kullanılmasının daha avantajlı olacağını söyledi.Rowell'a göre magnezyum-bor yüksek ısıdaki iletkenliği sayesinde bilgisayar bileşenlerinin 4 kat daha hızlı çalışmasını sağlayabilir..." BOR MİNERALİ STRATEJİK BİR ZENGİNLİKTİR

Deterjan sanayiinden uzay teknolojisine kadar yüzlerce değişik alanda kullanılan bor minerali, petrol ve doğalgaz kadar büyük bir stratejik öneme sahip.20 yüzyılda sınırların çizilmesinde temel unsur olan petrol Orta Doğu için nasıl bir lütufsa, bor da Anadolu için bir lütuftur.

Bir ton borun 400 dolar değerinde olduğu ve Türkiye'nin yaklaşık 2.5 milyar ton bora sahip olduğu göz önüne alındığında, bu emsalsiz cevherin Türkiye için ne derece büyük bir zenginlik kaynağı olduğu daha iyi anlaşılır. Toplam 1 trilyon dolardan fazla olan bu rakam ülkemizin toplam 106 milyar dolar olan dış borcunun yaklaşık 10 katına denk değerdedir. Amerikan uzay mekiği Challenger'ın infilakından geriye sadece Türk borlarından imal edilen kabin kesiminin kaldığı düşünülecek olursa borun uzay teknolojisi için ne denli hayati bir madde olduğu da anlaşılabilir. Tüm dünyayı kontrol etme gayretinde olan ABD'nin dünya bor rezervlerindeki

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

payının sadece % 13 olduğunu da düşünürsek, ABD-Türkiye ilişkilerinin seyrinde bor mineralinin çok önemli bir rol oynadığını rahatlıkla görebiliriz.

Bor minerali, sanayide alternatifi olmayan, vazgeçilmez bir zenginlik.Dünyada bor minerali bakımından en zengin ülke ise Türkiye.Ülkemiz dünya toplam bor rezervinin % 70'ine sahip.Bor'un bir çeşidi olan tinkal Eskişehir'in Kırka bölgesinde yoğun olarak bulunuyor.Kolemanit cevheri de Kütahya-Emet,Balıkesir-Bigadiç ve Bursa-Kestelek bölgelerinde yer alıyor. Türkiye'nin 1999 yılındaki tabii boratlar toptan ihracatı 121 milyon dolar olarak gerçekleşti...Türkiye 1999 yılında toplam 30 sanayileşmiş ülkeye bor ve kimyasalları ihraç etti. Bor madenlerinin ruhsat ve saha işletme hakları 01.10.1978 tarih ve 2172 sayı ve 10.06.1983 tarih ve 2840 sayılı kanunlar gereğince ETİ Holding Anonim Şirketi'ne ait. "Devletçe İşletilecek Madenler Hakkında Kanun"la ,2172 sayılı kanunun 2.maddesinde yer alan "bor tuzları,uranyum ve toryum madenlerinin aranması ve işletilmesi devlet eliyle

yapılır" ibaresi gereği bor sahaları ve bor türevleri işletmelerinin özelleştirilmesi mümkün değil. ETİ Holding'in aniden özelleştirme kapsamına alınması, bünyesinde bulunan yüksek kar marjlı bor işletmeleri nedeniyle,yurt dışından pek çok değişik çevrenin ilgisini çekti.Birer dev sanayi ülkesi olan batı dünyasının,sanayilerini ayakta tutabilmek için muhtaç oldukları bor madenine Türkiye'deki bor işletmelerinin özelleştirilmesi yoluyla ulaşabilmeleri ihtimalinin ortaya çıkması pek çok soruyu da beraberinde getirdi.Bor işletmelerinin, yurtdışından gelen baskılar sonucu özelleştirme kapsamına alındığı,yapılacak ihalenin kuralına uygun olmayacağına dair söylentiler de hala gündemdedir.

BOR TÜRK EKONOMİSİNİN VAZGEÇİLMEZİDİR

Özelleştirilmek istenen ETİ Holding 2000 yılında 30 trilyon liralık harcamayla,83.8 trilyon lirası iç satış,147.1 trilyon lirası dış satış olmak **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

üzere toplam 231 trilyon liralık hasılat elde etmiştir. Yılda 700 bin ton ham,350 bin ton rafine bor ürünleri satışı gerçekleştiren ETİ Holding'in küçük bir teknoloji yenileme operasyonu ile mevcut üretimini ve satışını kat be kat artırabileceği söylenmektedir. Bor madenlerinin özelleştirilmesiyle, bu büyük ulusal servet yabancı sermayenin eline geçecektir. Dünyadaki diğer örneklerde olduğu gibi yabancı sermaye bu stratejik maddeyi işlemek için kaynağında tesis kurmak yerine kendi ülkesine götürerek işleyecek ve Türkiye kendi elleriyle kendi servetini geliştirmiş sanayii ülkelere teslim etmiş olacaktır.
(***)<http://hendese.cjb.net/>

YAĞMALATTIRMAYALIM!!!

Stratejik değere sahip Bor mineralleri doğada yaklaşık 230 çeşittir. Bunlardan ticari değere sahip olanları ise boraks(tinkal),kernit (razorit), kolemanit, uleksit, propertit, pandermit ve bor asittir. Ülkemiz yaklaşık 2,5 milyar ton bor rezervleriyle Dünya bor rezervlerinin %64 ne sahiptir. Gerikalan %14 ü A.B.D %22 si ise Rusya,

Kazakistan, Çin, Peru, Arjantin ve Şili de bulunmaktadır. Türkiye dışındaki ülkelerde bulunan bor, dünyanın ihtiyacını en fazla 60 yıl karşılayabilecek durumdadır. Türkiye'nin ise en az 400 yıllık rezervi bulunmaktadır.

Bor minarelleri, önceleri ilaç, inşaat, boya, telstil, deterjan, sabun, ısıya dayanıklı cam, emaye, fiberglas, seramik, elektrik, izolasyon, tarımda kullanılan kimyasal maddelerin üretimi için kullanılmaktaydı. Günümüzde bunlara ek olarak enerji depolamada, su arıtma işlerinde, atık temizleme işlemlerinde, otomobillerde hava yastığı ve hidrolik fren imalinde, bilgisayar teknolojisinde, otomotiv ve silah teknolojisinde, jet ve roket yakıtlarında, atom enerjisi denetim rodlarında, çelik güçlendirmede, ısı ve radyasyondan koruyucu lehavalar, yanmayı geciktirici malzeme ile son derece hafif ve dayanıklı malzemenin imali gibi alanlardada kullanılmasıyla bor minerallerin önemi gün geçtikçe artmaktadır.

Ülkemizde Eti Holding 'e ait bir kuruluş olan Etibor A.Ş. ne bağlı Eskişehir Kırka Bor işletmesi, **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

Balıkesir Bigadiç Bor işletmesi , Kütahya Emet Bor işletmesi ve Bursa Kestel Bor işletmesinde bor çıkarılmakta Bandırma Bor ve Asit Fabrikasında işlenmektedir.Bor yeraltında değil açık işletmelerden çıkarıldığı için elde etme maliyeti diğer madenlere göre daha düşüktür.

Anadolu topraklarında bor ilk kez 1861 yılında çıkarılmaya başlanmıştır. Bor üretimi 1970 li yıllara kadar büyük ölçüde yabancıların elindeydi. Bor minarelleri, kamu yararı ve ulusal çıkarları korumak adına 4 Ekim 1978 yılında 2172 sayılı yasa ile Bülent Ecevit in başbakanlığı sırasında devletleştirildi, ve Etibank a devredildi. Bugün ise Bülent Ecevit in başbakanlığındaki hükümetin Bor madenlerini özelleştirmeye çalışması kaygıyla izlenmektedir. (****)Kaynak: Suay KARAMAN Jeoloji Müh.(TÜMÖD genel saymanı-Mayıs 2001)

21. YÜZYILIN PETROLÜ

Bu köşede ısrarla vurgulamaya çalıştığımız iki konu var:

50 sene sonra tükeneceği düşünülen petrolün son kırıntıları üzerinde söz sahibi olmak ve enerji kaynaklarının kontrolünü ele geçirmek için verilen kavga; başta Amerika olmak üzere Batı'nın, petrol ve doğal gaz kaynaklarına sahip ülkeleri kontrolleri altında tutmak için giriştikleri türlü baskılar ve kirli oyunlar.

Türkiye'nin bilinçli olarak borç batağına itilmesi ile uluslararası sermaye çevrelerinin çıkarlarına hizmet eden IMF ve Dünya Bankası'nın dayatma politikalarına karşı savunmasız kalması; verimsizlik, hantallık, zarar ediyor olma gibi sözde gerekçelerle KİT'lerin peşkeş çekilmeleri, özelleştirilmeleri.

Her iki konu ile de doğrudan bağlantılı bu haftaki tartışmamız ise Türkiye'nin elinde tuttuğu ve geleceğin petrolü olarak anılan bor madeni üzerine oynanan oyunlar.

IMF'nin bor madenlerinin özelleştirilmesi konusunda Türkiye'ye dayatmada bulunduğunu, IMF'ye verilen taahhütler arasında Eti Holding AŞ'nin özelleştirilmesinin de bulunduğunu, Eti **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

Holding AŞ'nin bağlı ortaklıklarından Eti Bor AŞ'nin de özelleştirme kapsamına alındığını, geçen sene hükümetin bor madenlerini Eti Holding kapsamı dışına çıkarıp ayrı bir bor madenleri genel müdürlüğü KİT'i oluşturarak özelleştirmeden kurtarmaya çalıştığını belirterek konumuza girelim.

21'inci yüzyılın petrolü olarak tanımlanan bor madeninin önemini ABD'nin kavraması yeni değil. İlk olarak 1950 yılında, yüksek enerji yakıtı ile çalışacak uzun menzilli savaş başlıkları taşıyan ABD füzelerinde bor yakıtı kullanılması düşünüldü. 1951 yılında ABD, bor madenleri ve bileşikleri "stratejik madde" olarak nitelendirilerek ihracatta kontrole tabi tuttu. Yakıt üretimi için sekiz fabrika kurdu. Türkiye'yi ve Avrupa ülkelerini de içine alacak şekilde bir anlaşma yapıldı ve sosyalist ülkelere bor satışı yasaklandı. ABD yönetimi, Amerika dışındaki bor madenleri için stratejik bir stok oluşturmaya karar verdi. Türkiye'den 68.000 ton bor madeni alarak ABD'de depoladı. Petrolün 50 sene sonra tükeneceğini

hesaplayan ABD, alternatif enerji kaynağı olarak gördüğü bor yakıtı ile çalışan otomobiller üretti.

Şimdi hiç şüphesiz gözler Türkiye üzerinde. Çünkü Türkiye, parasal değeri 800 milyar dolar olarak hesap edilen bir bor denizi içinde yüzüyor. 200 milyar dolarlık borç yükünü çevirebilmek için IMF'nin her dediğine kafa sallayan Türkiye, bor konusunda da IMF'nin dayatmalarına boyun eğecek mi? Dünya talebini yüzlerce yıl karşılamaya yetecek miktarda bor madeni rezervini elinde tutan Türkiye ruhsatları devretmeden bor madenlerinin işlenmesi konusunda özel sektörle işbirliğine gitmek gibi daha akılcı bir yol mu izleyecek?

Kaynak: Dostmail/2002

TEKNİK BİLİNİRLİĞİ:

Bor, biri amorf ve altısı kristalin polimorf olmak üzere, çeşitli allotropik formlarda bulunur. Alfa ve beta rombohedral formlar en çok çalışılmış olan kristalin polimorflarıdır. Alfa rombohedral strüktür 1200 °C'nin üzerinde bozulur ve

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

1500 °C'de beta rombohedral form oluşur. Amorf form yaklaşık 1000 °C'nin üzerinde beta rombohedrale dönüşür ve her türlü saf bor ergime noktasının üzerinde ısıtılıp tekrar kristalleştirildiğinde beta rombohedral forma dönüşür.

Bor elementinin kimyasal özellikleri morfolojisine ve tane büyüklüğüne bağlıdır. Mikron ebadındaki amorf bor kolaylıkla ve bazen şiddetli olarak reaksiyona girerken kristalin bor kolay reaksiyona girmez. Bor yüksek sıcaklıkta su ile reaksiyona girerek borik asit ve diğer ürünleri oluşturur. Mineral asitleri ile reaksiyonu, konsantrasyona ve sıcaklığa bağlı olarak yavaş veya patlama şeklinde olabilir ve ana ürün olarak borik asit oluşur.

Bor elementinin fiziksel özellikleri:

Özellik	Değeri
Atom ağırlığı	10.811±0.005 veya 0.007
Ergime noktası	2190+20 °C
Kaynama noktası	3660 °C
Isıl genleşme katsayısı(25-1050 °C arası, 1 °C için)	5x10 ⁻⁶ -7x10 ⁻⁶

Knoop sertliği 2100-2580 HK

Mohs sertliği (elmas-15) 11

Vickers sertliği 5000 HV

Bor Mineralleri:

KRİSTAL SUYU İÇEREN BORATLAR

Kernit (razorit) :Na₂B₄O₇.4H₂O

Tinkalkonit :Na₂B₄O₇.5H₂O

Boraks (Tinkal) :Na₂B₄O₇.10H₂O

Sborgit :NaB₅O₈.5H₂O

Eakwrit :Na₄B₁₀O₁₇.7H₂O

Probertit :NaCaB₅O₉.5H₂O

Üleksit :NaCaB₅O₉.H₂O

Nobleit :CaB₆O₁₀.4H₂O

Gowerit :CaB₆O₁₀.5H₂O

Florovit :CaB₂O₄.4H₂O

Kolemanit :Ca₂B₆O₁₁.5H₂O

Meyerhofferit :Ca₂B₆O₁₁.7H₂O

İnyoit :Ca₂B₆O₁₁.13H₂O

Preseit(pandermit) :Ca₄B₁₀O₁₉.7H₂O

Tercit :Ca₄B₁₀O₁₉.2H₂O

Ginorit :Ca₂B₁₄O₂₃.8H₂O

Pinnoit :MgB₂O₄.3H₂O

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 150

Kaliborit :HKMg₂B₁₂O₂₁.9H₂O
Kurnakavit :Mg₂B₆O₁₁.15H₂O
İnderit :Mg₂B₆O₁₁.15H₂O
Predorazhenskit :Mg₃B₁₀O₁₈.4 1/2H₂O
Hidroborasit :CaMgB₆O₁₁.6H₂O
İnderborit :CaMgB₆O₁₁.11H₂O
Larderellit :(NH₄)₂B₁₀O₁₆.4H₂O
Ammonioborit :(NH₄)₃B₁₅O₂₀.(OH)₈.4H₂O
Veatçit :SrB₆O₁₀.2H₂O
p-Veatçit :(Sr, Ca) B₆O₁₀.2H₂O

**BİLEŞİK BORATLAR (HİDROKSİL VE/VEYA
DİĞER TUZLAR İLE)**

Teepleit :Na₂B. (OH) 4Cl
Bandilit :CuB. (OH) 4Cl
Hilgardit :Ca₂BO₈.(OH) 4Cl
Borasit :Mg₃B₇O₁₃Cl
Fluoborit :Mg₃(BO₃)
Hambergit :Be₂(OH, F) BO₃
Suseksit :MnBO₃H
Szaybelit :(Mg, Mn)BO₃H
Roveit :Ca₂Mn₂₂+((OH)₄ (B₄O₇(OH)₂)
Seamanit :Mn₃₂+(OH) (B (OH)₄ (PO₄)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 151

Viserit :Mn₄B₂O₅ (OH, Cl) 4
Lüneburgit :Mg₃ (PO₄)₂B₂O₃.8H₂O
Kahnit :Ca₂BAs
Sulfoborit :Mg₃SO₄B₂O₄ (OH)₂.4H₂O

BORİK ASİT

Sassolit (doğal borik asit) :B(OH)₃

SUSUZ BORATLAR

Jenemejevit :Al₆BO₁₅.(OH)₃
Kotoit :Mg₃B₂O₈
Nordenskiöldine :CaSnB₂O₆
Rodozoit :CsB₁₂Be₄Al₄O₂₈
Varvikit :(Mg, Fe) 3TiB₂O₈
Ludvigite :(Mg, Fe²⁺) 2Fe²⁺+BO₅
Paygeit :(Fe²⁺, Mg) 2Fe³⁺+BO₅
Pinakiolit :Mg₃Mn₂+Mn₂₃+B₂O₁₀
Hulsit :(Fe²⁺+Mg²⁺, Fe³⁺, Sn⁴⁺) 3BO₃O₂

BOROFLUORİTLER

Avagadrit :(K, Cs) BF₄
Ferruksit :NaBF₄

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BOROSİLİKAT MİNERALLERİ

Akzinit grubu : $(Ca, Mn, Fe, Mg) 3Al_2BSi_4O_{15}(OH)$

Bakerit : $Ca_4B_4(BO_4)(SiO_4)_3(OH) 3H_2O$

Kapelenit : $(Ba, Ca, Ce, Na)_3(V, Ce, La)_6(BO_3)_6Si_3O_9$

Karyoserit :Melanoseritin toryumca zengin türüdür.

Danburit : $CaB_2Si_2O_8$

Datolit : $CaBSiO_4OH$

Dumortiyerit : $Al_7O_3(BO_3)(SiO_4)_3$

Grandidiyerit : $(Mg, Fe) Al_3BSiO_9$

Homilit : $(Ca, Fe) 3B_2Si_2O_{10}$

Hovlit : $Ca_2B_5SiO_9(OH)_5$

Hyalotekit : $(Pb, Ca, Ba)_4BSi_6O_{17}(OH, F)$

Kornerupin : $Mg_3Al_6(Sr, Al, B)_5O_{21}(OH)$

Manondonit : $LiAl_4(AlBSi_2O_{10})(OH)_8$

Melanoserit : $Ce_4CaBSiO_{12}(OH)$

Safirin : $Mg_3, 5Al_9Si, 5O_2$

Searlesit : $NaBSi_2O_6H_2O$

Serendibit : $Ca_4(Mg, Fe, Al)_6(Al, Fe)_9(Si, Al)_6O_4$

Turmalin grubu mineraller

Tritom : $(Ce, La, YTh)_5(Si, B)_3(O, OH, F)_{13}$

İdokreyz (Vezüvyanit) : $Ca_{10}Mg_2Al_4(Si_4)_5(Si_2O_7)_2(OH)_4$

Ben; bu sayıya kadar sizlere derleyerek yayınladığım bor araştırmam burada sona ermektedir.

Gittikçe BOR tartışmaları artık küllenmiş olarak ülke gündeminden çıkartılmış bulunmaktadır.

Bu gerçekler bilinmekte, her ne hikmetse bu işle uğraşanlar usanmış gözükmektedirler.

Biz kendi üzerimize yaptığımızı düşünerek çalışmamızı bitiriyoruz. Halen birçok Internet siteleri bu konu ile binlerce sayfa döküman bulunmaktadır. İlgilenenler arama motorlarına bor diye yazınca bu sayfalar karşılına çıkar. Onlar da konuyu kendilerine göre irdelerler.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

75. YIL ÇORUM LİSELER ARASI KOMPOZİSYON YARIŞMASI

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Tarih Ve Edebiyat Dergimi çıkartırken Cumhuriyetin 75. Yılı'nı Kutlama çerçevesinde Çorum İlçeler Dahil 15 Kasım 1998 tarihinde GÜRSEL Yayınevi tarafından düzenlenen Cumhuriyetin 75. Etkinlikleri çerçevesinde açmış bulunduğu; CUMHURİYETİMİZİN 75. YILI İLE CUMHURİYETİMİZİN 100. YILINA KADAR ÇORUM İLİNDE NE GİBİ GELİŞMELERİN OLMASINI VE SİZİN NELER YAPACAĞINIZI VE YAPMANIZ GEREKTİĞİNİ ANLATINIZ. Konulu Çorum ili geneli Liseler arası kompozisyon yarışması, düzenledim. Çorum Valiliğinden bu yarışma yapılabilmesi için onay aldıktan sonra Çorum Milli Eğitim Müdürü Sayın Metin TOPKARAOĞLU'NUN yardımları sayesinde yarışmacılar belirlenmiş oldu. Yarışma şartlarına uyah okulardan gelen kompozisyonların tek tek fotokopilerini Çorumlu 2000 Dergimin değerlendirmeleri için taktim ettim. Arkadaşlar

görüşlerine göre kompozisyonları okuyarak kapalı zarf içerisinde Yayınevimize teslim ettiler. Ben de katimi alarak Milli Eğitim Müdürlüğü huzurunda benim ve yazar arkadaşlarımızın kanaatlerini yazarak en yüksek puanı alan kompozisyon yarışmasını 02 Mart 1999 tarihinde değerlendirmeleri tamamlanmış olduk.

O zaman diliminde Türkiye genelinde de bir kompozisyon yarışması yapılmıştı.

Çorumlulara ve Yazarlarıma katkılarını sordum. Çorumlulardan sadece Çorum Temsilcisi tarafıma katkısını verdi. Diğer verecekleri taahhütler ne yazık ki sözlerinde durmadılar. Ödülleri Şahsen körşıldım

Bu tarihte taahhüt edip vereceğimizi belirlediğimiz tarihte dergimin fiyatı 500,000 TL idi

GÜRSEL Yayınevi

Birinciye 20,000,000 Tl.

İkinciye 15,000,000Tl.

Üçüncüye 10,000,000 Tl.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Dördüncüye 5,000,000
Beşinciye 5,000,000 Tl.

Bu ödülleri dağıttım. Arkadaşlarda kitaplarını hediye etti.

YARIŞMAMAMIZIN SONUCU

Dergimizin ilk yaptığı bir kompozisyon yarışması 2 Mart 1999 günü sonuçlanmış oldu.

Bu yarışmada, büyük katkısı bulunan Çorum Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Metin TOPKARAOĞLU'nun yardımları sayesinde yarışmacılar belirlenmiş oldu.

Geçen sayıda önsözde, belirttiğim katılım azlığı bu yarışmaya okul idarecilerin olumlu girişimlerinin eksikliği olduğunu belirtmiştim.

Bizim arzumuz dışında sonuçlanan, 52 liseye karşın 5 lisenin yarışmaya katılması, yarışmanın Çorum genelinde değil de sadece beş okul arasında olması yarışmaya katılan okulların ikisinin dereceye girmemesi ile sonuçlanmış oldu.

Yazar, çizer, yapar, üretir gençlerimizin önünü lütfen kesmeyiniz. Bu ilgisizlik sonucu

üretilcek yapıtların önünü kesmiş bulunuyorsunuz. Bu yetkiyi sizlere kim verdi? Bu duyarsızlık ne yazık ki ilimiz başta olmak üzere bütün Türkiye'yi etkileyerek ve yaratıcıları yok etme sonucu getirecektir. Sizlere bu okulların yöneticiliği O MAKAMDA OTURASINIZ diye verilmedi. Daha duyarlı olunuz! Ya da çekip gidiniz!

Yarışmamıza; Merkez ilçeden: Anadolu Lisesi Endüstri Meslek Lisesi ve Çorum Anadolu Ticaret ve Ticaret Meslek Lisesi dışında başka lisemiz katılmamıştır.

Bu iki okulumuzun Müdürlerini candan kutlarım. Sadece merkez ilçemizde katılımlara ilgi duyan, iki müdürün bulunması ne acı.

İlçelerimizden ise; Sungurlu Endüstri Meslek Lisesi ile Haydar Öztaş Anadolu Lisesi ile İskilip İmam Hatip Lisesi katılmıştır.

Bu iki İlçe Milli Eğitim Müdürleri ile katılan okulların Müdürlerini medeni cesaretlerinden dolayı burada kutlamak istiyorum. Demek ki;

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

sadece ilimizde iki ilçemiz bulunmaktadır.

Yarışmacılar ise: Birinci Sungurlu Haydar Öztaş Lisesi öğrencisi Sevil Kultufan, ikinciliği İskilip İmam Hatip Lisesi öğrencisi Nihal Köşger, üçüncülüğü, Sungurlu Haydar Öztaş Lisesi öğrencisi Tuğba Küçüksakal, dördüncülüğü İskilip İmam Hatip Lisesi öğrencisi Kezban Eker, beşinciliği Sungurlu endüstri Meslek Lisesi öğrencisi Serkan Uzunkaya kazanmıştır.

5 Mart 1999 günü yaptığımız Mütevazi ödül törenimizle ilgili resimler ve yazı orta sayfada.

7. Sayımızı görüşünüze sunuyorum.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Mart 1999 7.sayı

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

15 Kasım 1998 tarihinde GÜRSEL Yayınevi tarafından düzenlenen Cumhuriyetin 75. Etkinlikleri çerçevesinde açmış bulunduğu; CUMHURİYETİMİZİN 75. YILI İLE CUMHURİYETİMİZİN 100. YILINA KADAR ÇORUM İLİNDE NE GİBİ GELİŞİM ELERİN OLMASINI VE SİZİN NELER YAPACAĞINIZI VE YAPMANIZ GEREKTİĞİNİ ANLATINIZ. Konulu Çorum ili geneli Liseler arası kompozisyon yarışması, 02 Mart 1999 tarihinde değerlendirmeleri tamamlanmış ve şartname gereği yarışmaya katılan okulların isimleri ve yarışmacıları belli olmuştur. Yarışmacılar ise:

1. Sungurlu Haydar Öztaş Lisesi öğrencisi Sevil Kultufan,
2. İskilip İmam Hatip Lisesi öğrencisi Nihal Köşger,
3. Sungurlu Haydar Öztaş Lisesi öğrencisi Tuğba Küçüksakal,
4. İskilip İmam Hatip Lisesi öğrencisi Kezban Eker,

5. Sungurlu endüstri Meslek Lisesi öğrencisi Serkan Uzunkaya kazanmıştır.

Yarışmacılara ödülleri Milli Eğitim Müdüğü Sayın Metin Topkaraoğlu'nun odasında 05 Mart 1999 tarihinde saat 15,00 te verilmiştir.

GÜRSEL Yayınevi

Birinciye 20,000,000 Tl.

İkinciye 15,000,000Tl.

Üçüncüye 10,000,000 Tl.

Dördüncüye 5,000,000

Beşinciye 5,000,000 Tl.

Para ödülü ile; ÇORUM KUYUMCULUK adına Sayın Osman Dalgıç tarafından Beş yarışmacıya KOL SAATİ ve; Türkiye Gazetesi Çorum Temsilcisi Sayın Ahmet Aşık tarafından 10 adetlik kitap seti (8 Takım), Eğitimci Yazar Muzaffer Gündoğar'ın yazdığı 8 adetlik kitap seti (8 Takım Ücreti yayınevimiz tarafından ödenmiştir), Eğitimci Yazar Ahmet Serin'in yazdığı 4 adetlik kitap seti (8 Takım Ahmet Serin'in hediyesidir) ile GÜRSEL Yayınevinin [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

Kaynak Eserler Dizisi 1-2-3 ile ÇORUMLU 2000 dergisi üç aylık abone (8 Takım) armağan olarak, 5 yarışmacı ve 3 okullarına verilmiştir.

GÜRSEL Yayınevi Yarışmaya katkıda bulunan yukarıda isimleri geçen hemşerilerimize TEŞEKKÜR EDER!

Sevil KULTUFAN HAYALLERİMİZ AĞLAMASIN

Hayallerimiz,ümitlerimiz var.... On binlerin, yüz binlerin belki de milyonların hepside toprağa yeni düşen tohum kadar saklı ve ürkek; bir fidan kadar taze ve yeşil;güneş kadar parlak ve bir o kadar aydınlık...

Güzel şey hayal kurmak, umutlara sarılmak. Yeniye hep daha iyiye, hep zirveye ulaşmaya çalışmak. Bir insan var mıdır ki elini bir kez olsun buzdağının zirvesindeki güle uzatmak istememiş; ya da. Mehtaplı bir gecede uykusu kaçınca, yüzünü gökyüzüne çevirip, kayan yıldızlara bakmak, hayalleri için, umutları için dilek tutmamış?

Evet! Güzel şey hayal kurmak. Ama nereye kadar?

Bazen hayaller yetmez olur; yıllarca içimizde yanan umut ışığı bir anda sönüverir. İşte hayaller oraya kadardır. Artık istediklerimizin sadece gözlerimizi kapattığımızda, beynimizde canlanması yetmez olur; açtığımız zaman gözlerimizi, hayal yerine gerçeği görüp hissetmek, ona dokunmak isteriz. Boş masallarla avutulan bir bebek olmaktan kurtulup elimize bebeğimizin verilmesi gerektiğini düşünürüz.

O halde verin artık bebeklerimizi... İçimizde hayallerimiz, umutlarımız bir olmuş isyan ediyor. Her şey hayal olmaktan ibaret kalırsa, duyacağınız hıçkırıklar inanın dört yaşındayken eline bebek tutuşturulmayan bir çocuğun ağlayışı olmaktan çıkıp, artık elinde daha gerçekçi,daha ciddi bir şeyler görmek isteyen bir gencin çılgınlıklarına dönüşecek. Deli gözbebeklerinden bir grup. Hayallerimiz, umutlarımız var biz Çorumlu gençlerin. Artık bir şeylerin değişmesi gerektiğinin bilincinde olan gençleriz biz Şöyle etrafımıza [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

bakıp düşündüğümüzde ne kadar çok şeye ihtiyacımız olduğunu görüyoruz. Hayallere bile sığmayacak kadar büyük gerçeklere ihtiyacımız var. Hangi gerçekler mi? Etrafımızdaki karanlık yanlışların ve eksikliklerin giderilmesi için zamanın gelip geçmekte olduğu... En büyük gerçeğimiz.

Neyin hayalini kuruyoruz biliyor musunuz? Acaba gün gelecek insanlar saçma sapan düşüncelerden, fikirlerden vazgeçecekler mi? Sürekli doğru olduğunu savunup da sanki gözleri bağlanmış, beyinleri demir çerçeveye alınmış gibi hâlâ etraflarındaki kocaman yanlışları görmemekte direnecekler mi?

Geçenlerde anneannemi ziyaret için gittiğim köyde tanıştığım yaşlı dede, saplanıp kaldığı düşüncelerden kurtulacak mı? İki bine bir kala traktörün bir "gavur icadı" olduğunu söyleyip, tarlasını karasabanla sürmeye çalışan bir dedenin varlığı bile insanı ürkütüyor.

Tarlasını iki saat gibi kısa bir zamanda sürmek varken, inat etmiş günlerce bir tarlayla uğraşiyor. Komşuları ondan habersiz tarlasını

traktörle sürünce de uğursuzluk getirecek diye tarlasını satıyor. Bu nasıl bir düşünce anlamıyorum. Umarım beyinler demir çerçevelerden, fikirler; karanlık örümcek ağlarından sıyrılmaya çalışacaklar. Biz gençler, beyinler yenilendikten sonra her alanda tam bir iyileşmenin sağlanacağına inanıyoruz kan kanseri bir insanın kurtuluşa giden yolunun kemik iliği naklinden geçmesi gibi, bizim kurtuluşumuz da beyinlerin yenilenmesine bağlı...

Sonra hep hayal etmişizdir: Bütün insanlar ekonomik bakımdan rahatlayıp artık "para" yerine başka şeyleri düşünmeye başlamasını... Çünkü insanın midesinden gelen sesleri dinlerken, beyinlerinden gelenlere kulak vermesi beklenemez. Bunu da başardıktan sonra, sıra yeni fikirlere açık beyinlere taptaze güzellikler aşılama gelecektir, ama nasıl? Tabi ki eğitim ve öğretim alanında yapacağımız yeniliklerle...

Sungurlu'da, Sungurlu'nun köylerinde ve hatta Çorum'da bile okul sıkıntısı çekiyoruz. Köylerimizde küçücük çocuklar ve gençler, [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

sabahın ilk ışıklarıyla şehir yolunu tutuyor, yaz kış demeden. Ne gereği var bu sıkıntının? O küçük çocuklar neden köylerinde kalıp, anne ve babalarının gözleri önünde rahatça okullarına gidemiyorlar?

Zaten çekilen bu sıkıntılar yüzünden hem anne babalar çocuklarını okula göndermek istemiyorlar, hem de eğitim ve öğretimdeki başarıları azalıyor. Bırakın köylerimizde okul yapımını daha Çorum'da bir üniversitemiz bile yok. Diğer illerimizden farkı ne çorumun? Her gün yeni bir fabrika yapacaklarına, neden bir de üniversite yapılmıyor?

Tabi ki, sanayileşmeye hiç bir zaman karşı değiliz. Fakat, bu bazı şeyleri engelliyorsa, buna karşı ses çıkarmamamız da beklenemez. Acaba, insanlar sadece sanayileşmenin mi bizi kurtaracağını düşünüyorlar? Eğer böyleyse çok yazık. Çünkü, gözleri olmayan bir insan yaşamını sürdürebilir ama ya kalbi olmayan? Herhalde böyle büyük bir eksikliği kalbimizin derinliklerinde her an duymamızı bize çok göremezsiniz.

Peki ne zaman bir kültür ve sanat merkezine sahip olacağız?

Daha bir yıl önce kadar tiyatronun neye benzediğini bilmeyen bir kişiydim. Televizyonda adını duyar, derslerimizde onunla ilgili sayfalar dolusu kuru bilgiler edinilir, sonra da unuttur giderdik. On altı yaşında bir gencin bir kere olsun tiyatroya gitmemesi ne acı bir şey. Ben kendimi bu konuda biraz daha şanslı buluyorum. Ya diğerleri? "Ali'ler", "Ayşe'ler", "Mehmet'ler"... Yirmi beş yaşlarına geldikleri halde ellerinde bir tiyatro bileti bulunduramayacak olanlar?

Sonra izlemek istediğimiz filmi, dinlemek istediğimiz sanatçıyı, hayran olduğumuz bir ressamın resim sergisini, hep büyük şehirlere akrabalarımızı ziyarete gittiğimiz de mi göreceğiz?

Ne zaman büyük şehirlere kitap siparişi vermekten kurtulacağız?

Okumak istediğimiz kitabı bir gün de kendi ellerimizle yerinden almak gibi bir şansımız

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

olmayacak mı?

Okul çıkışlarında elimizde tuvaller, enstrümanlarla halk eğitim merkezlerine koşabilecek miyiz?

Fakat biz; yine de inanmaktan vaz geçmeyeceğiz. Ne de olsa genciz, umutlarımız var. Ne de olsa dev adımlarla geleceğe koşuyoruz. Fakat genç olarak yapacağımız sadece hayal kurmak ya da büyüklerimizden sürekli bir şeyler istemek değil. Üzerimize düşen büyük görevin farkındayız: Çalışmak, durmadan çalışmak. Bir şairin dediği gibi, "saçlarımızı kahvelerde değil, kütüphanelerde ağartmak" Bir meslek edinip , yurdumuza faydalı birer insan olmak,geleceğe bir ışık da kendimizden katmak.

Evet, hayallerimiz, umutlarımız, isteklerimiz var. Hepsi de toprağa yeni düşen tohum kadar saklı ve ürkek, bir fidan kadar taze ve yeşil, güneş kadar parlak ve bir o kadar aydınlık...

Lütfen, tohumlarımızın üstüne basmayın. Fidanlarımızı susuz bırakmayın, güneşimizin önünü kapatmayın.

Hayallerimiz ağlasın....

Nihal KÖŞKER KİMLİK

İnsan yaşadığı, memleket edindiği yeri, varıyla yoğuyla olduğu gibi kabul eder. Ama nedense her insan çevresiyle ilgili daha geniş imkanları hayal eder. Küçük bir kasabada yaşayan bir çocuk, lunapark sevdasını,bir büyük de sosyal faaliyetlerin eksikliğini hep içinde yaşar.

Mutlaka biz de buna paralel düşüncelere sahibiz. Çünkü her insanın psikolojisinde, kendisine en iyi hizmetlerin sunulması özü yatar.

Cumhuriyetin 75. Yılıyla birlikte ilerlemeye devam ettiğimiz mükemmeliyet yolunda, zirveye ulaşmak için zihinler 100. Yılı benimsemiş, ulaşmak istediğimiz bu mükemmeliyetlere ise çekirdekte kendi il sınırlarımız içinde başlamak en iyisi. Çorum diyoruz...

Sımsıcak bir şehir. Kendi çapında ilerlemiş. Ama günümüz akıllı hayali durduran teknolojik **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

gelişmelere takılınca, birçok eksikliğimizin daha olduğunu fark ediyoruz. Aslında bizim istediklerimiz olağanüstü şeyler değil. Artık bilim füzelerle uğraştığına göre, biz niye hala ulaşımda zorluk çekelim?

Dar kalıpları aşmak diyoruz, er zaman. Ancak bunun temelde yine eğitimle çözümleyeceğini kastetmiyoruz. O halde, öyle bir teşvik edici sistem geliştirelim ki ; diğer gelişmelere engel bir durum olmasın. Bu temelin, bizim görmek istediklerimizi kolaylaştıracağı inancıyla 100. Yıl yolculuğuna çıkabiliriz.

Şüphesiz, bu anlamda isteyebileceğimiz en güzel şey, bütün bölümleri barındıran, yabancı dil ağırlıklı bir üniversite. Neden olmasın? Bizim de eğitimciler olarak destek verebileceğimiz bir eğitim merkezi. Tabi bu nitelikte bir üniversiteye sahip olan bir şehirden, diğer okullarının da eğitim seviyesinin yüksek olması beklenir. İdeal Çorum temelini eğitimle kurduktan sonra bunu diğer isteklerimizle bina edebiliriz.

Size bir şehrin havaalanına sahip olduğu söylense, hemen o şehre gelişmiş kimliği verirsiniz. Çorum' da bu kimliğe sahip olmalı. Şehrin girişinde, ilçeleriyle yollarının kesiştiği bir alanda yer almalı bu havaalanı. Tabi bu yollar, yan yana iki arabanın sürtünerek geçtiği değil, otoban rahatlığına sahip yollar. Uçağın getireceği ulaşım imkanlarının, ilçeleri de üç tarafı kapalı bir çıkmaz sokak olmaktan kurtaracağını düşünecek olursak, çevresiyle bütünlenmiş bir Çorum hayal olmaktan çıkar. Tabi bu gelişmeyle artacak olan nüfus karşısında klasik belediye sistemleri yetersiz kalacağı için şehir görünümünü destekleyen tramvay ulaşımı düşünülebilir ve çevre ilçelerin insanlarını çarşıya çıkar gibi kısa bir sürede Çorum' a ulaştıracak metro tipi raylı sistemler Çorum'un tanınması ve güçlü bir iletişim için çok önemli.

Çorum kültürel zenginliğe sahip bir şehrimiz. Bir Alacahöyük ve Boğazkale gibi tarihi miraslara sahip. Fakat bu yeterli olmuyor. Bu zenginliklerin yeni bir anlayışla değerlendirilmesi; çevre **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

merkezlere rahat ve temiz oteller ve tesisler kurularak buralarda daha fazla turist kazandırılması,böylelikle de Çorum'un Türkiye'nin kültür merkezi unvanını giymesi bir başka isteğimiz.

Bütün bunlar insanlara hizmet için değil mi? O halde bir takım sosyal kalkınmalara da bizim desteğimiz gerekiyor. Gelişmiş yardım kuruluşlarını, çocuk yuvalarını ve diğer sosyal faaliyetleri görmek istemez miyiz?

Bu istek bile bir manevi katkıdır aslında.

İşte Çorum'u, Cumhuriyetin 100. Yılında bütün bunları avucunun içine almış,kalkınmış, planlı ve istikrarlı bir politikayı kendisine ilke edinmiş bir şehir olarak görmeyi umuyoruz.

İnsan demek, ideal demektir. İdealler bir olduğu sürece, metropol bir Çorum giderek yaklaşacaktır.

Tuğba KÜÇÜKSAKAL HASRET

Hiç kahraman oldunuz mu? Peki ya rüyasında kahraman olduğunuzu gördünüz mü? Yine mi hayır? O zaman mutlaka kahraman olma hayalleri kurmuşsunuzdur ya da, en

azından erkekler için söylüyorum askerde,birilerine "Kahraman Çorumluyum" demişsinizdir.

Ben hiç kahraman olmadım. İşin doğru su,beni kahramanlık vasfına taşıyabilecek bir şeyler de yaptığımı sanmıyorum.

Rüyalarım da henüz böyle güzel düşünceler yer etmiş değil. Ama, ne yalan söyleyeyim, bir gün kahraman olabilme düşüncesi daima hayallerimi süslemiştir. Kahramanlık nedir yada kahraman olabilmek için ne yapmalı? Kimileri, buna belki "insanlığı kurtarmak" der; belki evreni.... Kimine göre en kahraman, bir yangında avuç içi kadar bir çocuğu kurtarmayı

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

başaran bir yangın adamı; itfaiyecidir. Kimi "en kahraman babam" der, babasının yeryüzündeki en mükemmel kişi olduğunu düşünerek...

Bence kahramanlık, kahramanlığı devam ettirebilmek, kahramanlığa kahramanlık katmaktır. İşte bu tanım, kahramanlığın, şüphesiz en güzel tanımıdır. Benim tanımım olduğu için değil, Türk'ün kahramanlığını ifade ettiği için, en güzel tanımıdır. Bu tanım.

Biz Türk'ler için Başöğretmenimiz, en büyük kahramandır.

Sonra? Sonrası Türk Milleti geliyor. Çünkü, Türkler Atatürk'ün kendilerine armağan ettiği en güzel hediyein Cumhuriyet olduğunun bilincindedir. Bu yüzden, Türkler, kahramanlığa kahramanlık katarak, Cumhuriyetini - özgürlüğünü - elinden geldiği kadar, en yükseğe ulaştırmak için gayret göstermişlerdir. Sanırım bunu başardık da... Ama eminim, bununla yetinilmeyecektir. Yetmiş beş yılda, elliye aşan üniversite sayısı da, Türk Milletinin yeterli olanla yetinmediğinin görsel şahididir.

Yalnız, tek bir sorun var. Sanırım Türklerin Avrupa arenasında hak ettiği yerde olmayışının tek sebebi bu. Sorun, kimi ilimiz de birden fazla üniversite olmasına rağmen, kimi ilimizde fazlasıyla ihtiyaç duyduğu halde, bir üniversite, bazen de bir fakülte bile olmayışındır. Şahsen ben, üniversite sınavına girerken, tercihlerimin arasında ilk sırayı, kendi memleketimin yani Çorum'un bir üniversitesine bırakmayı arzuldum. Maalesef şu anda ne benim böyle bir şansım var, ne de diğer hemşehri öğrencilerin.

Açıkçası ben, Çorum'a bir fakülteyi de yakıştıramıyorum çünkü, bunu hak etmediğimizi biliyorum.

Bütün imkanlarıyla, çevre güzelliğiyle, temizliğiyle, aydın seviyesinin yüksek oluşuyla, bir üniversite için gerekli olan tüm altyapıya sahip olan Çorum'umuzda bir üniversite görmek, hem Çorum için hem de Atatürk Türkiye'si için çok acıdır.

Çorum halkı neyi başardı? Birçok ilimiz de, özellikle doğu illerinde, maddi imkansızlıklar

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

nedeniyle, çeşitli bölgelere göçler başlarken Çorum, kendini geliştirmeyi bilen bir il olarak televizyon programlarına konu oldu. Çünkü; Çorum halkı göç nedeniyle bütünlüğünü bozmak yerine, yapılan yatırımlarla, açılan fabrika ve okullarla ilerlemeyi, gelişmeyi öğrendi.

Şimdiye kadar bunu sadece bir üniversite ile süsleyemedik. Evet, bu bizim tek eksikimiz. Tek ama büyük bir eksik. Bence o eksiğin ismi bile hazır.

Hitit Üniversitesi... Tarihi kültür birikimimiz, en açık şekilde ortaya koyabileceğimiz tek isim de bu olsa gerek.

Ben; bir üniversite diploması almak için ailemden, sevdiklerimden, toprağımdan uzak kalmayı düşledim. Ben; evvel Allah'ın izniyle altı yıl sonra üniversiteyi bitirip, diplomamı elime alıp, "ben Hitit Üniversitesi mezunuyum" dediğimde, işsiz kalmamayı düşlerim. Ben en güzeli düşledim. Çorum için...

Ben; Çorum'un için en güzeli düşledim.

İşte, Çorumlunun asıl kahramanlığı burada devreye giriyor.

Cumhuriyetinizin, birinci yılından yetmiş beşinci doğum gününe karar kahramanlığını göstermesini bilen Türk, Cumhuriyetin yüzüncü, iki yüzüncü yılında da Türklüğünü bilmeli, kahraman olduğunu hatırlamalıdır. Her Türk kahramandır; Türk olduğunu hatırladığı sürece...

Her Çorumlu kahramandır; kahraman olduğu hatırladığı sürece...

Eğer birilerine seslenme sırası bende ise; (haddime düştüğü kadar) her kaybettiğinde, kazanan yanları da olan tek millete sesleniyorum. Türk'e sesleniyorum.

Kahraman Çorumluya sesleniyorum. Yirmi beş yıl aslında uzun süre. Bu kadar zamanda çok işler yapabiliriz. Arkadan düşünülmesi gereken bir gençlik geliyor. Bu gençlerin, kendilerinden önce gelen nesil için ahlar tüketmemeleri bizlerin elindedir Otuz iki inciye biraz sıktın mı, Necip Fazıl'ın da dediği gibi; "karıncalar gibi çalışıp, geride dev gibi bir eser

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bırakmalı", Hitit Üniversite sini başarmak zor olmayacaktır. Yeter ki; bizler sonuna kadar diretelim ve azmimizden ödün vermeyelim.

Haydi,şu hasreti bitirelim.

Kezban EKER SIRA BİZLERDE

Dönüyoruz, durmadan, usanmadan...

Belirlemişiz yörüngemizi ilerliyoruz. Ne bir yıldıza çarpıyor, ne de bir saniye gecikiyoruz. Biliyoruz ki koşma yana, ilerlemeyene yaşama şansı yok. Nasıl ki dünyanın bir saniye durmasının alemi alt üst edeceği bir gerçekse, içindeki tembellik duygusunun mahkumu bir milletin ayrı noktada dönüp dolaşacağı da bir o kadar gerçek.

Zaman ya da zamansızlık... yahut zamanın derinliklerinde kendini kaybetmişliğin ıstırabı. Evet, bizler zamanın büyüüne kapılmış gidiyoruz. Rüzgarın önündeki bir yaprak gibiyiz, sürükleniyoruz.

Bazen bir ölümün arkasından dökülen göz yaşlarında bazen de büyük bir hatanın ıstırabının

ortasında, ihmal edilmiş bir zamana duyulan bir pişmanlığın dalgalandığını görüyoruz.

Görüyoruz, görüyoruz da mahkumu olduğumuz tembelliğin kucağında sallanıyoruz. Oysa bilinmeyenlerle kaplı dünyanın çaresizliği içinde bocala yan insan sağlam bir dostuna sarılmalıdır. Bu sağlam destur " yılmadan, ümitsizliğe kapılmadan, her yeni güçlkle yeniden azimlenerek, sonuçta başarılarının meyvesini yemek" olmalıdır.

Hayat zor, yaşayabilmek için mücadele şart. Hele de dünya "bilgi çağı" deyip bilgisayara sarılırken, işlem merkezleri, bilgi bankaları kurulurken. Geçmiş zaferlerle süslü bir milletin elindekilerle yetinir olması ne acı. Kim inanır bir zamanlar üç kıtanın sultanı olduğumuza. Dayanaksız söylemiyorum bunları. Ortada bazı eksiklikler var ki böyle bir yazı yazmaya gereksinim görüyorum.

Türk Milletinin şu anki durumundan memnun değiliz. Zira bizler daha iyisine layığız. Bu güne kadar da boş durulmadı biliyoruz. Ama yeterli

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

değil. Uzun bir yol aldık. Cumhuriyetin 75. Yılına dek. Daha nice 75. Yıllar ve yollar var önümüzde, açılması zor. Hani hep derler ya," dikenli yollar " işte öyle. Bizler ilk adımı attık yola çıkmakla. Bu demek değil ki her şey tamam. Aksine daha bir azimlenmeli, hırslanmalı, engeller bir bir arkada bırakmalı ...Bunu yaparken de ne geçmişî unutmamalı, ne de başarının sarhoşluğuyla sersemlemeli. Çalışmalı, çalışmalı, bire bin katmalı, her gün yeni fabrikaların bacaları tütürülmeli, kaynaklar fışkırmalı göğe...

Okullar açılmalı, ilim, ilim diyen. Bütün bunlar gözünüzde büyümesin. İnsan çevresinden başladı mı yapılanmaya,gün olur bakarsınız ki; hedefin tam önüne gelmişiz. Nasıl herkes evinin önünü süpürdüğünde dünya temizlenmiş olursa, bizler de evimizden, köyümüzden, ilimizden evet ilimizden başladığımız bütün notalar yerleşecek, başarının türküsü süzülecek sazlardan.

İlimiz; cennet vatan denilen Anadolu'nun bir diyarı, gelişen ve daha da gelişmeyi bekleyen. Bu gelişme kendiliğinden olmayacak elbet. Çalışkan, yorulmayan,saygılı,bir o kadar da duyarlı gençlere

ihtiyacımız var ki umutlar gerçekleşsin, hayal olmaktan çıksın. Duyarlı insan; belki de sihir bu kelimedede. Anahtar sözcük kim bilir. Duyarlı insan; dediğimiz bu kitle. Yaşadığımız topluma sahip çıkan gençler, işte o duyarlı gençlerimiz içlerindeki çalışma azimleriyle toplumu ileri ki asırlara taşıyacaktır. Gençlerimiz büyük bir potansiyel enerjiyi barındırıyorlar yüreklerinde. İş bu enerjiyi aktif hale getirmekte. Bu da iyi bir eğitimle olsa gerek. Eğitilmemiş gençler, bilinçsiz yetiştirilen çocuklar,sadece çıkarları uğruna yaşayan bencil insanlar...

Böyle bir gençlik yetiştirmek milletin geleceğini kendi eliyle yok etmesidir. Daha yeni yeşeren bir fidanın dalları bir bir kırılmasıdır.

Her insanın bir ütopyası vardır. Hele de bu insan kanı damarlarına sığmayan, coşmak üzere her an ayakta olan bir gençte ise hedefler daha büyüktür. Biz ilimiz gençleri de birçok umuda,beklenti ye sahibiz.

Her şeyden önce bizlere inanılmasını bekliyoruz. Ardından nefes alabileceğimiz bir [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

çevre. Temiz bir çevre,yeşil alanlar...Saygı ve sevgi diye bağıyoruz her fırsatta. Eğer bu iki terimin gerçek hatasını öğrenebilsek ne aç bir insan görürdünüz çöp başında,ne de yaşadığı apartmandaki kapı komşusundan habersiz insanlar...

Bizler birbirimize sahip çıkalım istiyoruz. Düşen arkadaşımızın elinden tutup onu da ayağa kaldıralım, birlikte çabalayalım istiyoruz. Başarıyı başkasının başarısızlığı üzerine kurmak istemiyoruz. Aksine yarışarak hedefe ulaşp yine sonuçta yarış arkadaşlarımızla el sıkışarak ayrılalım istiyoruz. Bir maziye baktığımızda bir de ileriye, gerçekten gönül rahatlığı ile " görevimizi yaptık " diyebilelim istiyoruz.

İstemekle de yetinmiyor, kendi çapımızda çalışıyoruz da ve fırsat bekliyoruz planlarımızı ortaya dökmek için.

Bekliyoruz, bekliyoruz...Sıra bize de gelecek. İster 25 yıl sonrası, ister milyonlarca yıl sonrası için plan yapın. Önemli olan ilk iş eğitilmiş gençler yetiştirmektir ve hemen arkasından da güven.

Bu zincirin halkasıdır. Sağlam bir kolye için nasıl her zincirin birbirine iyice tutunması gerekiyorsa,bizlerinde "Cumhuriyetin 100. ve 1000. Yılına sağlam temellerle ulaştırmak istiyorsak" bu geçmişten aldığımız mirası katlayarak ileriye taşımamız gerekiyor. Kısacası başarı insanın yarattığı" ile, ilçeye " sahip olmasıdır.

Serkan UZUNKAYA HAYALLERİMİZ AĞLAMASIN

Hayallerimiz, ümitlerimiz var.... On binlerin, yüz binlerin belki de milyonların hepside toprağa yeni düşen tohum kadar saklı ve ürkek; bir fidan kadar taze ve yeşil; güneş kadar parlak ve bir o kadar aydınlık...

Güzel şey hayal kurmak, umutlara sarılmak.

Yeniye hep daha iyiye, hep zirveye ulaşmaya çalışmak. Bir insan var mıdır ki elini bir kez olsun buzdağının zirvesindeki güle uzatmak istememiş;ya da. Mehtaplı bir gecede uykusu

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

kaçınca, yüzünü gökyüzüne çevirip, kayan yıldızlara bakmak, hayalleri için, umutları için dilek tutmamış?

Evet güzel şey hayal kurmak. Ama nereye kadar?

Bazen hayaller yetmez olur; yıllarca içimizde yanan umut ışıĒı bir anda sönüverir. İşte hayaller oraya kadardır. Artık istediklerimizin sadece gözlerimizi kapattığımızda, eynimizde canlanması yetmez olur açtığımız zaman gözlerimizi, hayal yerine gerçeği görüp hissetmek, ona dokunmak isteriz. Boş masallarla avutulan bir bebek olmaktan kurtulup elimize bebeğimizin verilmesi gerektiğini düşünürüz.

O halde verin artık bebeklerimizi... İçimizde hayallerimiz, umutlarımız bir olmuş isyan ediyor. Her şey hayal olmaktan ibaret kalırsa, duyacağınız hıçkırıklar inanın dört yaşındayken eline bebek tutuşturulmayan bir çocuğun ağlayışı olmaktan çıkıp, artık elinde daha gerçekçi, daha ciddi bir şeyler görmek isteyen bir gencin çığlıklarına dönüşecek. Deli gözbebeklerinden bir grup. Hayallerimiz, umutlarımız var biz Çorumlu

gençlerin. Artık bir şeylerin değişmesi gerektiğinin bilincinde olan gençleriz biz. Şöyle etrafımıza bakıp düşündüğümüzde ne kadar çok şeye ihtiyacımız olduğunu görüyoruz.

Hayallere bile sığmayacak kadar büyük gerçeklere ihtiyacımız var. Hangi gerçekler mi? Etrafımızdaki karanlık yanlışların ve eksikliklerin giderilmesi için zamanın gelip geçmekte olduğu... En büyük gerçeğimiz.

Neyin hayalini kuruyoruz biliyor musunuz? Acaba gün gelecek insanlar saçma sapan düşüncelerden, fikirlerden vazgeçecekler mi? Sürekli doğru olduğunu savunup da sanki gözleri bağlanmış, beyinleri demir çerçeveye alınmış gibi hâlâ etraflarındaki kocaman yanlışları görmemekte direnecekler mi? Geçenlerde anneannemi ziyaret için gittiğim köyde tanıştığım yaşlı dede, saplanıp kaldığı düşüncelerden kurtulacak mı? İki bine bir kala traktörün bir "gavur icadı" olduğunu söyleyip, tarlasını karasabanla sürmeye çalışan bir dedenin varlığı bile insanı ürkütüyor. Tarlasını iki saat gibi kısa bir zamanda sürmek varken, inat etmiş

[KİTAP BAşINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

günlerce bir tarlayla uğraşiyor. Komşuları ondan habersiz tarlasını traktörle sürünce de uğursuzluk getirecek diye tarlasını satıyor. Bu nasıl bir düşünce anlamıyorum. Umarım beyinler demir çerçevelerden, fikirler; karanlık örümcek ağlarından sıyrılmaya çalışacaklar.

Biz gençler, beyinler yenilendikten sonra her alanda tam bir iyileşmenin sağlanacağına inanıyoruz kan kanseri bir insanın kurtuluşa giden yolunun kemik iliği naklinden geçmesi gibi,bizim kurtuluşumuz da beyinlerin yenilenmesine bağlı...

Sonra hep hayal etmişizdir: Bütün insanlar ekonomik bakımdan rahatlayıp artık "para" yerine başka şeyleri düşünmeye başlamasını... Çünkü insanın midesinden gelen sesleri dinlerken, beyinlerinden gelenlere kulak vermesi beklenemez.

Bunu da başardıktan sonra,sıra yeni fikirlere açık beyinlere taptaze güzellikler aşılama gelecektir, ama nasıl? Tabi ki eğitim ve öğretim alanında yapacağımız yeniliklerle...

Sungurlu'da, Sungurlu'nun köylerinde ve hatta Çorum'da bile okul sıkıntısı çekiyoruz. Köylerimizde küçücük çocuklar ve gençler,

sabahın ilk ışıklarıyla şehir yolunu tutuyor, yaz-kış demeden. Ne gereği var bu sıkıntının? O küçük çocuklar neden köylerinde kalıp, anne ve babalarının gözleri önünde rahatça okullarına gidemiyorlar?

Zaten çekilen bu sıkıntılar yüzünden hem anne-babalar çocuklarını okula göndermek istemiyorlar, hem de eğitim ve öğretimdeki başarıları azalıyor. Bırakın köylerimizde okul yapımını daha Çorum'da bir üniversitemiz bile yok. Diğer illerimizden farkı ne Çorumun? Her gün yeni bir fabrika yapacaklarına, neden bir de üniversite yapılmıyor? Tabi ki,sanayileşmeye hiçbir zaman karşı değiliz. Fakat, bu bazı şeyleri engelliyorsa, buna karşı ses çıkarmamamız da beklenemez. Acaba, insanlar sadece sanayileşmenin mi bizi kurtaracağını düşünüyorlar?

Eğer böyleyse çok yazık. Çünkü, gözleri olmayan bir insan yaşamını sürdürebilir ama ya kalbi olmayan? Herhalde böyle büyük bir eksikliği kalbimizin derinliklerinde her an duymamızı bize [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

çok göremezsiniz.

Peki ne zaman bir kültür ve sanat merkezine sahip olacağız?

Daha bir yıl önce kadar tiyatronun neye benzediğini bilmeyen bir kişiydim. Televizyonda adını duyar,derslerimiz de onunla ilgili sayfalar dolusu kuru bilgiler edinilir, sonra da unuttur giderdik. On altı yaşında bir gencin bir kere olsun tiyatroya gitmemesi ne acı bir şey. Ben kendimi bu konuda biraz daha şanslı buluyorum. Ya diğerleri ? "Ali'ler", "Ayşe'ler" , "Mehmet'ler"... Yirmi beş yaşlarına geldikleri halde ellerinde bir tiyatro bileti bulunduramayacak olanlar ? Sonra izlemek istediğimiz filmi,dinlemek istediğimiz sanatçıyı,hayran olduğumuz bir ressamın resim sergisini,hep büyük şehirlere akrabalarımızı ziyarete gittiğimiz de mi göreceğiz ? Ne zaman büyük şehirlere kitap siparişi vermekten kurtulacağız ? Okumak istediğimiz kitabı bir gün de kendi ellerimizle yerinden almak gibi bir şansımız olmayacak mı ? Okul çıkışlarında elimizde tuvaller,

enstrümanlarla halk eğitim merkezlerine koşabilecek miyiz?

Fakat biz; yine de inanmaktan vazgeçmeyeceğiz.

Ne de olsa genciz, umutlarımız var. Ne de olsa dev adımlarla geleceğe koşuyoruz. Fakat genç olarak yapacağımız sadece hayal kurmak ya da büyüklerimizden sürekli bir şeyler istemek değil.

Üzerimize düşen büyük görevin farkındayız.

Çalışmak, durmadan çalışmak. bir şairin dediği gibi,"saçlarımızı kahvelerde değil, kütüphanelerde ağartmak "Bir meslek edinin, yurdumuza faydalı birer insan olmak, geleceğe bir ışık da kendimizden katmak.

Evet, hayallerimiz, umutlarımız, isteklerimiz var. Hepsi de toprağa yeni düşen tohum kadar saklı ve ürkek,bir fidan kadar taze ve yeşil, güneş kadar parlak ve bir o kadar aydınlık.

Lütfen, tohumlarımızın üstüne basmayın. Fidanlarımızı susuz bırakmayın, güneşimizin önünü kapatmayın.

Hayallerimiz ağlasın.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİR YARIŞMANIN ARDINDAN

Gürsel Yayınevi olarak açtığım Çorum Liseler Arası kompozisyon yarışmasında dereceye giren ilk beş yazıyı sizlerin görüşüne sundum.

Gönül isterdi ki; bir yarışmaların devamını getirmek için yalnız bana değil bütün hemşerilerime de aynı çaba ve katkıların birleştirilerek ileride ülkemizi ellerine teslim edeceğimiz bu gençlere destek ve teşvikte beraberlik ve hemşerilik katkılarının ödül verenlerin daha da çok olmasını dilerdim.

Aynı temennileri de Çorum ili genelinde bulunan bütün liselerin yöneticilerinin de gençlerimizi yarışmaya katılmalarını sağlayarak fikirlerinin ortaya çıkması için ufacık gayret göstermelerini umardım.

Belki ilerideki yıllar içinde yayınevimin katkıları ile bu yarışmaları birlikte yapacağımız kuruluşlar ile gelenek haline getirebiliriz. *

Bakalım zaman bizlere neler hazırlayacak.

Yapmış bulunduğumuz bu yarışmaya katılan,tüm öğrencilerimize, teşvik ederek yarışmaya katılmalarını sağlayan öğretmenlerimize, Milli Eğitim Müdürlerimize teşekkür ederken, yarışmacılara ödül veren gönül dostlarına, yarışma kağıtlarını okuyarak puanlayıp katkılarını esirgemeyen Çorumlu 2000 Dergisinin yazarlarına tekrar ve tekrar teşekkür etmeyi bir borç olarak görüyorum.

Vaat ettiğimiz gibi yarışmaya katılan öğrencilere ve okullarına Çorumlu 2000 dergisinin 6. Sayısını elden, 7. Sayısını posta ile ulaştırdım.

Bu sayı ile dergimizin gönderilmesi bitmiş olacaktır.

Saygılarımla!

Gürsel Yayınevi Sahibi ve
Çorumlu 2000 Dergisi Sorumlusu Mahmut Selim
GÜRSEL

*Ne yazık ki bu temennim tekrarlanmadı. 22/09/2020

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

NELER OLUYOR ÜLKEMDE!

Bu günlerin pek çok şeye gebe olarak karşımızda bulunmakta olduğunu görüyoruz.

Birkaç oy uğruna soysuzluk ve Vatansızlık kokan bir günlerin içinde sessizce hiç tepkisiz olmazsa da tepki verenlerin sesinin de kesildiği bir düzenin çarkları içinde kaldık.

Yaklaşan seçimin ve 100 yılların kutlandığı bir düzen ile bilgi ve gördüklerimizi alabora edecek bir girdabın başlangıcında olduğumuzu görüyorum.

BANA NE diyemiyorum.

Belki benim bu tepki veya tespiti okuyan birkaç kişinin bana hak vermesi ile benim önerimin de katılanlarını göremesem de onlara bilgi verdiğimin rahatlığını hissetmem gerekir diye düşünüyorum!

Neden banan ne diyemememin sebebi benim bundan sonra arkamda bu ülke için kalacak ve kalan için de üzülecek bir mirasçım bulunmayışı.

Yaşamım ise Allah C.C. müsaade eder ise Çorum'un tabiri ile bir koyun ömrü kadar ömrümün olması.

Bana ne diyemememin sebebi ise; bu Güzel Ülkemin içimizdeki ve çevremizdeki düşmanlarının bir mantar gibi türemesi ve bu mantarların Ülkemizin tamamını kaplamasının üzüntüsü ile için için kahroluyorum.

Bu yazının yazıldığı zaman idilimi içerisinde neleri anacak nelerden konuşacağız?

ATATÜRK'ÜN GENÇLİĞE HİTABESİNDEKİ:

Türk ve Türkiye için en önemli bulgulardan ve Ülkemin ne hale geldiğini çok uzun yıllar önce gören **ATATÜRK'ÜN GENÇLİĞE
HİTABESİNDEKİ:**

“Ey Türk Gençliği!

Birinci vazifen, Türk istiklâlini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.”

Bu hitabedeki binici paragrafındaki emirini ne yazık ki pek çok gencimiz uykuda olduğu için

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

duymamış veya görmemiş gibi davranmaktalar. En büyük hata ise gençlerin kim olduğunu anlayamamasından olsa gerek. Gençlik sadece belli bir yaş grubu olmayıp kendisini bu grubun içinde görebilen, hissedebilen bütün TÜRK VATANDAŞLARININ olması gerektiğini anlamaz gözükerek elimizdekilerin gideceğinden korkarak Cumhuriyetin muhafızından ve cumhuriyeti savunmaktan uzak durmamızdır! Yine ATATÜRK Aynı hitabede:

“Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur.”

TÜRK'ÜN mevcudiyet ve istikbalinin temelini cumhuriyet olduğunu, başka bir idare şekli ile yönetilince TÜRK'ÜN yok olacağını işaret ederek;

Bu temel, senin, en kıymetli hazinendir.

Demiş ve Cumhuriyet idaresini muhafaza ve müdafaa etmez isek bu kıymetli hazinenin başına gelecekleri de şöyle izah ederek UYARMAKTADIR!

“İstikbalde dahi, seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahilî ve haricî bedhahların olacaktır.”

Bu günlerin açık ve net görünüşünün izahı olarak algılayamadığımızı ve

“Bir gün, İstiklâl ve Cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şerâitini düşünmeyeceksin!”

Bu günlerin şimdiki yaşadığımız zaman diliminin içinde aynen meydana geldiğini ve Türk Gençlerine hitabesinin neleri gördüğünü ve ne yapılmasını önerdiğini anlamamızı istemektedir devam ile;

“Bu imkân ve şerâit, çok nâmüsait bir mahiyette tezahür edebilir. “

Bir gün olayların durumu uygun olmayan durum ortaya çıkabilir.

“İstiklâl ve Cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bir galibiyetin mümessili olabilirler. “

Özgürlük ve Cumhuriyetimize kast edenler bütün dünyada görülmemiş bir çoğunluk (galibiyet) tensil edebilirler!

“Cebren ve hile ile aziz vatanın, bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir.”

Zorla ve HİLE ile vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş, tersanelerine girilmiş, orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bizzat işgal edilmiştir.

“Bütün bu şerâitten daha elîm ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler.

Hattâ bu iktidar sahipleri şahsî menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler.”

Dış düşmanlardan daha tehlikeli ve vahimi olarak da Ülke dâhilinde İktidar sahibi olanların dikkatsiz, boş bulunma, dalgınlık içinde olabilirler ve hatta; ihanet, hainlik içinde bulunabilirler. Hatta

bu iktidar sahipleri kendi çıkarları için, şahsî çıkarları için, işgal ettikleri yönettikleri yerleri siyasi emellerine kullanabilirler ve hatta “TEVHİT” tek olduğunu söyleyebilirler

“Millet, fakr ü zaruret içinde harap ve bîtap düşmüş olabilir.”

Millet olarak sizler İhtiyaç, fakirlik ve yoksulluk içinde yorgun ve bezgin duruma düşmüş muhtaç kalmış olabilirsiniz diyor ve

Ey Türk istikbalinin evlâdı! İşte, bu ahval ve şerâit içinde dahi, vazifen; Türk İstiklâl ve Cumhuriyetini kurtarmaktır! Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur!

Demektedir!

23 Nisan ve bu günler

Neler

oluyor?

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

NEDEN BU GÜNLER HEP BÖYLE BOZUK?

Nedeni bizlerin bu günlere gelir iken yaptığımız sahtekarlıkları ve diğer Dinen ve İnsani olarak yaptığımız bozuklukların birikimi olarak burada karşımıza çıkmasından değil midir?

Bunları inceler isek; Hakkımız olmadığı halde başkalarının haklarını almadık mı?

Benim olsun onun olmasın diye birbirimizin hakkını gasp etmedik mi?

Hakkımız olmadan hak sahibine iftira ve suç atarak onun hakkını yemedik mi?

Birisinin hakkın yediğimiz zaman o kişinin bakmakta olacağı ailesini de hakkını yemedik mi?

Çalmayı alma olarak görmek işte bunda olsa gerek!

Dedelerimiz herkes savaşa gider iken bazıları askerden kaçarak dağlarda eşkıyalık yaparak onun bunun ufak tefek mallarını gasp etmediler mi?

Anamız babamız da bir zamanlar para biriktirerek faiz parası alarak bizlerin özüne haramı sokmadılar mı?

Okur iken imtihanda kopya çekerek haksız olarak bir üst sınıfa geçmedik mi?

Okur iken diğer talebelerin haklarını yemek için önceden tarafımıza verilen şifreler ile üniversitelere girmedik mi?

Okul bitiminde torpil yaptırarak başkalarının hakkı olan makamlara girerek eşimize ve evlatlarımıza hak etmediğimiz paralar ile iâşelerini sağlamadık mı?

Esnaf olduk devlet teşvik verdi diye hak etmediğimiz halde hak etmiş gibi teşvik alarak belki helal olan kazancımızı haram ile taçlandırmadık mı?

Sıkıştıkça banka denen faiz tuzağına giderek hem alır iken hem verir iken faizi vererek helal olacak kazancımıza dolayalı da olsa faiz haramını katmadık mı?

Adalet için müracaat ettiğimizde gereğini yapmayan adaletin kurbanı olarak sesimizin kısılması işte hep bundan değil mi? Bizi idare edenlerin de layık olduğumuz için

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bu günleri gördüğümüz düşünmüyor muyuz?

Yalanı, dolanı, hak yemeyi, başkasını
kayırmayı, aklanmaya, paklanmayı, katilleri kendi
kendisine af etmeyi, faiz almayı, faiz vermeyi,
kumar oynatarak, genelevi patronundan vergi
alarak, kâr getiren fabrikaları ve işletmeleri
yandaşlarımıza peşkeş çekerek idare edilmen
hepimizin yediği haramlar yüzünden değil mi?

Bana bu gün ben hiç haram yemedim diyen
bir kişi gösteremezsiniz!

Neden mi nedenleri yukarıda aklımın yettiği
kadar sıralamaya çalıştığım nedenlerde
bulunmaktadır.

ÜLKEMİZ NEREYE GİDİYOR

EY TÜRKÜM DİYENLER!

GÜZEL ÜLKEMİN YENİ KURULAN KÜRT VE
İLERİDE KURULACAK PONTUS
HÜKÜMETLERİNCE NASIL
PAYLAŞILACAĞINI İNCELEYİNİZ!

Dikkat edelim!

Dikkatli olalım!

Ülkemiz elden gidiyor diyoruz.

Sesiniz çıkmıyor, PKK ya da sesiniz
çıkıyordu. Bir avuç serseri ile mi koca ülke baş
edemeyecek dendi! Şimdi düşünün; bize bu afyonu
yutturanlar mı haklı, dikkat ediniz PKK
Türkiye'nin başına bela olacak diyenler mi haklı
çıktı, ne dersiniz?

Yukarıdaki haritalar; Pontus'la ilgili bir
siteden, diğer Kürdistan haritası ise başka bir
siteden alındı. Dikkat ederseniz; Suriye'nin payı
unutulmamış, Kürdisan devleti de İskenderun
Körfezini kendine çıkış yolu, denizlere açılış yolu
yapmış.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Halen uyuyormuyuz?
Uyutuluyor muyuz?
Ey TÜRK OĞLU UYANIK OL!
Ne Amerika, ne Avrupa sana dost.
ÜLKEMİZ NEREYE GİDİYOR?

Bu güzel ülkemiz elden gidiyor mu? Bu güzel
dilimiz kayboluyor mu? Bu güzel Vatanımız

tekrar “Mondros Mütarekesi” şartlarını hatırlatan
fakat, başka bir sistemle parçalanma ve ufaltılma
oyunlarına mı sahne oluyor? Bunları kulak ardı ede
ede bugün sıkıntılarını bütün ulusumuz çekmekte.
Yanda gördüğünüz harita birleştirmesinde
sınırların ne kadar birbirine çakıştığını sizlerle
paylaşmak istedim. Aynı haritada bu günkü
Türkiye haritasının üzerine “Yunanistan Pontus
hayali haritası”nı (Yazısı gelecek sayımızda)altta
ise “Kürdistan haritasını” monte ettim. Sizde
gördüğünüz gibi son derece şaşırtıcı bire bir
çakışan sınırlar “hayali sınırlar” olamaz muhakkak
planı daha önceden yapılmış. Aynen PKK nın yeni

çıktığında bazı kesimlerin bir avuç çapulcu dediği,
onca Türk evladının Şehit

olduğu, milyarlarca dolar kaybımız bu gün
bütçemizde olsa acaba IMF ye yalvarır mıydık?

Yine bugün bu oyunları yazanlara çanak
tutan kişiler mevcuttur. Kürt Devleti haritasını
yaklaşık 250 okuruma Internet’ten yolladım. Üç
beş çatlak ses mesajı geldi. Yok efendim, bu harita
sahte imiş? Yok efendim Kürt Hükümeti de kim
oluyormuş? Diye bilerek mi, bilmeyerek mi
yazdılar onu artık bilmiyorum.

Bizler tarihin tekerrür olduğunu bilmiyor
muyuz? Bize bizden başka dost olmayacağını
öğrenemedik mi? Televizyonlarda ülkemizde
yaşayan Türk’üz diyen fakat Türk’ü Türkiye’yi
yok etmek için kendilerini satan veya, kendilerinin
kendi özünde görenlerin idaresi ile güzel ülkem
yok edilmeye çalışıyorlar,uğraşıyorlar.

Dikkat edelim. Etrafımızda bulunan ülkeler;
parçalanıyor. İlk önce koca bir ülke olan Rusya
parçalandı. Parçalanan Rusya’nın yer altı

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

zenginlikleri başkalarının egemenliğine girdi. Petrol yatakları başka ülkelerin kasalarına doldurulan döviz haline geliyor.

Bizim ülkemizde de buna benzer olaylar olmaya başladı. Dilimiz yok edilmeye yabancı dilde eğitime ağırlık verilmeye başladı. Bizi idare edenler de bilerek veya bilmeyerek bu oyunun dümen suyuna kapıldılar. Adı Anadolu Lisesi olan fakat adı ile hiç alakası olmayan bir eğitim sistemi ile gençlerimizi Anadillerinden nerede ise koparacak bir eğitim verilen yerler haline getirildi. O okulların ilk mezunları bugün bazı kurumlarda çalışmaya başları. Orada gördükleri yabancı eğitimin çalıştıkları yerlerde sadece öğrendikleri dilden başka faydalarını gördüler mi? unutturulan kendi dillerinin eksikliklerini acaba duyuyorlar mı? Konuşurken bazı kelimelerin ne Türkçe, ne de öğrendikleri dilde bulamadıklarından konuşmalarını tamamlayabiliyorlar mı? Bu sorularımı cevaplarını ancak onlarla çalışanlar ve o okullarda okuyanlar bilirler.

Bazı yazar-çizer takımının ülkemizdeki çeşitliliği “mozaik” olarak bizlere lanse etmesine hiç birimiz itiraz etmedik. Bir bütün kaya gibi olan ülkemizin topluluklarını mozaik yaparak çabucak parçalanabileceğimizi bize empoze ettiler. Bizleri alıştırma alıştırma bu kelimeleri şuuraltımıza yerleştirdiler. Bizler de saf saf dinledik, baktık, okuduk fakat hiç birimizin sesi çıkmadı.

Yabancı dilde dükkan ve işyeri isimleri ile halkımızın her zaman gelip alışveriş yaptıkları, yiyeceklerini edindikleri yerlerin isimleri İngilizce olarak bizlere lanse ettiler. Bizler artık bu yabancı isimli yerleri okuma yazması olmayanlarımızın bile gayet güzel telaffuz edebilecek duruma getirildik ve yabancılık çekmiyoruz artık. Sonra bazıları çıkarak; ibadetlerimizi bozmaya çalıştı. İbadetinde bilmediğin zaman öğrenene kadar verilen müsaadeyi her zaman kullanabilirsin, bu senin hakkındır diyerek televizyonlarda bangır bangır bağırarak kulaklarımızı doldurdular. Birkaç cılız sestem

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

başka doğrusunu söyleyen çıkamadı. Bulundukları makam ve koltuklardan kaldırılabileceklerini düşündürdüler, tehdit ettiler. Dünyalıktan olma

korkusu galebe geldi ses çıkartamadılar.

Din ile alakası olmayan kimseler; göstermelik ibadet ve dindarlıkla takiye yaparak partiler kurdular. Bu partilere milyonların oylarını aldılar. Milletine, ülkesine faydalı işler yerine keselerini doldurdular. Hiçbir şeyleri olmayan kişiler milyon dolarlık oldular, ülkeyi sömürdüler.

Bugün hepimizin kızdığı ülke ile anlaşmaları oralara giderek imzaladılar, sonra da istemiyoruk diyerek mitingler tertip ettiler.

Politikacılarımız bizleri uyuttular. Har vurup harman sürerek topladıkları paraları kendi taraftarlarına peşkeş çektiler. Sahte bir kriz ile ülkelerini sıkıntıya soktular. İnsanlarımızın sabit gelirliilerini süründürdüler, açlığa teslim ettiler. Bu satırları okurken yeni bir hükümetin kurulma çabalarının olduğu günler gelmiş olacak. Yine

kendileri çalıp, kendileri oynayacaklar. Bizler ise yine kendimize küsüp, keşke ona oy vermeseydim diyerek içimizi yiyeceğiz. Onlar bunları bile bile yine ülkemizin üzerinde oyunlara sebebiyet vermeye devam edecekler ve bildiklerini okuyacaklar.

Geçenlerde ise bazı sanatkar takımı büyük konserlerde çok sesli bir toplum olduğumuzu beyanla her toplumun müziklerini bizlere dinlettirdiler. Kimseler ses çıkartamadı. Kimselerin kılı bile kıpırdamadı.

Azınlık olarak ülkemizde belirtilen kesim belirli iken,bütün dil ve ırk ayrımında bulunan halkımızı azınlıksınız diyerek parçalama girişiminde bulundular. Yine kimseden bir ses çıkmadı.

Irak bölümünde, bir ülkenin iç işlerine karışmayalım ayağı ile; Türk halkının rızıkları ile besledikleri halk şimdi bir ülke, bir devlet olma yoluna girdi. Sadece çok ileri gidiyorsun, ”iş çıkırından çıktı“ demekten başka bir sesimiz

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 210

çıkmadı. Yakında bu halk Türkiye’mden de toprak talebinde bulunma girişiminde olacağı gün gibi aşıkarken, onların sözlerini doğru kabul etme saflığı gösteriyor pozisyonlarında bizleri aldatıyorlar gibi geliyor bana. Acaba, bayrağını, meclisini, parasını ve diğer kuruluşlarını tamamlayan ve belki de haritalarını da tamamlamadıklarını bilebiliyor muyuz?

Yarınlarda, acaba Karadeniz Bölgesinde de bir ayrıcalıklı dil veya halkımızın ve bizlerin başına başka bir belanın hazırlığının ve senaryolarının hazırlandığını hissediyorum. Sizler hissetmiyor musunuz?

Dikkat edelim! Bizi istemeyenler, bizi Avrupa’ya kabul etmemelerinin birinci sebebi nüfusumuz ve dinamik gençliğimizin korkusu ile ülkemizin parçalanıp, bölünüp, darmadağın edilerek bazı kesimlerin Avrupa’ya kabulü de olabilir mi dersiniz? Neden bizi on yirmi yıl ile oyalıyorlar. Onların bildikleri bir bölünme ve yapılmış bir planın gereğini acaba bize söylemiş mi oluyorlar da biz anlamıyoruz?

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 211

Bu günlerde neler oluyor? “KUZEY IRAK’DA İŞ ÇİĞİRİNDAN ÇIKTI “,” KURT ANAYASASI HAZIRLANMAKDA”, ”APO TÜRKİYE’Yİ HAPİSDEN TEHDİT ETTİ “,”BARZANİ TÜRKMENLERİ TANIMADIĞINI SÖYLEDİ”, ”KIBRIS BEKLEMEKDE”

Ey Türk Milleti uyan! Uyan ki geç olmasın. Ey Türk Ordusu sen dikkatle bu konuları izliyorsun. Bu uyuyanları sen uyandır.

Belki uyumuyoruz fakat dikkat etmiyoruz diyenlere de inanmıyorum. Onlar bilerek veya

çıkarları için bu problemleri göz ardı ediyorlar gibi geliyor.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÜLKE KRİZ İÇİNDE Mİ?

Türkiye kendi parasının değerini koruyamama sıkıntısı içerisine girerek yine Türk lirasını erimesini seyretmekte adeta dörtnala gitmekte!

Verileri inceleyenlerin yüksek para değere karşısında hükümetin de kesin karar alamaması ise Türkiye’de yaşayanların fakirleşmesi karşısında kimsenin yapabileceği bir şey gözükmemekte. Bu duruma müdahale etmek için hiç kimse parmağını bile oynatmamakta ve sanki gittiği yere kadar gitsin görünümünde bulunmakta.

Dolara bağlı olan petrol ürünlerinin zammı ile diğer enerji üretilenler bütün üretilenlerin ve tüketilenlerin zincirleme olarak bütün her şey pahalı olarak insanların bütçelerini sıkıntıya ve krize uğrak Türkiye içinde yeni krizlere gebe kalacak gibi gözükmemekte.

Konu başlığımız olan:

ÜLKE KRİZ İÇİNDE Mİ?

Evet! Ülke kriz içinde!

Ne olacak;

Yaşayıp göreceğiz demekten başka bir yapacağımız yok.

“Yukarı tükürsek bıyık, aşağı tükürsek sakal misali!

Şu an ülkenin başka bir gruba girebileceği konuşulmakta bu grubun “Şanghay Paketi adını teşkilâtı” olarak dile getirilerek “Avrupa Birliği”nden çıkabileceğimizin konuşulduğu zaman içerisinde yaşıyoruz. Avrupa Parlamentosu, Türkiye'nin AB ile sürdürdüğü müzakerelerin geçici olarak dondurulmasını tavsiye eden tasarıyı kabul etti. Oturumda teklif 37 oya karşı, 479 oyla kabul etti. 107 parlamenter ise çekimser kaldı. Türkiye, oylama sonucunda ortaya çıkan metni AB'ye iade edecek. Ankara ile müzakerelerin dondurulması kararını sadece AB liderleri alabiliyor.

Bu kararın altında pek çok sebeplerin

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 213

bulunduğu ve bunların Türkiye için neler olacağını zaman içerisinde yukarıda yazdıklarımızı yaşayarak göreceğiz.

Kasım ayı içerisinde kutladığımızı “Atatürk Haftası ve Atatürk’ü Anma” programları yapıldı. Bazı kurumların katılıp katılmama kararları ve çelenk koyma problemleri ile geldi geçti.

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 214

KABUK BAĞLAMIŞ YARAYI KAŞIMAK

Temmuz ayı içerisinde İzmir'den gelen üç kişilik araştırma grubu, Çorum Hasan Paşa Kütüphanesinde **EL YAZMA KİTAPLAR** üzerinde araştırma yapma amacı ile kabuk bağlamış olan **ÇORUM EL YAZMA KİTAPLARI'NI** yine gündeme getirdi.

Araştırmacılar; Kültür Bakanlığı'ndan aldıkları müsaade ile **ÇORUM'A** gelmişler ve **HASAN PAŞA KÜTÜPHANESİ EI YAZMALARINI** incelemeye almışlar.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Anadolu'daki kütüphanelerin Ankara'ya taşınmasına karşıyım.. Bu görüşümü ben daha önceki yıllarda Yazma Kitapların Ankara'ya götürülmesi için Kültür Bakanlığına bir personeli olarak 1992 yılında karşı çıktım ve Çorum'da büyük bir kamuoyu yaratarak, o günkü siyasileri, Belediye Başkanını ve diğer sivil kuruluşları bilgilendirdim. Sağ olsunlar onlarda ellerinden geleni yaparak beni desteklediler ve 17 Mart 1993 tarihli Kültür Bakanlığı yazısı ile Yazma Kitaplarımız Çorum'da kaldı.

Bizim gibi kamuoyu yaratan 16 kütüphane yerlerinde kalmış oldu.

O yıllarda Çorum'daki el yazmaları gibi kitapları bulunan 55 kütüphanenin ne yazık ki; 39 undan yaklaşık 15000 el yazması kitap Kültür Bakanlığı tarafından götürüldü.

Ben merak ediyorum: "acaba Kültür Bakanlığı bu 15.000 kitabın kaç tanesini gönderilen kütüphanelerde kaydını tutturdu?", Acaba "Bu götürdüğü 15000 eserin içinden hiç kaybolanı var

mı?" Ve yine "bu kitapları götürülen illerin kitapseverleri kitaplarının akıbetini Kültür Bakanlığına sordular mı?"

Bu sorularımı cevaplayabilecek bir babayiğit bulunacağını zannetmiyorum.

Hâkimiyet Gazetesinin 15.07.2000 tarihli nüshasında da nereden icap etti ise bir beyanat vermişler. Bu beyanlarında iyi niyetlerini belirtmeleri dâhilinde bazı ithamlarda da bulunmaktan geri durmamışlardır.

Bu tarihi izleyen günlerde de Hâkimiyet Gazetesinde yayınlanan; bence cevap verilmesi gereği olduğunu düşündüğüm yazıları, yazı başlığı ile bu yazıdaki kısımları alarak kronolojik sıra içinde aşağıda Çorumluların bilgilenmesi için yayınlıyorum.

Emekli bir kütüphane Müdür Yardımcısı olarak bu söylenenleri dilimin döndüğü kadar cevaplamaya çalışayım:

Hâkimiyet Gazetesinin 15.07.2000 tarihli nüshasında:

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Prof. Dr. Ali YARDIM: "...Anadolu'daki kütüphanelerde bulunan eserlerin bazılarının Ankara'ya taşınmasının bir çelişki olduğuna dikkati çekerek, kentlerdeki kütüphanelerin o kentin kültür, tarih ve coğrafyasına ışık tuttuğunu ...",

Cevabım: Sayın Hocam! Bu görüşünüze katılmamak elde değil. Haklı olduğunuzu ve el yazma kitapların ve kitapların kentlerin yaşadığının bir kanıtıdır.

Hâkimiyet Gazetesinin 15.07.2000 tarihli nüshasında:

Prof. Dr. Ali YARDIM: "...dünyanın tanıdığı ama nerede olduğunu bilmediği kitapları keşfediyoruz. Anadolu'da medreselerin yazdığı ve ya Anadolu medreselerinde çoğaltılan eserlerin hangi sahada olursa olsun tespit ediyoruz..."

Cevabım: Sayın Hocam! Dünya bu kitapların nerede olduğunu biliyor, Türkiye'de yerlerini biliyor bu kitapların nerede olduklarını. Ne yazık ki siz bilmiyormuşsunuz ve yeni öğrenmişsiniz beyanınızda da söylediğiniz gibi

Çorum'da El Yazma Kitaplarının olduğunu bilmediğinizi. Ne yapalım siz bir araştırmacısınız (!) kitapların keşfine gelince "Hatt-ı Rıka" yazısını sizin keşfettiğinizi iddia etmeniz gibidir.

Gelelim bilinmesinin kanıtlarına: Hasan Paşa Kütüphanesinde bulunan yazma kitapları incelerken "kitap tespit fişlerin" i de incelemiştinizdir, bunlardan hangilerinin mikrofilmlerinin alındığı kırmızı divitle yazılı olduğunu her halde görmüşsünüzdür. İstanbul Süleymaniye Kütüphanesine özel ulak ile gönderilerek sıra ile mikrofilmlerinin alındığı, arşivlere konulduğu ve bu arşivden birçok ve Türk ve yabancı araştırmacıların haberlerinin olduğu Kütüphaneler Genel Müdürlüğü ve kütüphane çalışanlarınca malumdur.

Hâkimiyet Gazetesinin 15.07.2000 tarihli nüshasında:

Prof. Dr. Ali YARDIM: "...Nerede medrese vardı, buralarda hangi kitaplar yazıldı, kitapların seviyesi ne ölçüdedir..."

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Cevabım: Hocam! Nerede medrese olup olmadığını bu kitaplarla tespit etmeniz, sizin "Amerika'yı yeniden keşfetmenize" benziyor. Bir ilim adamı olarak bunu bilmelisiniz ki; Cumhuriyetin ilanından sonra Tekke ve Zaviyelerin kapatılması. Çorum'da bulunan çeşitli özel kütüphanelerde, medrese kütüphanelerinde bulunan kitaplar o zamanın savaş yoksulluğu ve yokluğu olmasına rağmen Çorumluların büyük maddi özverileri ile şimdiki Çorum Belediye Başkanlığının bulunduğu sarı taş binayı yaparak burayı "Çorum Milli Kütüphane" ismi ile Çorumluların hizmetine sunmuş ender ilden birisidir.

Buraya getirilen kitapların tasnif ve kontrollüğüne Çorum'un yetiştirdiği Rahmetli Eşref Ertekin'in getirilmesi ile kayıtların tamamı yapılmış ve nereden geldiği tespit edilmiştir. Sizin kitaplar içinde gördüğünüz mükerrer kitap demirbaş numaraları ise geldikleri kitaplıkların

eski numaralarının yenilenmesinden ibarettir.

Hakimiyet Gazetesinin 15.07.2000 tarihli nüshasında:

Prof. Dr. Ali YARDIM: "...Çorum'da tespit ettikleri bir şeyin de 7-8 Hasan Paşanın Çorum'a gönderdiği kitaplarla Çorum'un kültür hayatına olumlu bir katkı sağladığını gördüklerini söyledi...",

Cevabım: Çorum'un kültür hayatına 7-8 Hasan Paşadan pek çok önceleri katkı sağlayanların olduğunu söylemem yanlış olmaz. "Zamanın behrinde", Çorum, Osmanlı Şehzadelerinin padişahlığa hazırlandığı, eğitim gördüğü bir şehrin kazası idi. Bildiğiniz gibi bu şehir Amasya'dır. Pek çok şehzade hocası Çorumludur. Bu şehzadeleri yetiştiren hocalar Rahmetli Hasan Paşamızdan çok yıllar önce yaşamışlar ve Çorum kültürünün ta ne zamanlara dayandığı hakkında bilginizin olması gerekli olmalıydı. Sonra bu Hasan Paşa Kütüphanesinde

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bulunan bu el yazmaları sadece Rahmetli Hasan Paşanın Hicri 1313 tarihinde Çorum'a kurduğu ve Ulu Caminin avlusunda bulunan Hasan Paşa Medresesinin Kütüphanesi ile sınırlı değildir. 1202 Hicri senede Süleyman Feyzi Paşa Medresesinde bulunan kâgir kütüphanede 600 ciltlik eser vardı. Kurdoğlu Medresesinin Fevziye-i İrfaniye isimli kütüphanenin banisi Hacı Ahmet Efendi olup, sonradan 1296 tarihinde Müftü Ahmet Feyzi Efendi tarafından bir 3000 kitap mevcutlu bir kütüphane kurmuştur. Kitapları incelerken Hasan Paşanın, Süleyman Feyzi Efendinin ve Ahmet Feyzi Efendinin mühürlerini görmüşsünüzdür.

Hakimiyet Gazetesinin 15.07.2000 tarihli nüshasında:

Prof. Dr. Ali YARDIM: "...Çorum'da bulunacak bir ünik eser, dünya çapında Çorum' un tanıtılmasına yardımcı olur “

Cevabım: Sayın Hocam! Hasan Paşa Kütüphanesi

ÖZ BE, ÖZ ÇORUMLULARIN atalarından kalan kitapların Cumhuriyetin İlanına kadar medreselerde korunduğu ve Cumhuriyetin ilanından sonra da şimdiki Belediye Sarayını "Çorum Milli Kütüphane" si olarak açmış ve çeşitli bahanelerle kütüphane başka yerlerde hizmet verdikten sonra 23 Nisan 1963 muhafaza edildiği bir kütüphanedir. Buranın açılması ile birlikte "El Yazma" kitaplar da burada araştırmacıların hizmetine verilmektedir.

Hâkimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi: "...Bu kütüphanenin Çorumlularca desteklenerek, eski el yazması eserlere sahip çıkılmasını gelecek kuşaklar için büyük önem taşıdığına dikkat çekti. Denilmekte...",

Cevabım: Sayın Hocam! Bu dileğinizi Çorumlular dikkate alacaklardır. Çorumlular adına teşekkür ederim.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi :
"...Kültür Bakanlığının kütüphane görevlilerine eski eserlerin korunabilmesi için naftalinden başka bir şey verilmediğini belirterek...",

Sayın Hocam! Kültür Bakanlığı benim Müdür Yardımcılığı döneminde de, benden önceki dönemlerde de ve inanıyorum ki bu günlerde de "NAFTALİN" alınması için bir kuruş göndermemiştir.

Bildiğiniz gibi KİTAP KURTLARI denilen yaratık halkımızın GÜYE dediği kurtçuklardır. Bu zararlılarla tek yapılacak mücadele de naftalindir. Yine de sormadan geçemeyeceğim. Ön koruma olarak El Yazması Kitaplara ne ilacı tavsiye ediyorsunuz? Bu tavsiye ettiğiniz ilacı acaba İstanbul Süleymaniye, Konya Yazmalar Kütüphanesi ve Milli Kütüphanelerimiz kullanıyor mu?

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi : "... Buradaki kitapların yeterince korunmadığını gördük. Bazı kitaplarda kurt yenikleri var. Bakanlık mutlaka birilerini görevlendirip tahsisatını yapmalı...",

Sayın Hocam! Buradaki kitapların yeterince korunmadığınıza şahit olmuştunuz. Şimdi size soruyorum : "Siz Yazmaların bulunduğu bölüme girdiniz mi?

Şayet girdi iseniz buraya yetkili ve sorumlusundan başka kimsenin girmesinin sakıncalarını bilmiyor muydunuz? Şayet ısrar ederek girdiyseniz bu görevliyi zor durumda bırakacağınızı bilmiyor muydunuz? Yada Kültür Bakanlığından Yazma Depolarına girmek için özel izin mi aldınız? Zannetmiyorum!

Sizlere iyi niyet göstergesi ve itimat ederek yazma deposunun kapıların sonuna kadar açmışlar,

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

incelemenize yardım etmişler ve depoların bulunduğu koridorda incelemeniz için özel bir yer tahsis etmişler. Bilmeyerek Yönetmenliğe aykırı harekette bulunmuşlar.

Birde bazı kitaplarda KURT yenikleri var demişsiniz. Acaba bu kurt yeniklerinin tarihlerini tespit ettiniz mi? Şayet tespit etti iseniz bu KURT yeniklerinin bu gün mü yoksa birkaç asır önce mi kurt yeniğinin olduğunu El Yazması Tespit Fişlerinden görmediniz mi?

Siz yoksa Kültür Bakanlığının gönderdiği bir denetçi misiniz? Bakanlık buralara mutlaka birilerini görevlendirmeli diyorsunuz. Merkez kütüphanelerimizde 3 kütüphaneci kadrosu bulunduğunu bilmiyor musunuz? Bu kütüphanecilerin öz be öz Çorumlu olduklarını ve bu kitapların değerlerini ve atalarının geleceğimize emaneti olduğunu bilmiyorlar mı zannediyorsunuz?

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi:
"...Amaçlarının birinin de tezhipli (süslemeli) el yazması eski eserleri ortaya çıkartıp sanat tarihine kazandırmak...",

Sayın Hocam! Amacınıza saygı duyuyorum. Bir yazarımızın sizleri göklere çıkarması, çalışmalarınızı övmesi bence biraz abartmadır. Çektiğinizi söylediğiniz fotoğraflarla hazırlayacağınız eseriniz size getireceği unvanı, kazanacağınız dünyalığı göz ardı ettirmiş gözüküyor. Yukarıda da bahsettiğim gibi sizin gün yüzüne çıkartacağınız tezhip ve güzel yazılar zaten tespit edilmiş ve gün yüzüne çıkartılmıştır. Siz de bunu biliyorsunuz, fakat ne hikmetse bilmezlikten geliyorsunuz?

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi
:"...Kataloglar çok ilkel...",

Sayın Hocam! Ankara Milli Kütüphanesinin katalogları çok mu modern, hemen aradığınızı kitabı bulabiliyor musunuz? 1991 tarihinde tarafımdan bizzat parası ödenerek 10 adet alınmış "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi Dewey" adlı çalışmamın 1999 Ağustosunda yaptığım incelemede daha kayıt altına alınmadığı, okuyucu hizmetine numara ve kaydı olmadığı için sunulmadığını.

Yada Süleymaniye Kütüphanesindeki el yazması kitaplar katalogladı mı yoksa, halen tasnifleri Dewey Onlu Sisteme geçilemeyerek 1950 yılından önceki tasniflerle mi duruyor?

Belki bilmiyorsunuz, bu sizin kabahatiniz değil ben görevde iken el yazma kitaplar Ankara Kültür Bakanlığı Kütüphaneler Genel Müdürlüğünün emri ile katalog ve künye çalışmaları için götürüldü. Ben karşı çıktım. Uzmanları burada görevlendirin dedim. Ankara'ya

yollamayalım dedim de sözümü ve gücümü yetiremedim. El yazmaları 2 yıla yakın orada kaldı. Ankara'dan geldiklerinde sayım ve kontrollerde birkaç vakıf mührünün eksik olduğunu rapor vererek Genel Müdürlüğe yolladım. Gelen müfettişler haklı olduğumu gördüler ve rapor tuttular.

Fakat sonraki işlemler ne oldu (!) bilemiyoruz. Bizce de meçhuldür. Ben bir kitapsever olarak sizin yazma deposundaki çalışma ve kontrolünüzden de şüphe duydum.

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi :"...Cilt kapakları tamir edilmiş ancak, kitaplar yeterince korunmadığını gördük...",

Sayın Hocam! Gördüğünüz o cilt kapakları Cumhuriyetten önce yapılan tamiratlarla ilgilidir. 1979 yılından sonra göreve başladım emekli

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

olduğum tarihe kadar da herhangi bir tamir olduğunu duymadım.

Hocam! Acaba biliyor musunuz bilmem. Bir cilt kapağının tamiri için bir kütüphane bu işleri yapan uzman kütüphaneye müracaat etse bir kitabın cildinin ne kadar zamanda yapıldığını. Merak ederseniz lütfen Konya Yazmalar Kütüphanesinden bir kitap için gün alın.

Gelelim kitapların yeterince korunmasına. Acaba korunmamış dediğiniz kitaplar kaç tane, mürekkep yanığı olan 4 kitaptan mı bahsediyorsunuz? Bu kitapların yanma olayı acaba sizce kaç yıl önce meydana geldi? Çok mu yeni! Lütfen işi abartmayınız.

Bakımsız dediğiniz kitapların lütfen listesini dergimize yollayınız da biz de inceleyelim. Bakın Hanımefendi. Yanmış kitapların Bunların bakımlarının yapılması imkânsız. Bunları yeniden kazanmak çoğunlukla imkânsız! Bildiğiniz gibi bu kitapların düşümleri de kolay kolay yapılamıyor. Aynen saklanıyorlar. Yeterince korunmuyor

kanaatiniz zannedersenem sizi Yazmalar Deposuna götüren ve depo koridorunda depoyu açık bırakarak size emanet eden kütüphane personeli mi kastediyorsunuz?

En son sizin inceleme yaptığınız Hasan Paşa Kütüphanesini baz alırsak 1963 yılından bu güne korundu da şimdi mi korunmuyor?

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi :
"...Çorum'daki el yazması eserler artık buranın iklimine alışmış. Başka bir yere örneğin Ankara'ya götürülmesi kitapların korunması açısından sakıncalı olur. Mikrofilm makinesi, bilgisayar olmalı. Kataloglar yenilenip ortaya konulması lazım...",

Sayın Hocam! Demek ki biliyorsunuz. El yazma kitapların değil bir başka ile götürülmesi, bir başka mekâna da götürülmesinin yapacağı sakıncaları söylüyorsunuz. Bizim zamanımızda

okuyucuya kitap günlük 6 saat incelenmesi için verilirdi. Gerekçesi ne idi? Söyleyeyim. El yazması kitap alıştığı ortamdan fazla ayrılmamalı, alıştığı rutubet ve hava dışında kaldığı zaman sudan çıkan balık gibi olur düşüncesiydi. Mikrofilmi işine gelince çok eski bir teknoloji olarak kullanılmaktadır bu işlem. Otomatik bir mikrofilm makinesi bugün 150.000 \$ civarındadır. Buna ek olarak ta bir yarısı kadar 5-6 mikrofilm okuma ekranı gereklidir. En aşağı 70 m2 bir özel mekâna sahip olmak gerekmektedir. Ayrıca çekilen mikrofilm periyodik olarak belirli bir yıl sonra yenilenmesi gerekmektedir. Bunları da yaptığımızı var sayarsak; bu filmleri saklamak için ayrı bir kimyevi özelliği bulunan depo gerekmektedir. Bu sistem yerine; yaklaşık 50-60.000 \$ a dijital kamera, SD yazıcı, ve kuvvetli 2 bilgisayar, program ve fiyatı 1.5 \$ 7000 SD disk ile özverili 2-3 personel kütüphanenin tamamını 2-3 yıl gibi zamanda ölümsüzleştirebilir.

Katalog yenilenmesine gelince: Kütüphaneler Genel Müdürlüğü kataloğu hazırladı. Kitapların

künyesi, birinci sayfa, son sayfa, konusu, yazıldığı yer, müellif hattı, hattat ismi ve diğer teknik konular tamam da, Kitabı yazdıracak ADAM bulamadılar. Bastıracak PARA bulamadılar.

Sayın Hocam! Gazetedeki konuşmamızda bahsetmişti. Dizgiyi yapacak Türkiye'de 10-15 ancak var. Bu sıkıntılı ve zahmetli iş birkaç günde olmaz. Dikkatli bir operatör günde ancak 1 sayfa hazırlayabilir.

Bakanlığın verdiği dizgi parası ile de hiç olmaz. Belki Sayın Valimiz ilgilenir, belki Belediye Başkanımız, Belki TO Başkanımız. Verirler dizgi parasını ve baskı masrafı. Bastırdıktan sonra bütün Dünya Milletlerin Milli Kütüphanelerine postalama masrafları da verilirse bu iş olur.

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi:

"...sayısı 4 bine yakın el yazması eser için ayrı bir kütüphane hasredilmesi gerekiyor..."

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Sayın Hocam! Yukarıda belirttim. El Yazmalarını yerinden oynatmak, başka bir mekâna taşımak o kitapları çöpe atmaktan başka bir işe yarar hale getirmekle eş değerdir. El yazmaları hava değişiminden dolayı ya ev ekmeği gibi kururlar, ya da rutubet yada nem değişikliği yüzünden bezir yağından yapılmış olan mürekkepleri sulanır yada aharlı kağıt birbirine yapışır. Hasan Paşa Kütüphanesi Yazma Kütüphanesi olarak işlevini koruyor. El yazmaların okunduğu zaten bir odası var.

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında:

Doç. Dr. Ayşe ÜSTÜN Hanımefendi:
"...şimdi burada rastlayacağımız bir eser, ortaokullara, ilkokullara tavsiye edilen kitaplarla bir arada bulunuyor. Bu çok yanlış..."

Sayın Hocam! Yukarıda da bahsettim. El Yazması Kitapların bulunduğu yere sizi indirmeleri büyük bir hata. Bu hatayı işleyenlerin hatasını bir tarafa bırakalım da sizin beyanınıza bakalım.

Hanımefendi! Bir kütüphanede ilkokul kitabı da, ortaokul kitabı da, yasak yayında, güncel yayında bulunur. Hasan Paşa Kütüphanesinde de bulunması normaldir. Depoya hakkınız olmadan inmişsiniz. GÖRMEDİNİZ Mİ Depoda Küçük Boy Matbu Deposu, Orta Boy Matbu Deposu, Büyük Boy Matbu Deposu ve EL YAZMASI KİTAPLAR DE POSU ayrı ayrıdır. Beyanınızda çok çirkin bir iftirada bulunuyorsunuz.

Bütün kitaplar yan yana aynı depoda saklanıyor gibi beyanat veriyorsunuz. Utanın aldığınız tahsilden ve kariyerinizden. Burada yanlış nedir. "40 yıllık Kâni" sizin beyanınızla olur mu "Yani". Acaba yanlış olan sizin beyanınız değil mi?

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında: Gazetenin birinci sayfadan "**Kültürümüz Göz Göre Göre Gidiyor**" başlıklı haberinde: "...7-8 Hasan Paşanın memleketine en değerli armağanlarından olan, Hasan Paşa Kütüphanesi'ndeki el yazması eserler...",

Sayın yazarım! Burada sadece Hasan Paşanın bağışladığı eserler değil, merkez ilçede bulunan diğer kütüphanelerden ve bu güne kadar bağışlanan eserlerdir. Ayrıca El Yazmalarımız sadece Hasan Paşa Kütüphanesinde değil İskilip İlçe Halk Kütüphanesi'nde de bulunmaktadır. Götürülmek istenen bu iki kütüphanemizde bulunan El Yazması eserlerdir. İskilipli hemşerilerimize de duyurulur.

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında: Gazetenin birinci sayfadan "**Kültürümüz Göz Göre Göre Gidiyor**" başlıklı haberinde: "...bu günkü ilkel koruma teknikleri ile

zamana direnmeye çalışıyor...",

Sayın Gazeteci: Bugünkü ilkel koruma teknikleri ile zamana direnmeye çalışıyor diyorsunuz. El yazma kitapların ilkel olarak korunduğunu nereden biliyorsunuz? Modern koruma ile ilkel koruma arasındaki kıstası nasıl ve nereden tespit ettiniz?

El Yazması eserlerimiz doğduğu yani yazıldığı günden bu güne zamana direniyorlar.

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında: Gazetenin birinci sayfadan "**Kültürümüz Göz Göre Göre Gidiyor**" başlıklı haberinde: "...Çorum'un kültür hazinesi niteliğindeki eserlerin taşınması önlendi ancak o günden bu güne kadar ne yazık ki korunması için bir adım atılmadı...",

Sayın Gazeteci! Bugüne kadar korunması için bir adım atılmadı diyorsunuz? Bu beyanınıza

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bakılırsa 1992 tarihinden bu güne kütüphanede bir görevde bulunuyordunuz da kimsenin haberi mi yoktu?

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında: Gazetenin birinci sayfadın "**Kültürümüz Göz Göre Göre Gidiyor**" başlıklı haberinde: "...Bugün kütüphanede zamanın etkisiyle elle tutulduğu zaman dağılabilecek hale gelen eserlerin korunması özel bir teknik gerektiriyor. Bu teknik de Hasan Paşa Kütüphanesinde yok ...",

Sayın yazar! Bu elle tutulduğu zaman dağılabilecek hale gelen eserlerin deyince: acaba siz bu yorumu neye dayanarak ve nasıl gözlemleyerek yazdınız?

Dediğiniz şekilde Hasan Paşa Kütüphanesinde bu teknik yok diyorsunuz. Bu teknik acaba Türkiye'nin hangi kütüphanesinde var? Ben bilmiyorum. Bana belgeyerek

bildirirseniz öğrenmiş olurum.

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında: Gazetenin birinci sayfadın "**Kültürümüz Göz Göre Göre Gidiyor**" başlıklı haberinde: "... konunun uzmanları yaklaşık 5 yıl önce gündeme gelen Hasan Paşa Kütüphanesi'nin el yazması eserler için ihtisas kütüphanesi haline gelmesi düşüncesinin o günden sonra unutulduğuna dikkati çekerek...",

Sayın Yazar! Konunun uzmanları diyorsunuz. Kim bunlar? Sakın ha araştırmaya gelen Prof. Ve Dr. lar demeyin. Sizin gazetede bulundukları beyanda Çorum'da bulunduklarını bile bilmediğini ve bu kitapları keşfettiğini beyan etmişti. Sizin uzman olarak gördüğünüz kişilerin niçin adını vermiyorsunuz?

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında: Gazetenin birinci sayfadan "**Kültürümüz Göz Göre Göre Gidiyor**" başlıklı haberinde: "... Çorum'da sayıları 4 bini bulan tek nüsha nadide eserlerin...",

Sayın Yazar! Çok güzel söylemişsiniz de ne yazık ki; Hasan Paşa Kütüphanesinde ünük eser sayısı onlarla ifade edilir. Nerede o sizin söylediğiniz TEK NÜSHA ESER bu dediğiniz 1992 yılında toplanan 15.000 eserin içinde bile 100' geçeceğini sanıyorum. Çok abartmış ve atmışsınız serde her halde avcılık var.

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında:

Mümtaz İDİL'İN: "... Hasan Paşa Kütüphanesi'nde bulunan el yazma eserlerin bu imkanlarla korunmasının mümkün olmadığını,

Çorumluların sahip çıkmadıkları taktirde, el yazması eserlerin...,

Sayın Kültür Müdürüm! Bu beyanınıza önce çok kırılmıştım. Kendi odasında keşke beyanda bulunmasaydınız demiştim. Bir açıklama yapmadı. Fakat sizin de muhakkak bir şeylerden haberinizin olacağını düşünemedim. Evet! Çorumlular sahip çıkmazlarsa bu El Yazması eserlerimiz elden gidecek. Giden eserlere mi yanarsın, Çorumluların araştırma ve TEZ çalışmaları için Ankara'ya, Konya'ya gitmelerine mi yanarsın.

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında:

Mümtaz İDİL'İN: "...eserleri bu şartlarda korumak mümkün değil...",

Sayın Kültür Müdürüm! Acaba siz Çorum'a geldiğinizden bugüne kadar Hiç Hasan Paşa Kütüphanesinin Yazmalar Deposuna girip gördünüz mü? Kulaktan dolma beyanlara, **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

dolduruşa getirilerek beyanda bulunduğunuzu zan ediyorum. Bakınız, inceletiniz, 1994 yılına kadar Hasan Paşa Kütüphanesinin 3 kadrolu bekçisi vardı. Bu bekçiler ne oldular? Kadrolarını kim kullanıyor?

Bunları tekrar işlerine görevlerine verin. Hasan Paşa Kütüphanesinin 24 saat korunmasını tekrar sağlayın. Müdürlüğünüzü gösterin. Emrinizdeki insanlar düşük maaş alabilirler. Fakat bu düşük maaş almaları onların asli görevlerini yapmasını savsaklamasını gerektirmez. İşlerine gelmezse, bu ücret az gelirse çeksın gitsınler.

Hakimiyet Gazetesinin 19.07.2000 tarihli nüshasında:

Belediye Başkanımız Prof. Dr. Arif ERSOY:
"...Hasan Paşa Kütüphanesi'ndeki el yazması eski eserlerin başka bir kente taşınmasının söz konusu olamayacağını söyledi...", "... Ancak bu eserlerin korunması için de yetkili kurumlar

gerekeni yapmalı...",

Sayın Belediye Başkanım! Selefiniz Rahmetli Turan Bey el yazma kitapların Çorum'da kalması için büyük fedakârlık ta bulunmuştu. Kültür Bakanlığına Belediye bünyesinde olabilecek işlerin yapılacağı sözünü vermişti. (tafsilatlı olarak tarafımdan hazırlanan ÇORUM 1997 adlı çalışmamın 125-132. Sayfalarında bulabilirsiniz) Bizde Rahmetliye eksiklerimizden bir sıra depolarımızda bulunan raflardan yapılmasını talep etmiştik. Bir sıranın 2 veya 3 sıra çelik rafı yapıldı. O sıralar seçim telaşı ile kütüphanenin çelik raf işi yarım kaldı. Şimdi sizden bir Çorumlu olarak, Orta Boy Deposunda yarım kalan rafların tamamlanması için girişimde bulunulmasını istirham ediyorum.

Kitapların ve katalogların hazırlanması için maddi yardımınızı bekliyorum. Verdiğiniz demeç politik bir demeç. Neler yapacağınızı lütfen kaleme alarak dergime gönderiniz. Yapacaklarınızı **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

hemşerilerimize duyuralım. Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında:

Ahmet ERTEKİN:"...eserlerin burada şartlara uygun korunduğunu söylemek zor...",

Sayın ERTEKİN! Sizinle uzun yıllar aynı Bakanlık bünyesinde çeşitli konumlarda çalıştık. El Yazma Kitapların 1992 yılında götürülmesi hakkında gelen yazıda sizin bir çabanızı gördüğümü söyleyemem. Şimdi size soruyorum: Zamanının tespiti sizce de malum olan EL YAZMA ESERLERİMİZ acaba hangi şartlarla daha uygun olacağı hakkında Kültür Müdürlüğünüz zamanında ne gibi çalışmalar yaptınız? Yapmadınız, neden? Gereken Kütüphane Personeli tarafından yapılıyordu da ondan. Yazmalar Deposu denetim altındaydı, temizliği zamanında yapılıyordu, zararlı haşarat denetleniyordu. Bu gün de inanıyorum gereken önem veriliyor. 3 kadrolu BEKÇİ 24 saat görev yapıyordu. Sonra ne oldu bu üç kadro? Sizin

onayınızla başka görevlere atandı.

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında:

Ahmet ERTEKİN:"...7-8 Hasan Paşanın kurduğu kütüphanenin nüvesi burada...",

Sayın ERTEKİN! NÜVE yerine 7-8 Hasan Paşa Kütüphanesinde bulunan kitapların tamamı ile diğer kütüphanelerden gelen kitaplar ile, bu güne kadar bağışlanan el yazması kitaplar deseydiniz daha anlaşılır olurdu.

Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında:

Ahmet ERTEKİN:"...ısı ve nem ayarı sabit tutulduğunda kitapların yıpranması gibi patolojik olay ortadan kalkar...",

Sayın ERTEKİN! Siz de biliyorsunuz ki El Yazma Kitapların bulunduğu El Yazması

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 245

Deposunun nem ve ısıdan etkilenmediğini, kalorifer peteklerinin kapalı olduğunu, yıpranmanın patolojik olduğu kadar kullanımdan da olduğundan bahsetseydiniz kamuoyunu daha doyurucu bilgi verirdiniz.

Yine Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında,

Ali ILICA'nın: "...ancak bu kültürel hazinemizin korunması ve araştırmacıların istifadesine sunulması mahalli yetkililerin gerekli titizliği gösterdiklerini söyleyebilmemiz mümkün değildir...",

Sayın ILICA! Siz yazınızda Hasan Paşa Kütüphanesinden faydalandığınızı beyan eden yazınızdan sonra mahalli yetkililerin gereken titizliği göstermediklerini beyanınızı anlayamadım. Size istediğiniz kitapları zamanında vermediler mi, yoksa istediniz kitapları mı size vermediler mi?

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 246

Mahalli yetkililerin hassasiyeti ile neyi kastettiniz?

Yine Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında,

Ali ILICA'nın: "...Hasan Paşa Kütüphanemizin katalogları yeterli değildir. Kayıt defterlerinden eserlere ulaşmada büyük sıkıntılar yaşanmaktadır...",

Sayın ILICA Kataloglarının yeterli olmadığı doğrudur. Fakat bir araştırmacı (eğer araştırmacı ise) kayıt defterlerinden 2 saat içinde aradığı eserleri bulabilir. Ama o araştırmacı; her gördüğü kitap kaydını not alayım, demirbaş numarasını yazarsa, benzer risalelerin kaydını tutayım derse, günlerce kayıt defterlerinden ayrılmak istemez.

Gelelim katalogların daha iyi olmasına: Çorum İMVAK olarak siz ne yapabilirsiniz? İlahiyat Fakültesi öğretim görevlileri olarak ne gibi katkılarınız olabilir?

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Yukarıda bahsetmiştim. Kataloglar Ankara'da el yazısı ile doldurulmuş olarak basılmayı bekliyor. Üç beş milyarlık bir masrafla gün yüzüne çıkartılmasını bekliyor. Ne dersiniz?

Yine Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında,

Ali ILICA'NIN: "... delinmiş ve tahrip olmuş sayfalar onarılmalıdır, Bu konu ile ilgili uzmanlar çağırılmalı veya geçici görevle çalıştırılmalıdır...",

Sayın ILICA! Sizin el yazmaları inceleyen bir kişi olarak, delinmiş kitaplardan birisini incelediniz mi? Acaba bu delik kitabın hangi yılda meydana geldiğini tahmin ettiniz mi? Zannetmiyorum. Fikir beyan ettiğiniz delik kitaplar bundan en az 100- 120 sene önce meydana geldiğini, bir kitabın onarımının uzman bir kütüphanede kaç ay veya yıl sıra beklemesi gerektiğini ve sıraya girdikten sonra, kaç ayda bir

kitabın tekrar aynı olmasa da, tamir görmüş olarak yerine konulacağını sordunuz mu? İlgili uzmanlara Türkiye genelinde kaç uzman olduğunu biliyor musunuz? İki elin parmaklarından az. Görevlendirilmelerine gelince onları Çorum'a değil, Konya'daki uzmanı, Konya'da başka bir kütüphaneye gönderme imkânının olmadığını biliyor musunuz?

Yine Hakimiyet Gazetesinin 18.07.2000 tarihli nüshasında,

Ali ILICA' NIN: "... Araştırmacılara tahsis edilen eski yazı okuma odası daha güzel bir görünüme kavuşturulmalı, depo olarak kullanıl mamalıdır...",

Sayın ILICA! Araştırmacılara tahsis edilmiş bir odanın varlığını gündeme getirdiğiniz için teşekkür ederim. O odanın daha güzel konuma kavuşturulması siz araştırmacıların daha rahat masa ve koltuklarda oturmaları yerinde olur. Olur; da okuma salonlarında okuyucuya hizmet eden [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

masa ve sandalyelerin bile yeterli olmadığını bilerek, 1999 senesinde 60 araştırmacının müracaat ettiğini göz önüne getirirseniz, Kütüphane İdaresine zannedersem hak verirsiniz.

Özür dileyerek yine diyebilirim ki; araştırmacılarımızın %95'i sizin fakültenizden gelmektedir. Öğretim görevlisi arkadaşlar o odaya aranızdan biraz para toplayarak sizin deyiminizle "eski yazı okuma odasını" dayayıp döşeyebilirsiniz. Ne de olsa orada inceleme yapacak olan yine sizlersiniz. Her şeyi devletten beklemeyelim.

Yine Hakimiyet Gazetesinin 20.07.2000 tarihli nüshasında:

TSO Başkanı Kenan MALATYALI'NIN:
"...bu zenginliğin başka bir kente gitmesine göz yumulmayacağını...",

Sayın MAYATYALI! Bu öneriniz inşallah semada bir hoş seda olarak kalmaz. Dergimize nasıl bir katkınızın olacağını yazılı olarak

bildirirseniz bizde sizin yapacaklarınızı Çorumlulara duyururuz.

Samimiyetinize bir Çorumlu olarak inanmak istiyorum. Bizde bir şeyler yaparız diye geçiştirmezsiniz İnşallah.

Yine Hakimiyet Gazetesinin 20.07.2000 tarihli nüshasında:

TSO Başkanı Kenan MALATYALI'NIN:
"Çorum'un kültürel ve sanayi alanındaki gelişiminin birlikte sürmesi gerektiğini...",
Sayın MALATYALI! Yeni TOB seçildiğinizde meclisinizde birkaç yazara destek verilmesi hakkında verilen sözlü bir öneriye hatırlayınız ne cevap vermiştiniz de bir gazete de bunu yazmıştı.

Birde; yönetime geldikten sonda TO Başkanlığı olarak sizce ne gibi bir basılı, görsel katkınızın olduğunu merak ediyorum ve diyorum ki biz TO Başkanlığı olarak Hasan Paşa

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Kütüphanesinin ne eksiği varsa "maddi ve manevi " katkımızla yerine getireceğiz demeniz.

Yine Hakimiyet Gazetesinin 20.07.2000 tarihli nüshasında:

TSO Başkanı Kenan MALATYALI'NIN:
"...Bu eserlerin Çorum'da korunması için devlet ve özel kuruluşların ne gerekiyorsa yapması lazım...",

Sayın MALATYALI Çorum'da korunması için devletten yani Kültür Bakanlığında hiçbir şey beklemenizi eski bir kütüphane personeli olarak belirtirken, yukarıda da verdiğim cevaplarda elimizdeki imkânı ve personeli de kaçırmamaya bakalım. Evet dediğiniz gibi özel kuruluşların ve bilhassa İl Özel İdaresi ve Belediye Meclis bütçelerinin belirli bir yüzdesinin Kültür için ayrıldığı ve derneklerin standart bir maddesi olarak eğitim ve kültür maddesinin de kullanılmadığı ya da kendi kültürel etkinliklerde kullanıldığı olağandır. Bu maddenin Hasan Paşa

Kütüphanesine yönlendirilmesi yerinde olur.

Yine Hakimiyet Gazetesinin 20.07.2000 tarihli nüshasında:

TSO Başkanı Kenan MALATYALI'NIN:
"... asırlardır burada duran eserlerin yine Çorum'da kalması için üzerimize düşeni yapmaya hazırız..."
,

Sayın MALATYALI! Atalarımızın bizlere emanet ederek bizden sonraki kuşakların faydalanmasını istedikleri bu eserlerin Çorum'da kalması için yapacağınız katkılara şimdiden teşekkür ediyorum.

Hakimiyet Gazetesinin 21.07.2000 tarihli nüshasında:

Çorum Esnaf ve Sanatkarları Odası Başkanı Arif ERDAL "... Hasan Paşa Kütüphanesi'ndeki el yazması eserlerin Çorum'da kalması için üzerlerine düşeni yapacaklarını söyledi...",

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Çorum Esnaf ve Sanatkarları Odası Başkanı Arif ERDAL ! Ecdadımızın bizlere emanet ederek bizden sonraki kuşakların faydalanmasını istedikleri bu eserlerin Çorum'da kalması için yapacağınız katkılara şimdiden Çorumlular adına teşekkür ediyorum. Neler yapmak istediğinizi de dergimize bildirmenizi istiyorum.

Hakimiyet Gazetesinin 22.07.2000 tarihli nüshasında: **Yazma Eserler Sahip Arıyor başlıklı yazı:** "...Hasan Paşa Kütüphanesi'nde uygun olmayan şartlarda muhafazası yapılan el yazma...",

Bu yazıyı kaleme alan arkadaşımız! El yazması eserlerin muhafazalarının uygun olup olmadığı hakkındaki mütalâasını ve görüşünü hangi kıstaslar altında yazdığını merak ediyorum. Acaba El Yazma kitapların çelik raflarda, çelik kapılı kapalı ayrı depolarda, muhafazalı yerde göz bebeği gibi yıllardır küflenmeden, kurtlanmadan, mürekkep yanığı olmadan, sayfa aharlarının

yapışmadan muhafaza edildiğini bir zahmet kütüphaneye giderek inceledi mi? Hayır! bunlardan hiç birini yapmadı. Kulaktan duyduğunuz, Çorum'a incelemeye gelen bir Dr. delikli (kurt yenikli), muhafazası yapılmayan, bütün kitaplarla aynı yerde duran beyanlarla yazdınız. Yazdınız da beyanınızla; Çorum'daki el yazma kitaplara iyilik mi ettiniz. Hayır. Bir yorum yaparken kulaktan dolma değil, araştırılarak, gerçekler bulunarak yazmalısınız.

Hakimiyet Gazetesinin 22.07.2000 tarihli nüshasında: Yazma Eserler Sahip Arıyor başlıklı yazı: "...**Buharaevler'de yapılan kütüphanenin bir katı ya da önümüzdeki günlerde çalışmalarını bitirerek açılacak olan yeni müze binası...**",

Yine yazınızda ahkam keserek Buharaevlerdeki kütüphanenin bir katını, yada yeni açılacak müzeyi önermişsiniz. Acaba bu kitapların yeni yerine adapte olana kadar kaç tanesi birbirine

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

yapışacak, kaç tanesinin meşin ciltleri çürüyecek, kaç tanesinin mürekkebi yanacak. Düşündünüz mü?

Hakimiyet Gazetesinin 22.07.2000 tarihli nüshasında:

Kitapları Durumu Vahim başlıklı yazıda: "...**Prof. Dr. Ali YARDIM**: Hasan Paşa Kütüphanesi'nde bulunan bu el yazması eserler manevi değerlerin yanında, öyle büyük bir değere sahip ki, yurt dışında, ABD ve Avrupa'da her biri trilyonlarla ifade edilen rakamlarla değer bulur" ,

Sayın Hocam! Manevi değerlerinden başka, maddi değerinden de bahsetmişsiniz. Ya kültürel değeri, Milli değeri nedir?

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında: Yazmalarda Umut; Bakan Çay başlıklı yazıda: "...Dr. Abdulbaki ÇAY adına Danışmanı Mustafa AYDOĞAN Gazetemize bu teminatı verdi..." ,

Sayın yazar! Zannedersem sayın Bakanımız hasta yatağında olduğundan, danışmanı tarafından böyle bir teminat verilmiştir. Fakat Bakanımız bu işe nasıl "bakacak". Göreceğiz.

Hakimiyet Gazetesinin 17.07.2000 tarihli nüshasında: Yazmalarda Umut; Bakan Çay başlıklı yazıda: "...AYDOĞAN Bakan ÇAY'IN Kültür Bakanı İstemihan TALAY ile görüşebileceğini..." ,

Bakanımız şu anda rahatsız, Kültür Bakanı ile görüşeceğini zannetmiyorum. Çorum'da bir tabir vardır bilirsiniz "Önce Can...."

Hakimiyet Gazetesinin 24.07.2000 tarihli nüshasında: Hatipoğlu Şiir Albümü İmzalıyor başlıklı yazıda.,

Sayın Milletvekilimizin şiir okumaktan, medya tiklikten, şiir yazmaktan başka bir görevi yok. Bol bol konuşmaktan başka bir işlevi de yok. Ben hatırlayamıyorum Sayın Millet Vekilimiz bu güne kadar Çorum'a ne yaptı. Bileniniz varsa

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

söylesin. Çorum'a şu kalıcı işi yaptı desin.
Çorum'daki el yazma eserler onun nesine

Hakimiyet Gazetesinin 31.07.2000 tarihli nüshasında: Bir Umut Vali Bey'de.. başlıklı yazı: ...El Yazması eserlerin Çorum'da korunmasının mümkün olmadığını kaydeden Bakan Çay..."

Yukarıda söylemiştim. Bakanımız duruma iyi bakamadı. Sayın ÇAY'IN Hasan Paşa Kütüphanesindeki el yazma eserlerin hangisini acaba BAKAN olarak gördü. Bir tanesine bile bakmadığını zannediyorum. Birde korunmasının mümkün olmadığından dem vuran bakanımız, bu konu gündeme gelene kadar nasıl korundu? Bu güne kadar nasıl yerinde kaldı. Acaba? Sayın Bakanım! Gelin kitapları yerinde inceleyin kararınızı ondan sonra verin. Şayet kendiniz gelemerseniz, yeminli birkaç uzman gönderin. Bu güne kadar kaybolmamış, bu güne kadar defolma olmamış, bu güne kadar yerinde durmuş kitapların yine yerinde kalıp kalmayacağını hakkında

beyanınızı sonra verin.

Hakimiyet Gazetesinin 31.07.2000 tarihli nüshasında: Bir Umut Vali Bey'de.. başlıklı yazı: "...Yazma eserlerin tedavi görmesi ve mikrofilme alınması ve bu yolla korunması gerektiğine dikkat çekti..."

Sayın Valim! Yazma Eserlerimizin bazılarında 100-120 sene önce meydana gelen kurt yenikleri, cildi bozulmuş kitaplar, sayfaları yıpranmış kitaplar ve yazısı yanmış kitaplar bulunmaktadır. Bunların onarılarak yeniden hayatlarının uzatılması gereklidir. Mikrofilm teknolojisi el yazması bulunan büyük kütüphanelerde 1940 yıllarda kullanılan bir teknoloji olarak işlevlerinin sürdürmesi normaldir. Bu makineler bir röntgen makinesi büyüklüğünde olup, sayfa sayfa kitabın filmlere alınması, filmlerin banyosu ve bu filmlerin büyütülerek okunması için okuma araçları gerekmektedir. Bu teknoloji yerine; bilgisayar teknolojiye yeni

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

geçilmektedir. Bilgisayar 8-10 bin dolarlık bir yatırım, birkaç bin dolarlık dijital kamera veya fotoğraf makinesi de pahalı bir sisten değil. 3-4 yüz dolarlık CD yazıcısı da para değil. Fakat iyi ve kaliteli 7-8 bin boş CD gerekli. Bunlarda temin edilir de. Öz veri ile çalışacak personel bulunabilir mi acaba?

Hakimiyet Gazetesinin 31.07.2000 tarihli nüshasında: Bir Umut Vali Bey'de.. başlıklı yazı: "...Çorum'da yazma eserleri koruyacak bir kütüphane yok..."

Sayın Valim! Yukarıda bu konulara değindim. Hasan Paşa Kütüphanemiz korunmalı, muhafazalı. Tek eksiği başka kadrolara atanan bekçiler.

Hakimiyet Gazetesinin 01.08.2000 tarihli nüshasında: Üzelgün Yazma Eserlerin Takipçisi başlıklı yazı : "...teknik boyutun açıklığa kavuşturulması ile mali boyutun açıklığa

kavuşması ile mali finansman boyutunun açıklığa boyutunun da belirleneceğini..."

Sayın Valim! Yukarıda söylediğim gibi mali boyut birkaç on bin dolarla halledilir.

Hakimiyet Gazetesinin 01.08.2000 tarihli nüshasında: Üzelgün Yazma Eserlerin Takipçisi başlıklı yazı : "...bina konusunda önemine değinerek, binanın iç dizaynının yapılması da bu teknik boyutun belirlenmesine bağlı olduğuna dikkat çekti..."

Sayın Valim! Hasan Paşa Kütüphanesinde El Yazma Eserler Deposu, El Yazma Eserler Okuma odası mevcuttur. Benim kanaatimce merkezde başka bir kütüphaneye taşımaya, yeni bir kütüphane yapılmasına gerek yok. Hasan Paşa Kütüphanesinde ufak bir değişiklikle Çocuk Okuma Salonu kaldırılarak yine Bahçelievlerde ki

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Mehmet Şadisoğlu Çocuk Kütüphanesine yönlendirilerek Hasan Paşa Kütüphanesi İhtisas Kütüphanesi olarak Bakanlıktan müsaade alınarak düzenlenebilir. Bu da Kütüphaneler Genel Müdürlüğüne yazılacak bir yazı ile kabul görür kanaatindeyim. Hasan Paşa Kütüphanesi teklifi benim görevde olduğum zaman 7-8 Hasan Paşa Kütüphanesi olarak teklif edilmişti. Bu teklif her nedense 7-8 'i unvan olarak görülerek (şanki Paşa unvan değil) Hasan Paşa Kütüphanesi olarak onaylanmıştı.

Şimdi belirsiz bir Hasan Paşa Kütüphanemiz bulunmaktadır. Malumunuz Sarı Çizmeli Mehmet Ağa benzetmesi gibi.

EL YAZMA KİTAPLARIN BİR MERKEZDE TOPLANILMALARININ SAKINCALARI

1- Çeşitli illerden toplanan eserler, nem ve ısı değişikliğinden dolayı deforme olmaları, küf hastalıklarına daha çabuk yakalanma ihtimalleri büyüktür.

2- Çeşitli illerden getirilen el yazması eserlerin içinde bulunan parazit diğer kitaplarında bu parazitten etkilenmesi mümkündür.

3- Ülkemiz bir deprem kuşağında bulunmaktadır. Toplanan bütün el yazmalarının bulunduğu il 1999 depremi gibi ya da daha şiddetli bir depremde tamamının yok olması içten bile değildir. Ayrı şehirlerde bulunan kütüphanelerin misal 10 olduğunu düşünürsek bu ihtimal en aza inmiş olur.

4-Yukarıdaki maddeye ek olarak tabii afetlerden, sel ve yangın ihtimallerini de göz önüne getirirsek bu şekilde birleştirilmiş El Yazmaların tamamını yok etmiş veya suya vermiş ya da yakmış oluruz.

5- Olmaz, fakat olacağını düşünürsek bir nükleer savaşta, sadece nükleer bombadan nasip alan il yok olur. Diğer kütüphaneler kurtulabilir.

6- Bir Eski eser düşmanın; birleştirilmiş olan Kütüphaneyi 2 litre tinel le yok etmesi, 4 litre masum kolonya ile kitapların hiçbir zaman

kurtarılamayacak şekilde yapışmasını sağlaması mümkündür. Yine yanlış bir uygulama ile kitapların nem oranının 30 yükseltilmesi ile aharlanmış kâğıtların birbirlerine yapışması mümkündür. Yine aynı deponun 8 derece fazla ısıtılması ile kitapların tamamının kavrulmaya başlaması mümkündür. El Yazma Eserler ayrı kütüphanelerde muhafazası bu gibi insan ihmallerinden gelecek zararı o kütüphanedeki kitaplar ile öder.

7- Her ilin Milli, Kültürel, Tarih ve Sosyal vb. yaşantıları El Yazma kitaplarda belirli şekilde ve yörelerinin konuşulan dili ile yazılmıştır.

Örnek verecek olursak Ankaralı bir araştırmacı Çorum'da yazılmış bir eserde bolca “heri” kelimesini acaba ne manada okuyacak ve ifade edecektir? Bu nedenle El Yazma eserler bulunduğu ilde incelemecinin o kütüphanede çalışana sorarak "heri" nedir diye sorabilir ve çalışmasında açıklama yapma imkânına kavuşur. Yukarıda

sıralamaya çalıştığım şıklardan bir tanesinin meydana gelmesi ile toplanan el yazması eserlerin pek çoğunu kaybederiz.

HASAN PAŞA KÜTÜPHANESİ İÇİN NELER YAPABİLİRİZ

1-Halkımızı aydınlatmak için Valimizin davetiyle Bakanımızı, Millet Vekillerimizi, el yazma kitaplar için yazı yazarları, kültürüne ne olduğunu bilenleri, yardım verebilecekleri belirlediği bir tarihte Hasan Paşa Kütüphanesine davet ederek. El Yazması kitapları sergileyerek tanıtmak ve bilgilendirmek.

2-Toplantıdan hemen sonra Kültür Bakanlığına Çorumluların tepkisi bildirilmeli. Kitapların ilimizde kalması için girişimlerde bulunulmalı.

3-İl Halk kütüphanesinde görevli 3 Kütüphanecinin 2 si acilen ve devamlı Hasan Paşa Kütüphanesinde görevlendirilmesi.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

4-Hasan Paşa kütüphanesinin dış güvenliği için kamera sistemine geçilerek, en yakın emniyet Müdürlüğüne bağlı karakol ile bir sonraki karakola irtibatlı alarm sistemi kurulması.

5-Mevcut bekçi kadrosunda çalışan arkadaşı asli görevine iadesi ile eski bekçi kadrolarının yeniden ihdâsı.

6-Hasan Paşa Kütüphanesinin bünyesinde bulunan "Çocuk Kütüphanesi" bölümü aynı mahallenin bir sokak üstündeki "Mehmet Şadisoğlu Çocuk Kütüphanesi"ne yönlendirilmeli.

7-Hasan Paşa Kütüphanesinde bulunan Çocuk Kütüphanesi bölümü El Yazmalar İnceleme Salonu olarak tahsis edilerek araştırmacıların hizmetine sunulmalı.

8-Hasan Paşa Kütüphanesine teknik açığı kapatacak en az 3 bilgisayar, güç kaynağı, dijital kamera CD yazıcı, lazer yazıcı, renkli lazer yazıcı,

kuvvetli bir scanner temin edilerek kitapların CD ye alınması sağlanmalı. Orijinal CD ler arşivlenerek, araştırmacının istediği kitap yeni CD ye aktarılarak arşivin çoğaltılması sağlanmalı.

9-Kütüphaneler Genel Müdürlüğünün hazırladığı El Yazmaları Tanıtım Katalogu getirtilerek bastırılmalı, El Yazmaları ile ilgilenen dünya kütüphanelerine ve üniversitelere gönderilmeli.

10-El Yazması Araştırmacı salonuna CD okuyucusu olan en az 8 bilgisayar, bilgisayar masası ve diğer mefruşatlarla döşenmeli. CD incelemesi yapan araştırmacı orijinal kitabı görmek istediğinde depodan çıkartılarak şimdiki El Yazması İnceleme odasında memur nezaretinde incelemesine sunulması.

Bu uzun yazımı saat 02/08/2000 tarih 03.55 te tamamladım. Bundan sonra yazılacak yazıları bekleyemediğim için üzgünüm. Dergimiz elinize geçtiğinde belki bu problem halledilmiş olur. Benimde cevaplarım boşa gider.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Hemşerilerimize verilen bilgilerin bazı yanlış anlamalara meydan verdiği kanaati ve 1992 tarihinde yine aynı yarayı kanatmalarından dolayı duyduğum üzüntü ile yazdım.

Yukarıda bulunan çalışmam ile ve Kütüphane Müdür Yardımcılığı sırasında elimden gelen EL YAZMA KİTAPLARIN ÇORUMDA kalması için yaptıklarım ve Çorumlulara duyurduğum için pişman değilim. Tatvan'a Müdür Olarak Sürgün edilmemin de bu girişimlerin olduğunu bilmekteyim.

Başka yerlere gitmesini önlemeye çalıştım. bunda da muvaffak oldum. Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı'na bağlı olarak HASAN PAŞA EL YAZMALAR KÜTÜPHANESİ olarak eski istiklal Mektebinde hizmete 26 Nisan 2012 tarihinden Kütüphane açılmıştır.

Mahmut Selim GÜRSEL

LEBLEBİ İMALATI

Çorum'da leblebi yapımının hangi tarihte başladığını bulamadım. 1960-1967 tarihleri arasında bu sanatla uğraşan büyük bacanağımdan bu sanatın inceliğini sorduğumda:

Malzemenin (nohut) iyisini kullanmak, malzemeyi hassas işlemek gerekir demişti. 60'lı yıllarda Çorum ve çevresinde leblebilik nohut bulmak mümkündü. Sonraları Yozgat Akdağ Madeni'nin Belirti köyünden, daha sonraları; Manisa ve Balıkesir ilçelerinden nohut tedariki yapılırdı.

Leblebi kavurma ocağı, harman tuğlası ve çamurdan yapılır. Ön kısmı odun atmak için açık olur. Bacası bulunur. Leblebi tavaşı bu ocağın üzerinde bulunur. Leblebi tavaşı bağ leğenine benzer yalnız kavrulan leblebiyi almak için sudak denilen kapalı açık yer vardır. Eskiden tava 1 santim kalınlığında demir levhadan yapılırdı.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 269

Şimdi ise kalın bakırdan yapılıyor. Şimdi daha da pratik olarak küçük kavurma makineleri bulunmaktadır.

Leblebinin yapımı: Nohut taş, toprak, çöp gibi artıklardan kurtulması için kalburdan geçirilir. Eleme işlemi yapıldıktan sonra, el eleği ile de nohut boylarına göre ayrımı yapılır. Tavlama denilen birinci kavurmada sonra, sıcak olarak naylon olmayan çuvallara konularak iki gün dinlendirilir. Bu sürede birbirini pişirir. İkinci kavurma yapılarak yine çuvallarda iki gün daha bekletildikten sonra kuru bir yere serilerek 15-20 gün nohut dinlendirmeye bırakılır. Bu dinlendirme sırası az olursa, nohut leblebi olunca lezzetsiz olur. Birinci tavlamada yeterli şekilde kavrulmayan nohut son kavrulmada bölünerek kırığı çok olur. Bu kırık nohut tekrar kavrularak kırık leblebi olarak satılır. Son tavlamada, bir teneke nohut alınarak üzerine bir miktar su serpilerek çuvala konulur. Nemlendirilmiş nohut çuvalda bir gün bekler ve üçüncü kez kavrulur. Bu kavurmada nohudun kabukları soyulur ve buna tek kavurma

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 270

leblebi denilir. Bir veya iki gün sonra istek ve satışa göre bu leblebi yeniden kavrularak tam leblebi olur ve yenilecek kıvama gelir.

Çorum'un leblebisinin meşhur olması bu kavurma sıralamasından dolayıdır. Şimdi ise açık makine ve leblebi kavurma makineleri ile leblebi kavrulmaktadır. Leblebi çeşitleri ise: Kabalak, Kırık, Şekerli, Tuzlu, Biberli ve başka çeşitleri bulunmaktadır.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 271

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 272

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

BEKLETİLMEK (!)

Her ne hikmetse ülkemize ait pekte hoş olmayan bir adetimiz var.

Bekletmek.

Buluşacağınız arkadaşınız sizi saatlerce bekletir, müdürünüz ve patronunuz saatlerce kapısında bekletir, borçlunuz vereceği üç kuruş için seni günlerce bekletir, konsere gidersin saatlerce sahneye çıkacak sanatçıyı beklersin, toplantıya gidersin konuşmacı gelmez; gelse hazırlığı tamam değildir kürsüde hazırlanıp konuşsun diye beklersin ,bilgi verecekler derler bilgi vereni beklersin vb.

Bir zamanlar beklemekle ilgili namelerimizde vardı:

“Bekledim de gelmedin,

Göz yaşımı silmedin,

Hiç mi beni sevmedin...”

Geçen hafta Çarşamba günü için;bir arkadaşımız imimizin çiftçilerini bilgilendirecek bir toplantıya çiftçi olmadığım halde beni de bu toplantıya davet etti. Davete icabet ettim. Toplantının saat 14.000 olacağını tarafıma

söylemişti. Ben saat 13.50’de toplantı salonuna gittim. Toplantı salonu saat 14.00 de hemen hemem doldu. Dolmasına doldu da; konuşmacılardan bir tanesi bile gözükürler de yoktu. Saat 14.20 den sonra birkaç kişi geldi, konuşma platformu düzenlenmeye başlandı, bilgisayardan slayt gösterisi ve bilgi verilmesi için tepegöz kurulmaya başladı saat 14.40 oldu daha hazırlıklar bitmedi. Yanımda oturan arkadaş; ben gidiyorum diyerek kalktı ve toplantı salonunu terk ettim.

Şimdi benim gibi acaba hiç salonu sıkılıp da terk eden oldu mu? Sanmam! Peki bu toplantıda bekleyenler umdukları bilgileri buldular mı (?)

Biz çok tepkisiz bir toplumuz. Tenkit etmeyi, itiraz etmeyi, yanlışları söylemeyi, doğruları övmeyi her nedense bilmiyoruz. Biliyoruz da yapmıyoruz dersiniz size gülerim.

Bunları bilmesek de, bilsek de şunları ne zaman hep beraber öğreneceğiz? :

Toplantılara vaktinde gitmeyi,

Toplantıyı vaktinde yapmayı,

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Konuşmalarımızı, randevularımızı takip
etmeyi,
Beklememeyi,
Bekletilmemeyi NE ZAMAN ÖĞRENE-
CEĞİZ?

Bu gidişle öğrenemeyeceğiz.

Çünkü bu bizimde işimize geliyor.

Aynı bu olumsuz işlemleri biz de yapıyoruz.

Bence; Bekletilme, bekleme ve daha birçok
erteleme işleri, geri kalmışlığın en güzel belirtileri.

Artık daha bu konular hakkında daha dikkatli
olalım.

Toplantılarımızı zamanında yapalım.

Toplantıya gelenlerinde başka işlerinin olduğunu
düşünelim.

Nasıl olsa geldiler, bekleyiversinler
düşüncemizi artık dağarcığımızdan atalım.

Toplantı saatin geldiğinde kapıları kapatalım,
toplantıya kim olursa olsun içeriye almayalım.

Böyle yaparsak, toplantılar daha ciddi olur ve
zamanında yapılır. Bekletilenlerin de tepkilerini
ortaya koymaları gerekir. Gecikmeleri tenkit
edelim, protesto edelim.

BU NE PERHİZ; BU NE LAHANA TURŞUSU (1)

Temizlik.

Bilhassa yiyeceklerimizin temiz tutulması.

Bu yiyeceklerin toptan satılan yerlerde
hijyenik ortamların hazırlanarak, satışa sunulmadan
bekletilen gıda maddelerinin her türlü toz, haşere ve
uçucu böceklerden uzak olmaları gerekli değil
midir ?

Bizde ise Çorum Toptancılar Sitesi her ne
hikmetse Çorum Belediyesi Katı Atık Toplama
Merkezinin karşısına yani Çorum Çevre Yoluna
yapılmış. Halen orada bulunmaktadır. Burada
bekletilen çöplerin yaydığı nahoş koku ve sinek
[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

üreten ortamında üreyen sinekler bu çöplükten ayakları ve organizmalarına aldıkları mikropları fazla bir güç sağlamadan; Kandilkaya Rüzgarının etkisi ile Çorum Gıda Toptancıları Sitesine taşınmaktadırlar. Burada bulunan Çorum ve çevresine dağıtılan yiyecek kolilerine konarak mikropları bulaştırmakta, bu bulaşan mikroplar dağıtımı yapılan kolilerle bütün ile dağıtılmaktı. Kolileri tutan kişilerce de bu mikroplar açılan ürünlere bulaştırılarak bizlere satılmaktadır.

Ayrıca burası çevre yolunda olduğu için Karadeniz Ankara güzergahında seyreden kara taşıtlarında yolculuk yapan bilumum insanlarında gözlerine çirkin gözükmekte, hatta kuvvetli rüzgarda savrulan poşet atıkları arabaların camlarına yapışarak ma'az Allah kazalara sebebiyet te verebilecek cinsinden uçuşmakta ve bu naylon poşetler de çevreyi iyice kirletmekte.

Bu çöp toplama merkezinin buradan kalkması için Çorumlu 2000 Dergisinde bir iki kere yazdıysam da; hiçbir tepki alınmadı. Bu tepkisizliğe karşın hiçbir kuruluş veya şahısta evet bu çöp toplama ünitesi buradan kalkmalı demedi.

Gıda Toptancıları Sitesinin haricinde buraya yakın iki un fabrikası da gıda üretmekte, yakınında bulunan okullar da cabası. Ayrıca bir de spor sahası var.

Çorum Belediyesi Katı Atık Toplama Merkezi olarak bu tesis hem mikrop üretmekte, hem de çevreden görünüşü çok çirkin. Birde bu yerin yakınında bulunanlar tehlikenin altında.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Ayrıca kokusu da cabası. Burasının kaldırılarak başka müsait bir yere taşınması mümkün değil mi? Mümkündür de neden kaldırılmıyor ?

Şimdi gıda denetlemeleri Tarım İl Müdürlüklerinde. Sadece gıda üretilen yerleri,gıda satılan yerleri değil,gıdaların saklandığı yerleri de denetleyerek bizlerin sağlığı ile oynayanları uyararak sağlığımızı olacak salgınlardan korumalı değil mi ?

Gelecek hafta erersek, başka bir olumsuz görünümünden bahsedeceğim.

**BU NE PERHİZ;BU NE LAHANA TURŞUSU
(2)**

Bizim için büyük büyük firmalar; havayı temiz tutmak için bir sürü sıkıntılara giriyorlar. O kadar uğraşıyorlar ki; havamızın temiz kalması için ta Rusya'dan İran'dan gazlar getiriyorlar, bu gazı bizlere yakmamız için öneriyorlar (!) Allah'tan bu gaz geçen hafta ülkemizde de bir yabancı arama şirketince re bulunarak ülkemizin emrine sunacağına söylediler. Demek ki Ülkemizde doğru dürüst bilinçli bir şekilde aranırsa gaz da var, petrol de var, uranyum da var, BOR da var.

Çok yakın bir zaman diliminde Milli
[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Servetimizden olan kömürlerimizi yakmayın, ithal kok kömürü yakın dediler ve eklediler: Havayı kirletmez, çevreyi kirletmez diyerek bizleri ithal kömüre yönlendirdiler. Türkiye'nin kömür ocaklarını kapattılar. Bizlere tomarlarla dolar yaktırdılar. Bizlerden yüzlerce dolarlık kömürleri alarak yakmamızı sağladılar, bazılarına bu işi benimseyerek yeni meslekler kazandırdılar, ülkemizin borçlarını biraz daha kabarmasına ön ayak oldular ve olmaya da devam etmekte. Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu değil de nedir?

Ama bu perhiz ile beraber ilimizde bazı kuruluşlar, yaptıkları önemli hizmetlerine karşın havamızı kirletiyorlar, suyumuzu kirletiyorlar, hayatımızı kirletiyorlar. Geçen hafta gıda toptancıları sitesini yazmıştım, ne oldu? Boş verin olsun. Donkişotluk yine bende kalsın. Ben yine yazayım.

Bu hafta da ilimizin Asfalt Şantiyesinin ilimizin havasını ne kadar kirletebilmesini işliyleyim dedim.

Çorum belediyesine ait olan asfalt şantiyesine kadar giderek birkaç yıl önce burası için yazdığım yazının faydası var mı, yok mu ? Diye bir bakayım dedim. Beklediğim gibi o yazıdan sonra hiçbir işlemin değişmediğini, bu çalışan bacanın tüm haşmetiyle dumanını savurarak hava kirletme işine devam ettiğini gördüm. Burayı iki cepheden resimledim.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Bildiğini gibi bu günlerde çok faal olarak çalışması gereken bura için bir diyeceğim yok. Fakat burasının şehir merkezinden daha da uzaklarda olması gerekir diyorum demesine de, yine havayı kirlettikten sonra neye yarar?

Bence; bu asfalt sistemi artık miadını doldurmadı mı ? Artık beton yollar revaçta değil mi? Birde ilimizin en büyük avantajı olarak çimento fabrikası var. Bu fabrikada havaya bir miktar atık bıraksa da, bırakmasa da ilimizde faaliyetine devam etmekte ve devam edecek gözükmekte. Belki bu fabrikadan diyecekler ki; Bizim bacamızda filtremiz var .

Çevremizi, havamızı, suyumuzu, kendimizi, eş ve dostumuzu kirliliklerden dolayı uyandırmaya çalışalım. Belki geç kaldık. Belki de geç kalmamışızdır.

Ne dersiniz?

**BU NE PERHİZ;BU NE LAHANA TURŞUSU
(3)**

Bu adam da bu başlığı iyice sevdi diyeceksiniz.

Benim amacım “üzüm yemek; bağcıyı dövmek” değil.

Bu gün gördüğüm yanlışlık; dedemin, Babamın ve benim mahallemde bulunan Karakeçili Cami.

Çorum 1997 isimli kitabımda ve sitemde bulunan camiler bölümünde bu camii hakkında: ***“Karakeçili mahallesi Karakeçili sokağında 1595 yılında (H 1004)açıldı ; sonradan halk ve Devlet yardımı ile 1957 tarihinde bu günkü camii yeniden yapılmıştır. 1957 tarihinde ibadete açıldı. Karakeçili Mahallesi Karakeçili sokakta bulunmaktadır. 150 metrekare kullanım alanı, 800 metrekare arazi üzerine kurulmuştur. 300 cemaate hizmet vermektedir. Taş binadır. Beton 2 şerefeli minaresi, betonarme kubbesi, mahfeli , tezhipli beton minberi ,kürsüsü, mihrabı, [KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)***

şadırvanı, tuvaleti ve lojmanı vardır. ”Bilgisi bulunmaktadır.

Şimdi gelelim camiinin tanıtımından sonra cami çevresinde geçen haftalar içerisinde yapılan istimlakleri yapılan binaların yıkımı ile beraber Karakeçili camiinin meydana çıkartılması beni çok duygulandırdı. Bu işe emeği geçenlerden Allah C.C. razı olsun. Bu binalar yıkıldıktan sonra etrafa gözükmeyen bir olay çıktı. Bu camiye bitişik yeni bir yapının yapılması ve kullanılması.

Bu camii Çorum'un ilklerini taşıyan bir eser olarak bizlere halen hizmet vermektedir. 1960'lı yıllardan bu günü kadar da Dergimin yazarı,aydın ve girişken İmam Hatip'i Fikrettin Çıplak Hocanın yönetiminde. Şimdi bu olaya” Bu ne perhiz,bu ne lahana turşusu “demeyelim mi ?

Bence: **Bu etrafı açılan camiye bileşik yapılan binaya tekrar yeni bir bileşik düzen ek yapılması için temel de atılmış. Bence bu çok iyi bir fikir değil. Hem de çok kötü ve göze batan bir durum. Gerekli mercilerin; o zamanının en**
[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

güzel taş örme mimari örneğini yeni yapılan bileşik bina ile bağlanması. Bu beton işçiliğinin yeni yapının gerekli olması savına karşında olsa bu yeni binalardan da kurtulmasının gerekli olduğunu düşünmekteyim. Koruma altında bulunabilecek bir ibadethanenin duvarına yamayan ve yeni bir yamam daha olacağı resimde de görüleceği gibi temeli atılmış bir başka yapı ile de KARAKEÇİLİ CAMİİNİN özelliği yok olmak üzere. Bu camii yukarıda değdim gibi Çorum camilerinin ilklerini

bünyesinde toplamıştır. Bu caminin ilklerinden birisi Rahmetli Selahattin ÇETİN Ustayı usta yapan bir bina olması.

Selahattin Ustayı da burada anmadan geçmek vefasızlığın en daniskasıdır. Ustanın bu caminin temelinden, çatısına kadar Rahmetlinin çok emeği bulunmaktadır. Bu caminin minber ve mihrabı tamamen beyaz çimentodan Selahattin Usta yapılmıştır. Cami içi vitraylar da ustaya ait. Kubbe içi pervazlarında yalında olsa yapılan sarkıtlar dikkati çekiyor. Hele beton minaresinin şerefe ve şerefe altlarının işçiliği ise göze ve ruha hitap ediyor. Minarenin boyu ve görünümünü yanına yapılan bu kaba yapılarla çirkinleştirmeyelim.

Camii cemaati için yer ve diğer bahanelerle bu eseri köreltmeyelim. İlgili mercilerin de bu yanlışlığa dur diyeceğini umarım.

Not: Geçen haftalarda yazdığım Asfalt Şantiyesinin yeni bir resmini çekmek için durduğumuzda görevli bir memurun resim çekirtmeme girişimi beni ve yanımdakini güldürdü. “Mızrak çuvala sığmaz”

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HİTİT

İlimiz Hititlerin baş şehrinin bulunduğu şanslı yerdir. Hititleri tanıtan pek çok eser bulunmaktadır. Bunların pek çoğu çeşitli kütüphanelerde bulunmaktadır. Çorum il Halk Kütüphanelerinde ve Müzelerinde de pek çok olmamakla beraber eserler bulunmaktadır.

Kütüphanede göreve başladığım yıllarda Çorum'da bir Hitit Kütüphanesi kurulması için çalışmalar yapılmıştı. Bizlerin bir işi planlı, projeli yaptığımız görüldüğü pek görülmuş bir şey olmadığı hepinizce malumdur. Bu iş içinde plan, proje yapılmadan önce tartışılmış yapılması kararı için konuşulmuş, bu tasarı girişim olmadan unutulmuş gitmişti.

Bu önerinin baş mimarı olan Rahmetli Belediye başkanımız Turan Kılıçcıoğlu ile kütüphanede bulunan el yazma eserlerin ilk defa

Ankara'ya götürülmemesi için yaptığımız istişarede bu konu da dile gelmişti. Hatta Başkana bir minibüs tahsis etmesini, bu minibüste, fotokopi ve diğer kopyalama aletlerinin bulunmasını, harcı-rahı ve giderlerinin karşılanması halinde bütün Türkiye'yi ve Avrupa'yı gezerek kitapların asıllarının toplanmasını, tek nüsha olup, baskısı yapıp da piyasada kalmamış eserlerinde fotokopi veya fotoğraflarının alınması bu bilgilerinde ciltlenerek Hasan Paşa Kütüphanesinde bir salonda yada, bir bölümde araştırmacılara açılmasını konuşmuştuk. Hasan Paşa Kütüphanesinin bu kitapların konulması için yeni bir raf gereksiniminin olacağı gündeme gelmiş; yazma kitapların Çorum'da kalması için Kültür Bakanlığına Başkanın verdiği söz gereği eksik olan saçtan kitap raflarının yapılması için o zamanın Atölye şefi olan Erol beye direktif vermişti. Benim çalıştığım zaman içerisinde kütüphanenin orta boy bölümüne saç iki raf yapılmış ve montajı da yapılmıştı. Birinci aşama olarak girişim ve tarafımdan

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 294

istenilen araç ve gereçler içinde seçimden sonra yapılmasını konuşmuştuk.

Bu girişim iki saç rafla güdük kaldı.

O zamanki seçimlere takılarak ve Başkanın vefatı ile proje rafa kalktı. Benim çok bu girişimlerimde Bakanlığın gözünden kaçmayarak TALTİF (!) edilerek Tatvan'a Müdür olarak tayinim çıktı. Bizde emekliliğimizi istedik,bu projede böylece ortadan kaldı.

Bu anı ve çalışmaların gün ışığına çıkması daha doğrusu nereden çıktığı ise,HİTİT ile ilgili resmi kurumlar ile bir ticari kuruluş birliği bu işe el atmaları. Birisi;bir HİTİT albümü,diğeri ise bir HİTİT web sitesi açma girişiminde bulunması.

Gerçek çalışmalar yapmak için,gerçek kişilerin bir şeyler yapması gerekir. Laf ile peynir gemisi yürütülemez. Her şeyi para ile hallederiz diyenleri görüyoruz. Son il yıllığında Çorum hakkında her bilgi mevcut mu ? Bu güne kadar Çorum hakkında yapılar web sitelerinde layıkıyla Çorum tanıtılıyor mu ? Zannetmem. Benim

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 295

sitemde bile daha Çorum'un onda birini tanıtamadım. Ne yapayım, etim ne ise budum bu kadar olacak.

Hititleri tanıtalım. Hititlerle ilgili materyali Çorum'da toplayalım. Kazıların hızlandırılması için dernekler ve ticari birliklerin katkıları ile güçlendirelim. Ne dersiniz? Var mısınız ? Yoksa yine laf salatası yaparak, yaptık ta oldu mu diyeceğiz?

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

GÖZ ZEVKİ

Yaratan ;bizlere bazı duyular vererek bu duyular sayesinde zevkler almamızı sağlamış. Bu duyulardan bir tanesi de görme duyusudur. Görme duyusu eksik olanların da diğer duyularından başka birisini daha hassas olarak işlevini yaparak görme duyusunu takviye edilmesini sağlamıştır.

Görerek yapılan işlerin;daha güzel ve daha işlevsel olduğunu biliyoruz. Atalarımız yaşadıkları evlerin göz zevkini okşayıcı bir şekilde olması için çalışmışlardır.

Geçenlerde depo olarak kullanılan;ata yadigarı bir konağın içerisine girdim. Maddi imkanımın olmaması beni bir defe daha üzdü. 250 milyara (bu yerin korumada olmasından dolayı şu anda yıkılıp da 5 katlı beton blok yapılamıyor bu beni sevindirdi) satılığa çıkartılan bu mekanın ikinci katında tavan işlemlerinin işçiliği bugün bu paraya yaptırılamaz. Geleceğimizin mirası olan

böyle yapılar İstanbul'da olduğu gibi birkaç zaman sonra makus bir yangına kurban gidicik, yada kendi kaderine terk edilerek, kullanılmayan mekanların akıbeti olan zaman denilen sayaca yenik düşecekler.

Dedem 90 yaşında şimdi halen duran konağın işçiliğini bir hakla (gaz yağı tenekesi) altına yapmış. Bu çalışma ise bütün amcalarımla beraber yapımı yaklaşık dört yıl sürdüğünü babaannem anlatmıştı. Dedemle çalışan kireç ustaları, tuğla eleyen ustalar, örme ustaları da ayrıca ücret almışlar, dedemler sadece iskedos iskeleti, kapı ve pencereleri, tavan ve döşemeleri ile çatıyı bu ücrete yapmışlardı.

Fazla uzak zamana gitmeden,dedelerimizin yaşadığı evlerin tavanlarında, kapılarında,dolap kapaklarında yaptırdıkları oymalara bakarak uykuya daldıkları,o oyma ve desenlerden sanatkarsa kendisine göre başka desenlerin hayallerini kurduğunu düşünebilirsiniz. Bizler ise **[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 298

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 299

kuru ve düz bir betona gözlerimizi dikerek uykusuz gecelerin geçmesini bekleyerek kuru ve yalın hayallere dalarak göz zevklerimizi böylece kaybettik.

Bizler ise bu günlerde yaşarken görme duyumuzu diğer duyularımız gibi kaybetmiş demeyelim de köreltmış gözüküyoruz. Bakıyoruz; görmüyoruz. Söylüyoruz; kulağımız söylediğimizi duymuyor. Düşünüyoruz; uygulamasını yapamıyoruz. Yazıyoruz; kendimiz yazdığımızı savunamıyoruz.Vb.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 300

Bizlere,sizlere düşecek olan ise bunları korumak. İmkani olanlarında bu gibi yatırımlara fazla ayıracak parası yok. Kültür ve sanata bilhassa edebiyata destek çıkalım diyenler ise yok denecek kadar az. Onlarda bütün bu faaliyetleri gösterenlere yetişmelerine imkan yok.

İlimizde yapılan güzelliklere bakmak için yapılan çalışmalara katkıda bulunalım. Bu gibi girişimlere de katkıda bulunalım.

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 301

GÖRÜNTÜSÜZ GÖRÜNÜM

Bundan seneler önce yapılan bir toplantıda benim kütüphanede iken hazırladığım bir çalışmamı, bir araştırmacı aynen yazarak dinleyicilere kürsüde bildiri diyerek okudu. Ben bu bildiriye kaynak olan bilgiyi yazdırarak kütüphanede bir nüshasını bıraktığım dosyadan alındığını ve benim bu bilgiyi hazırlarken kendim içim bilinen ve kütüphanede çalışanlarca da bilinen söylenişle daktilo ettirmiştim.

Toplantıda bu bilgileri veren kişi ile muhakkak görüşmem gerektiğini düşünürken konuşmasını bitiren zat kürsüden inerek benim oturduğum sıranın önünde bulunan sıraya oturdu. O zata:

- Bu konuşmayı hazırlarken hangi kaynaktan faydalandınız? Diye sorunca:

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 302

- Benim kendi fikirlerim. Araştırmaları da çeşitli kaynaklardan aldım. Dedi. Ben yine üsteledim.

- Tamam çalışmayı siz yazmışsınız da, bu çalışmada bulunan bir hatayı, bir belgede ben hazırladığımda yapmıştım. Bu belgeyi ben düzelterek kullandım fakat siz bu yanlışlığı da konuşmanızda sık sık tekrar ettiniz. Muhakkak bu bilgileri Hasan Paşa Kütüphanesinde bulunan bir dosyadan almanız gerek. Dedim.

- Hayır. Ben bir belgeden faydalanmadım. Birçok belge araştırdım. Dedi.

Diyecek başka sözüm kalmamıştı. Adam alenen benim çalışmamı noktası ve virgülüne kadar aynen okuyarak toplantıya bildiri olarak sunuyordu. Bu beni sevindirdi. Olsun diye düşündüm. Bir çalışmam ha Mahmut, ha Ali ismi ile gün ışığına çıksın diye düşündüm. Yalnız beni üzen konuşmacının benim hatamı aynen kağıda geçirerek toplantıda bildiri olarak okuması ve bu toplantı metinlerinin bastırılarak kitap haline getirilmesi idi. Bizce bilinen, fakat okuyan, dinleyen ve basılır kitap haline gelirse okuyucular

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 303

için çok büyük bir yanlış bulunmaktaydı. “Milli Kütüphane”

Ben o zamanlar daktilo ile yaptığım derlemelerde, okunan o belgede kendimin bildiği mana ile yazmıştım “Milli Kütüphane” ismini. Dinleyenler ve ileride okuyacaklar bu Milli Kütüphane ismini Ankara Milli Kütüphanesi olarak algılamaları muhakkaktı. Ben; kütüphane ile yaptığım araştırmamda “Çorum Milli Kütüphane” si yazmamış, Milli kütüphane diye kaleme almıştım. O araştırmacı da aynen benim yazdığım gibi Milli Kütüphane, milli Kütüphane diyerek konuşmada on; on beş kere tekrar etmişti. Türkiye’de Tekke ve Zaviyelerin kapatılması ile beraber vakıf ve diğer özel kütüphaneler de kapatılmıştı. Hasan Paşa Kütüphanesi, Süleyman Feyzi Kütüphanesi, Ahmet Feyzi Kütüphanesi gibi. Bu kütüphanelerden Çorumlular faydalanmışlar, bu faydaların da evlatlarınca da devam etmesini sağlamak için bugün Belediye Sarayı olarak kullanılan bina idi ve ismini de “Çorum Milli Kütüphanesi” koymuşlar, şaşalı bir törenle açılışı yapılarak **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 304

Çorumlulara hizmete başlamıştı.

Toplantı bitiminde; o konuşmacıyı tekrar konuşmak için durdurdum. Ona:

- Bak arkadaş. Ben bir hata sayılacak eksik bir şey yazdım. Sende o eksik bilgiyi papağan gibi aynen okudun. Şimdi doğru söyle bakalım. Bu bilgiyi kütüphane brifing dosyasından aldığın belli. Şimdi bunu da sana soracağım soru ile ispat edeceğim. Söyle bakalım bu Milli Kütüphane nerede? Dedim. O da düşünmeden:

- Ankara'da dedi. Ben kahkaha ile gülünce ona:

- Bak arkadaş, bu araştırmanın nereden aldığını belli ettiği gibi, senin de aynı yanlış anlam içinde olduğun belli. Bu Milli Kütüphane Çorum Milli Kütüphanesidir. Diyerek “Çorum 1997” kitabımdan bir tane ona hediye ederken:

- Bu kitapta; senin de aynen okuduğun bilgi bulunmaktadır. Bu kitaptan kütüphaneler bölümünde Çorum'da kütüphaneler bölümünde senin okuduğun bölümün aynısı bulunmaktadır. Yalnız bunda Milli Kütüphane değil Çorum Milli Kütüphanesi olarak yazılmıştır. Sizlerin yaptığı bu

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 305

konuşmaların metinlerini vermeden Milli kütüphane geçen yerlerin başına Çorum yazmayı unutmayıver. Dedim.

Konuşmaların basılıp, basılmadığını bilmiyorum. Tarafıma ulaşmadı. Yanlışlık düzeltildi mi ondanda haberim yok. Yaptığımız araştırmamızda da “Görüntüsüz görünüm” yapmayalım. Kaynakları iyi irdeleyelim. Yanlışlıklara sebep olmayalım.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 306

KOLAY GELSİN

Belediyemiz yine Çorum'da faaliyette. Yağmur atıklarının akacağı bir çalışmanın içerisinde.

16 Ekim 2004 tarihinde Bahçeli evler 1. caddeden başlayan çalışma için bir diyeceğim var. Dikkate alınması hem belediyenin, hem de biz mahalle sakinlerinin çıkarına.

YAZ DOSTUM ZAMA ZİMGO İŞYER 307

Belediyemizin su atığı için yaptığı masrafı tekrar tekrar sokaklarımızı kazarak hem kendisini, hem de bizleri yormasına gerek yok. Önerim ise, resimde görüleceği gibi, bir genişlik mevcut. Bu genişliği bir metre daha geniş tutarak dört köşe yada dikdörtgen prizma kesitinde insan boyundan biraz yüksek bir beton menfez yapılarak, kazılan sokak veya caddenin bütün alt yapıda bulunan aktarma organlarını bu menfezde toplamanız daha yararlı olmaz mı? Şu anda resimde gördüğünüz

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 308

büzlerin kapasitesi çok az gözükmekte; Melik Gazi tarafından gelen sel suyunu kaldırması imkanı da yok. Bu büzlerden ancak çok az bir yağmur suyunun akacağı ve geri kalan yağmur sularının ise yine asfalttan bizleri rahatsız ederek akacağı gün gibi aşıkardır.

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 309

Zaten şimdi yapılan bu çalışma Bahçelievler 1. caddenin büyük bir probleminin giderilmesi amacını taşıdığını biliyorum. Bu caddenin bir sakiniyim. Burada bulunan kanalizasyon, 1978 yılının konutlarına dahi az gelmekte iken, bu konutların yerlerine 24 dairelik apartmanlar yapılarak iskana açılmasına karşın, alt yapı kanalizasyonda bir değişiklik veya genişletme işlemi yapılmadı. Ortalama yağın bir yağmurda bu

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

caddede bulunan bazı apartmanların bodrum katlarından fazla gelen yağmur suları kanalizasyon suyu ile karışarak çıkmakta idi.

Yukarıda bahsettiğim menfezin duvarlarına; doğalgaz, elektrik, su, telefon ve diğer hizmetlerin de Avrupa ve Amerika'da olduğu gibi döşenmesi ve hatta, elektrik direklerinin kabloları ve diğer bağlantı kollarının da yol kazılma işleminde planda belirlenen iki apartman arası boşluğu ile açılarak yolun bir daha kazılarak, hem işçilik, hem iş, hem vakit, hem de o civarda oturan sakinlerin rahatsız edilmemesi için gerekli görüyorum.

Yapılacak menfez; bir bağlantı ana kanalı ile şehir dışına çıkartılır ve alt yapı problemi bir seferde halledilmiş olur. Yeni yapılacak altyapı hizmetlerinde bu menfezden rahatlıkla faydalanılarak, daha modern bir alt yapı çalışması yapılmalıdır.

Benden söylemesi. Taktir ve çalışma belediyesindir.

CUMHURİYET BAYRAMI

Bundan tam 81 yıl önce 29 Ekim'de Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştu.

Ülkemiz; önce dış ve iç hainler tarafından zayıf ve güçsüz bırakılmıştı. Ülkenin idaresinde bulunan yetersiz kişiler Türkiye'yi savaşa sokmuş, savaşta yenilen tarafta olması bahanesi ile vatanımız istila altına alınmış, başta Anadolu, Ege, Marmara, Akdeniz, Güneydoğu Anadolu düşman çizmeleri ile alenen işgal ve esir edilmişti. Ülke bir önder bekliyor ve yeniden doğuşa hazırlanmak istiyordu. Samsun'dan Anadolu'ya çıkan Türk Paşası bu görevi üstlenerek ileride Türkiye insanlarının ATATÜRK'Ü olacak olan Mustafa Kemal'in işaretini bekliyordu. Türk evlatları kadını, erkeği, yaşlısı, genci, fakiri, zengini birlik oldular. İlk önce bütün ülke sathında meclis için üyeler gelmesini istedi. Burada Türk Milletinin yapacaklarını kararlaştırdılar. Alınan kararlar dahilinde yedi düvele kafa tutarak

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 312

savaştlar, ülkesinde bulunan çeşitli Avrupa işgalcilerini kanı pahasına ülkesinden attı. Vatanını bütün olarak kurtaramadıysa da Misak-ı Milli sınırlarını koruyabildi.

Ülkemin insanları savaştan yeni çıkmıştı. Anadolu aç, yaralı, sermayesiz fakat Dünya'ya kafa tutarak özgürlüğünü kazanmış olarak ayakları üzerinde duruyordu. Ülke bir bütün olmuş, Avrupa'ya bazı tavizler vererek de olsa Hürriyetini kazanmıştı. Atatürk'ün, yoktan kurduğu Türk Devletinin yapısını 29 Ekim 1923 tarihinde Cumhuriyet'in sağlam temelleri üzerine oturttu.

Ülkemizin en büyük Ulusal Bayramı Cumhuriyet Bayramı'dır. İlelebet ve her 29 Ekim'i kutlarken Türk evlatlarının verdiği canları, döktüğü kanları unutmayalım. Cumhuriyet Bayramını her kutladığımızda, her 29 Ekim'de coşkuyla kutlayalım, sonsuza kadar da kutlamalıyız.

Bizlere emanet olan bayramlar; atalarımızın Milli ve Kutsal bayramlarımızı en içtenlikle ve gerektiği gibi kutlamalıyız. Bu bayramların bizlere Ülke, Vatan, vatandaşlık,

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 313

millet, birlik, sevgi, saygı, hürmet, kuvvet, birbirimizi tanımak ve diğer dünya birlikteliğini sağlamak için var edilmiştir.

Kutladığımız Cumhuriyet Bayramının adını aldığı Cumhuriyet idare şekli sözlüklerde: Halkın egemenliğini doğrudan ya da seçtiği temsilciler aracılığı ile kullandığı devlet biçimidir.

Cumhuriyet rejiminde iki unsur çok önemlidir:

a- İdare edilenler.

b- İdare edenler İdare edenleri idare edilenler seçer. Bizler idare edilenlerin dikkat etmesi gereken, fanatik olarak tuttuğumuz partinin değil, ilimize, ülkemize faydası olanları seçerek onların idaresini seçmemizdir. Biz bu seçtiğimiz kişilerle vereceğimiz görevleri de sonradan takip etmemiz ülkemizin bekası için gereklidir.

Geçmiş olan 29 Ekim 2004 Cumhuriyet Bayramınızı candan kutlarım.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ON KASIMLAR

İnsanoğlu çabuk unutan bir fitratla yaratılmıştır.

Bundan fazla uzak olmayan birkaç beş yıl önceye kadar büyük önderimizi ölüm yıldönümlerinde anılır,bir günlükte olsa yas tutularak,bir sevilenin ardından anılmasını öğreten insani bir duyguyu tüm ülkemiz yaşıyordu.

Doğum;ölüm insanların elinde olmayan bir olaydır.

Ülkemizin bu günlere gelmesini sağlayan Atatürk'te bir fani olarak zamanı gelince öleceğini biliyordu. Ölümü,ömrü boyunca devamlı yanında bulmuş,adeta onunla yaşamayı öğrenmişti. Hayat hikayesini incelerseniz hemen hemen her zaman ölüm tehlikesi geçirmiş, Yüce Koruyucunun ona verdiği ömür mucibince de devamlı ölümle bitecek olayları bertaraf etmiş bulunuyordu. Zamanı gelince O'da vadesinin geldiği 10 Kasım 1938 tarihinde hayata gözlerini kapadı.

O'nu seven, sevmeyen herkes arkasından ağladı. O; bugün bile girmek istediğimiz yedi düvelin karşısında ilkeleri ile karşı durmakta. AT girmek için yedi düvel bu ilkeleri silme şartları öne sürülmekte. Bizlerin kutsal saydığı değerleri yok etmeye çalışmakta. AT a üye ülkelerin kendi kutsal saydıkları bütün doneler duruyor da, bizim kutsal saydığımız değerlerimiz neden yok edilmeye çalışılıyor? Maksat üzüm yemek değil. Bağcı dövmek.

Keşke AT ülkemizi alsalar (!). Almayacaklar. Almak ta istemeyecekler. İstemezler de. Bizleri oyalamaktan başka bir işlemleri yok. Bizlerde safça bu vatlara inanıyoruz.

Türkiye'yi alsalardı; Kıbrıs problemi olarak ülkemizi saran, Kıbrıs Türkünü iki bölen oyunlara girişmezlerdi. Orada bulunan genç kuşağı hemen iş ve aş sahibi yapılacak diye kandırarak böldüler. Bu olaylara inanan gençler AT istedi. Yüce Yaratan Türk'ü yine korudu, Kıbrıs Rum kesimine hayır dedirtirdi de Kıbrıs'ta bulunan sınırlar şimdilik

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 316

sabit kaldı. Yedi düvel Türkiye'yi AT a almak isteseydi;Türkiye'yi Kıbrıs Rum kesimi ile birlikte AT a alırlar ne Kıbrıs,ne fir hattı,ne kıta sahanlığı, Ne Ege, ne Kardak, Ne de diğer itilaflar diyerek bir şey ortada kalmazdı. Bütün her taraf toz pembe olurdu. Türkiye ile Avrupa birlik olur, kaynaşırlar bu kaynaşmada problem olarak gözüken Kıbrıs'ta bulunan Türk Askeri problemi olmaz,sınır itilafları yok olurdu. Kıbrıs için yeni bir umut var:Yeni seçilen ABD başkanı İnşallah Kıbrıs'ı devlet olarak tanısında görün gümbürtüyü.

Evet ülkemin insanları. Önce bizlere mozaik masalını okudular,bizler de alıştık,sonra dinimize bulaşarak Dinin ne ? Diye sorduğunun herkesi birbirine düşürdüler. Yok şusun,yok busun,yok şu tarikattansın diyerek bizleri bölmeye çalıştılar,bazılarımız ayırdılar. Şimdi de Azınlık hikayesini öne sürdüler. Neler olacağını yaşarsak göreceğiz.

Binlerce kişinin ölümüne sebebiyet veren bir kesim bakalım ileride neler yapacaklar. Bizlerin himayesinde beslettikleri Kuzey Irak halkının Türklere karşı neler yapacağını göreceğiz. Bu

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 317

şımarık çocuklar daha başımıza ne gibi çoraplar örecekler. Bu tayfanın büyük destekçilerinden birisi başımıza geleceklerin taktiri ilahisi olarak tekrar seçildi.

Atam ! Sen vefat ettin. Rabbi'nin emri gereği bu dünyayı terk ettin. Fakat Türkiye'yi terk etmedin. Kalbimizde yaşıyorsun. Seni şöyle tanışan,böyle tanıyan,arkandan atan ülkenin insanlarına kızma. Yaratan onları öyle yarattı. Sen de biliyorsun ki;bu ülkenin insanları dolduruşa gelir gözükseler de bazı çıkarıcılardan başkalarından başkaları bölünmezler, ülkemize ihanet etmezler.

Bakalım Mevlâ'm neyler; neylerse güzel eyler.

Ömrümüz olursa, bu olumsuzlukları göreceğiz. İnşallah ben yanılırim da elim ayağım tutarsa bir özür yazısı yazarım.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

“İLİM İLİM BİLMEKDÜR”

Yunus Emre'mizin bir mısrasının başlangıcını başlık aldım.

Bizim ülkemizin Cumhuriyetten önce bu vatan topraklarında yaşayan atalarımızın aynen bizler gibi Türk olduğu, bu Türk topluluklarının her millettten, her ırktan, her dinden, her görüşten şahısların ve topluluklarının yaşadığını ve bu topluluğa “Osmanlı İmparatorluğu” denildiğini ve bu İmparatorluğun yanlış idarecileri karşısında 1071'den Kurtuluş Savaşı dönemine kadar Kendisini Türk sayan atalarımızın yaşadığı Vatan, ANADOLU. O günkü saltanatının aynen bu günlerde ki gibi kendini, Vatanını, Milletini, Ulusunu bilmeyen ve kendine aydın denen, yada aydın olduğunu zanneden kişilerden dolayı Kurtuluş Savaşından önceki duruma geldiğini acaba bilmiyorlar mı ?

Atasına saygısı olmayan bu kesimler acaba atalarının Orta Asya'dan gelmeyip, Avrupa'dan mı, Afrika'dan mı, Amerika'dan mı yoksa Arabistan'dan mı geldiğini biliyorlar. Acaba yazılarında Atalarını karadıkça belli bir kesimden

payeler mi alıyorlar ? Yoksa bilmediklerinden mi söylüyor ve yazıyorlar !

**“İLİM İLİM BİLMEKDÜR
İLİM KENDÜN BİLMEKDÜR
SEN KENDÜNİ BİLMEZSİN
YA NİCE OKUMAKDUR”**

Şimdi esas konumuza gelelim ! İlim.

Aşağıdaki bu ilimlerin neler olduğunu

biliyor muyuz onu sorayım ?

İlm-i ensab, ilm-i isnat, il-i kıhf, ilm-i menahic, ilm-i merya, ilm-i mevcudat, ilm-i tabii, ilm-i tetkiki hutut, ilm-i ahval-i cev, ilm-i enva, ilm-i heyet, ilm-i nücum, ilm-i tevlid, ilm-i ruşeym, ilm-i nebatat, ilm-i kelam ve akaid, ilm-i aruz, ilm-i bedi, ilm-i belagat, ilm-i kafiye, ilm-i akvam, ilm-i hikmet, ilm-i mabatü-ül tabia, ilm-i cerk-i eskal, ilm-i hiyel, ilm-i meraya-yı muhrika, ilm-i savt, ilm-i hukuk, ilm-i idare, ilm-i iktisat, ilm-i rusum, ilm-i servet, ilm-i suri, ilm-i tetbir-i menzil, ilm-i arz, ilm-i tabakatü'l arz, ilm-i kimya, ilm-i edep, ilm-i imla, ilm-i iştikak, ilm-i lugat, ilm-i nahv, ilm-i cebr, ilm-i hendese, ilm-i hesap,

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 320

ilm-i meseha, ilm-i medeniyat, ilm-i edvar, ilm-i müziki, ilm-i ahlak, ilm-i manevi, ilm-i ruh, ilm-i terbiye-i etfal, ilm-i ahcar, ilm-i asar-ı antika, ilm-i beden, ilm-i elsine, ilm-i ensac, ilm-i fikh, ilm-i kıyafet, ilm-i tıbb, vb.

Size bir ipucu vereyim. Sadece bu ilimlerden bir tanesi din ile ilgili ilimdir ki, bu yazıyı yazan adam acaba dinle ilgili ilimlerden niye yazmamı yada; dinsiz mi diye bir zanda bulunmayasınız diye yazdım.

Şimdi atalarımızın bomboş oturduğunu iddia edenler, atalarının nelerle uğraştıkların araştırılırsa bulduklarına şaşarlar ve dona kalırlar. Yazılarında bilmediklerini yazılarında adeta sırtarak belli etmeleri ile de bu kişiler bilmemelerinin aynasıdır.

Şimdi Yunusumuzun dediği gibi önce kendimizi bilmezsek okuduğumuz ilim, imim midir!

İlim babından atalarımız bizim bu gün kullandığımız batı ilminden çok üstün bir bilim ve ilim erbabıydı. Atalarımızın ilmi ile bugün girelim diyerek can attığımız birliğin bu gün dahi

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 321

Demokrasi ile değil Krallıkla idare edilen kaç ülkesi olduğunu acaba biliyor muyuz ? Acaba bu krallıkların kaç tanesinin kralının o ülkenin kiliselerinin de başkanının o kral veya kraliçeler olduğunu biliyorlar mı ? Bizlere demokrasi dersi verenlerin acaba önce kendi idarelerini Demokrasiye geçirmelerinin ve sonra bizlere demokrasi hakkında havalar atmalarının gerektiğini söylememiz abes mi ?

Evet sayın yazarlarımız. Bilenlerle bilmeyenler bir olmuyor. Bilenler olmanız için hiç olmazsa bir ufak ansiklopediden yazdığınız konuyu gagalamanız sizin için daha iyi olur diye düşündünüz mü ?

Yazılacak çok şeyler var. Fırsatımız olursa yazarım. Sizlerde okursunuz. Geçmiş Ramazan Bayramınızı kutlarım.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

MÜREKKEP YALAMAK

Bu deymi pek çoğumuz duymuşuzdur. Duyduğumuz bu deyimın tama olarak ne olduğunu pek bilenimiz de yoktur. Nasıl banyodan çıkana, tıraş olana “saatler olsun” dediğimiz gibi duyduklarımızı incelemediğimizden kabullendiğimiz gibi bu temenniye de yanlış biliyoruz. Banyodan çıkana ve tıraş olana “SIHHATLER OLSUN” demeyi akıl etmeyiz.

Şimdi gelelim konu başlığına:

“MÜREKKEP YALAMAK” bu deyimimizi okumuş, yazmış kişiler için yakıştırırız. Aslında bu deyim “HATTTAT”LAR için söylenen bir deyimdir.

Pek çok kişinin matbaanın Osmanlılarca ülkeye gelmesine engel olunduğu zan ederek, atalarımızı hakız olarak suçlarız. İşin aslı konumuzun içinde geçen hattatları korumak için yapılmış bir önlemdir. Nasıl bu günlerde AT girmek isteyen ülkemizin insanlarına serbest dolaşma hakkını kısıtlamaya kalkışan Avrupalılar gibi; Osmanlı da matbaa ülkede faaliyete geçmesi

ile, ülkede büyük bir kitle olarak bulunan Hattatların ekmeklerinden olmaması sıkıntısı yatar.

Örneğin; şimdi bir arkadaş kitap yazarsa, kitabını hemen bulunduğu ilde kitabı bastırarak sadece savcılığa bilgi vererek dağıtımını yapabilir. Osmanlı döneminde bu denetim ülkenin tamamında yazılan kitapların “Babı Ali”de bulunan denetim masasına ciltlemeden formalar halinde yollanır, onay alınırsa hattatlarca çoğaltılarak bulunan il, ilçe veya beldede okuyucu-ya tanıtılırdı.

Bu işlem nasıl olurdu? Derseniz: örneğin; Çorum’da bir yazar kitap yazınca kervana vererek İstanbul’a yollardı. Onayı alınan kitap için Padişah tarafından kitabın değerine göre birkaç altından başlayan ve on binlerce altını bulan para ile kitabın çoğaltması için müsaade verilirdi. İstanbul’la Çorum arasında bulunan kervanların konakladığı hanların sahipleri gelen kervana kitap var mı? Diyerek sorarlar, eğer kitap varsa o hanın bulunduğu yerde bulunan hattatlar toplanarak formalar bölüşülerek kervan sabah gitmeden

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 323

hemen kopyaları çıkartılırdı. Bu işlem İstanbul – Çorum arasında 11 konakta yapılırdı. Yani kitabın on bir adet kopyası çıkartılırdı. Kervandan sonra hattatlar o yerleşim yerinin ihtiyacı kadar sonradan çoğaltılırdı.

Diyeceksiniz ki;kitabı yazan müellifin bundan kar ne ? Derseniz: Kitabı daha Çorum’a gelmeden on bir kopyası alınmış olarak tanıtılmış olur. Kitap bu on bir konaktan diğer illerden gelen ve giden kervanlarca alınarak kısa zamanda hattatlar tarafından ülkenin tamamına ulaştırılmış olurdu. Ayrıca Padişah tarafından verilen para da o yazarın telif ücreti olurdu.

Şimdi gelelim konu başlığına:

“MÜREKKEP YALAMAK” bu deyimimize. Osmanlı döneminde el yazması kitaplar,hattatlar tarafından çoğu zaman çıra isı ile kendileri tarafından yapılırdı. Çıra isine bal karıştırılarak mürekkebin hem yapışıcılığı ve hem de parlaklığı sağlanırdı. Birde hattatların kullandığı kağıtların kemiş kalemin kaymasını sağlanmasını sağlamak için aharlanırdı. Ahar da bildiğimiz tavuk yumurtasının akı idi. Bu ak samur fırçalarla

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞYER 324

kağıtlara bir iki kat kurudukça sürülür, kağıt üzerindeki ak kuruyunca da mühre taşı ile parlatılırdı. Mühre taşı da kaz yumurtası büyüklüğünde mermer bir taş idi. Kağıtta bulunan fırça izleri ile yumurta akının pürtükleri düzeltilerek bu gün kullandığımı kuşe kağıt gibi yapılırdı. Şimdi amma anlattın be birader. Ne diyeceksen de dediğinizi duyar gibiyim.

Hattat; bir harfi veya bir satırı yanlış yazınca acaba nasıl silerdi ?

Hattat yanlış kısmı DİLİ İLE YALAYARAK silerdi. Evet o zamanın mürekkebinin silgisi insan oğlunun tükürüğü idi. Bu gün bile kütüphanelerde bulunan el yazması kitapları okuyanların başında bir görevli bulunur. El alışkınlığı ile sayfa çevirirken parmağını tükürüğü ile ıslatıp kitabın sayfasını çevirmemesini ister. Yüzlerce yıl önce yazılmış el yazması kitaplar bu gün bile tükürük ile silinmektedir.

“MÜREKKEP YALAMAK” deyimimiz hattatlar için kullanılan bir kelimedir.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Bu sıralarda Halil GÜLEZ ve Fatma SEVİLMİŞ arkadaşlarımız kitap bastırma hazırlığındalar. Bizde hasbelkader onlara yardımda bulunarak mizanpajını yapıyorum. şimdi onlar kitaplarının basılacağı heyecanı ile yanıp tutuşarak muhakkak geceleri uykuları kaçıyor. Bu arkadaşlarımın kitabı basılıp ellerine geçince bütün sıkıntıları gidecek, yaptıkları bütün masraflar gözlerinden silinecektir. Hemen ikinci kitaplarının hazırlığına gireceklerdir. Bunlar mürekkep yalamazsalar da matbaa mürekkebi kokusu tiryakisi olarak daha pek çok kitap bastıracaklardır.

Konuştuklarımızı bilerek konuşmak ve çıkacak kitabın yeni baskılarının yapılması dileğimle.

SANAL KİTAPLAR

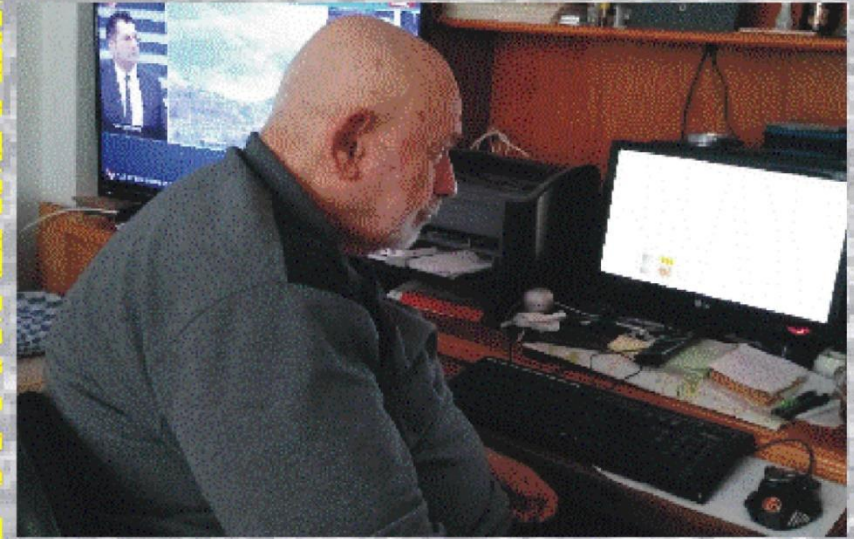
2020

ISBN978-625-97060-3-0

YAZ DOSTUM ZAMA ZİNGO İŞLER

YAZDIKLARIMIZ: 7

**YAZ DOSTUM
ZAMA ZİNGO İŞLER**

**Mahmut Selim GÜRSEL
2020**